

list

1
2
3

Knjižnica Velenje
Titov trg 05
3320 Velenje

stran 6:

Zakaj se trese?

stran 12:

Gasilska društva

Pomlad je že tu, stopimo ji naproti!

Danilo Čebul ml.

LETO VIII ŠT.3 28.MAREC 2002 200 SIT

NAROČILNICA

NEPREKLICNO NAROČAM MESEČNIK LIST OBČINE ŠOŠTANJ

IME _____
PRIIMEK _____
NASLOV _____

LETNA NAROČNINA ZNAŠA 2000 SIT.

Vse bralce lista obveščamo, da je najlažje in najceneje, če se na mesečnik list naročijo tako, da izpolnijo naročilnico in jo pošljejo na naslov LIST, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj.

Naročiti se je mogoče tudi telefonsko na št.:
03 / 898 43 34 ali na fax: **03 / 898 43 33.**

Naročilo lahko pošljete na e-naslov
list@sostanj.si ali **list.stil@siol.net**,
prav tako pa lahko LIST naročite preko domače
strani Občine Šoštanj **www.sostanj.si**.

Vse bralce obveščamo, da je v prosti prodaji še
vedno mogoče kupiti LIST št. 12 (almanah) na
vseh prodajnih mestih, kjer prodajajo naš
časopis. To brošuro pa lahko dobite tudi na
uredništvu LIST-a, kjer lahko za ceno 2000 SIT
kupite tudi literarni almanah Hotenja 14.

REDNAK
PROIZVODNJA IN TRGOVINA d.o.o.

Vsem ljudem želimo prijetne Velikonočne praznike, obenem Vas vabimo v naši prodajalni v Velenju in NOVO PRODAJALNO v Šoštanju.

LIST

Glasilo Občine Šoštanj

Prva številka LISTA je izšla 13. aprila 1995. Svet Občine Šoštanj je za redno izhajanje časopisa dne 6. 2. 1996 sprejel Odlok o ustanovitvi javnega glasila Občine Šoštanj. Člen 2: Javno glasilo Občine Šoštanj se imenuje LIST in izhaja v slovenskem jeziku.

Izdaja

Občina Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj

Fotografija na naslovnici:
BAST

Odgovorni urednik
Peter Rezman

Uredniški odbor

Jožica Andrejč
Danilo Čebul
Marjana Celofiga
Brane Guzej
Milojka Komprej
Peter Rezman
Andrej Starič

Lektoriranje
Jožica Andrejč

Priprava redakcije
Milojka Komprej

Oglasno trženje

Vp Studio
telefon: 031/347 391
Taja Pejovnik
e-pošta: vpstudio@email.si

Oblikovanje in grafična priprava
Vinko Pejovnik ml.
e-pošta: vinko@eurograf.si

Tisk

Eurograf d.o.o.
Stantetova 17, 3320 Velenje
www.eurograf.si
e-pošta: info@eurograf.si

Naslov uredništva

Trg Svobode 12, p.p. 4, 3325 Šoštanj
telefon: 03/89 84 334
e-pošta: list@sostanj.si

Uradne ure

vsak torek od 10.00 do 12.00
vodja priprave redakcije Milojka Komprej
vsak petek od 18.00 do 20.00
odgovorni urednik Peter Rezman

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST
št. 4 (april 2002), pošljejo ali
dostavijo najkasneje do 15. aprila 2002.

Falkov kloster v Družmirju.

Stran 33

IZ VSEBINE TE ŠTEVILKE

Fotografija meseca	4
Uvodnik	5
Naša občina	6
ZAKAJ SE TRESE	
Krajevne skupnosti	8
NAŠE KRAJEVNE SKUPNOSTI LETA 2001...IN NAPREJ?	
Utrinki iz življenja Cerkve	10
VELIKA NOČ	
Prostor	11
Gasilci	12
GASILSKA DRUŠTVA OCENILA SVOJE DELO	
Policija	15
Dogodki in ljudje	16
Premogovnik	24
SOSEDJE BOMO ŠE NAJMANJ 20 LET	
Izpod klobuka	26
Šmartno ob Paki	27
Povabljen na kavo	28
Kmetijstvo	29
Promet	30
Kultura	31
Literatura	34
Dejte nam plac	36
Taborniki	38
Planinci	39
Šport	40
Poskrbimo zase	42
Lekarna	44
Razvedrilo	45
NAGRADNA KRIŽANKA "40 MUČENIKOV"	
Po svetu	46
KITAJSKA: SHANGHAI	

MATERINSKI DAN

Mama in ljubezen najlepši besedi sta, kdor v pravem pomenu to ceniti zna, ljubezen res na več pojmov se lahko deli, a ime mama le ženski spol si pridobi, če družinska sloga zataji, v mami skrb in materina ljubezen se podvoji.

Za zaposleno mater življenje je vse huje, vse preveč jo delo obremenjuje, tudi za družino mora biti vedno zdrava, saj njeno breme le malokdo ji odobrava, a če tudi ima kdaj solze v očeh, se na licih zrcali materin ji nasmeh.

Boljše prijateljice na svetu ni kakor mama, saj ob strani vedno ti stoji, njene besede so kot zdravilo, da to plemenito srce nikoli ne bi preminilo, poslanstvo mame naj bo vedno spoštovano, v naših srcih z zlatom zapisano.

Štelka Prislan

Foto: Jože Miklavc

VARSTVO OKOLJA,

NAŠA SKUPNA SKRIB

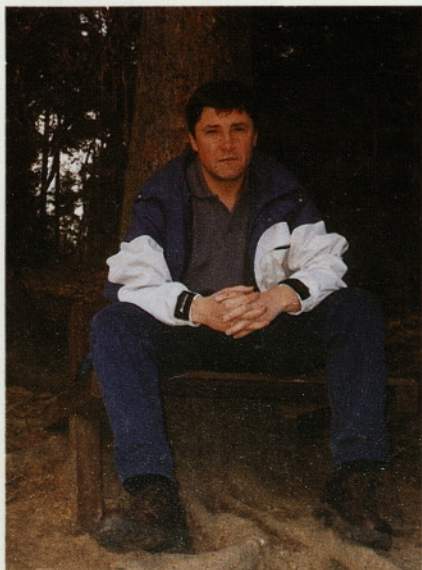

Foto: Ajda

Mesec Marec se je pričel z mednarodnim dnevom civilne zaščite, ki ga letos praznujemo v naši državi že desetič. To sodelovanje na področju varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami je postalo nujno, predvsem med sosednimi državami, saj se lahko le skupno zoperstavimo izzivom narave, kot njenim odgovorom na naše napake v preteklosti. V tem trenutku mednarodna sodelovanja temeljijo še preveč na odpravljanju posledic, premalo pa se trudimo za preprečitev le teh.

Vedno bolj se zavedamo dejstva, da smo z industrijskim razvojem, (vojaškim in gospodarskim) ter njenim onesnaževanjem usodno posegli v naravno ravnovesje, ter zrušili njeno harmonijo. Odgovor na to so vedno večje naravne in druge nesreče s katerimi nas narava opozarja, da nad njo preprosto ni mogoče gospodariti, ampak je možno le življenje v sožitju z njo.

Zaradi onesnaževanja in posegov v okolje, so se zmanjšale zaloge pitne vode, emisije ogljikovega dioksida so povzročile pojav tople grede, zaradi česar se podnebne spremembe se že dogajajo in jih ni mogoče več ustaviti. Prav te spremembe vplivajo na povečevanje naravnih nesreč, zlasti vremenskih ujm. Varnost pred globalnimi tveganji, pa naj so to naravne nesreče, vojne ali druge nevarnosti, je mogoče zagotoviti le v mednarodnem okolju z aktivnim sodelovanjem vseh držav.

V evropski uniji je področje varstva okolja, predvsem varstva pred industrijskimi nesrečami ena od glavnih usmeritev v prihodnosti, kar dokazuje sveženj sprejetih odločitev, sporazumov in konvencij na področju varstva narave, ohranjanja biološke pestrosti, krčenje gozdov, preprečevanje onesnaženja in drugih škodljivih vplivov na okolje. Žal k reševanju globalnih problemov niso pristopile nekatere industrijsko najbolj razvite države, ki jim kot bogatim botrom svetovnih klimatskih sprememb in nemirov, veliko več pomeni lasten dobiček in vpliv, kot pa zdravo in varno okolje.

Slovenija se glede na dogajanje naravnih nesreč uvršča med eno od bolj ogroženih evropskih držav. Na to vpliva geografska lega, na stičišču Sredozemlja, Alpskega sveta in Panonske nižine, ki poleg lepote pomeni večjo potresno, poplavno in požarno ogroženost. Kakšna bo naša prihodnost, je v veliki meri odvisno od sprejetega Nacionalnega programa varstva okolja, ki določa naše nadaljnje smernice in ukrepe. Skrbi za okolje pa se pričnejo pri nas. Na hišnem pragu! Prvi koraki so narejeni, vendar bo pot še dolga. **Pomlad je že tu, stopimo ji naproti ■**

Danilo Čebul ml.

Zakaj se trese?

Zaradi velikega števila vprašanj in pritožb krajanov Šoštanja, ki so jih do tega dne prejeli na občini Šoštanj, so pristojni 06.03.2002 naslovili na Premogovnik Velenje sledeče pismo.

Pojasnitev tresenja in pokanja objektov v mestu Šoštanj

Obračamo se na Vaše podjetje za uradno obrazložitev oz. pojasnitev dogodkov, ki se v zadnjem času pojavljajo v mestu Šoštanj.

Gre za vprašanje tako imenovanega tresenja tal, stavb in pojava poškodb na stanovanjskih in drugih objektih v samem mestu Šoštanj. Na upravi Občine Šoštanj, področju za gospodarstvo okolje in prostor, kot tudi župan osebno, smo v zadnjih štirih tednih večkrat dobili telefonske klice Šoštanjčanov. Le-te zanima vzrok zelo motečega stresanja tal, različnih stanovanjskih in ostalih objektov. V teh klicih nam pojasnjujejo, da se skozi ves dan pojavlja tresenje tal, ki je še najbolj opazno predvsem v večernih urah, ko bi se naj vse umirjalo. Tako smo zabeležili največ klicev z območja Cankarjeve ceste, Aškerčeve ceste in Koroške ceste v Šoštanju.

V razgovorih stranke opisujejo, da se tresenje tal in objektov pojavlja v obliki lažjih potresnih sunkov, ki se skozi cel dan pojavljajo v časovnih razmakih. Največji sunki so opazni v večernih urah, kar se odraža tudi v pojavu razpok na različnih stavbah, pojav povečanja netesnosti in slabega zapiranja pri pravkar vgrajenih oz. na novo zamenjanih okenskih okvirjih itd. Ta pojav še dodatno vpliva na prebivalce mesta Šoštanj, predvsem na občutek varnosti bivanja v vseh stavbah, saj je le-ta pojav zelo moteč, neprijeten in strah vznemirja.

Podobnih vprašanj in klicev je vse več, zato bomo pričeli z evidentiranjem vseh klicev in vlog posameznikov, vključno z vsemi dokaznimi gradivi, ki bi jih občani v kakršni koli obliki dostavili.

Ker pa nam trenutno ni poznan pravi vzrok omenjenega pojava, se obračamo na Vas za dodatna pojasnila z namenom, da nam jih čim prej posredujete. V tem trenutku namreč ne moremo in tudi nismo pristojni za podajanje kakršnih koli tovrstnih razlag občanom, ki jih od naših služb pričakujejo. Veliko je namreč ugibanj, da ta pojav nastaja kot posledica Vaše dejavnosti izkopavanja premoga v neposredni bližini.

Zato pričakujemo, da nam v roku enega tedna pošljete pisno pojasnilo o navedenem pojavu. Prav tako nas zanima, kako namera-

vate pristopiti k razreševanju omenjene problematike oz. jo dolgoročno spremljati. Zanimajo nas tudi Vaši ukrepi za odpravo ali ublažitev tega pojava in nenazadnje, kako povrniti škodo občanom, če se ugotovi, da je pojav posledica izkopavanja premoga.

Ker vseskozi pričakujemo tovrstna morebitna vprašanja s strani občanov in tudi ostalih, Vas prosimo za takojšen odgovor, zato Vam v prilogi pošiljamo tudi kopijo prvih pisnih zahtev občanov.

V pričakovanju Vašega takojšnjega odgovora Vas lepo pozdravljamo.

*Pripravi: Peter VIDMAR, ing.str
referent I za okolje in prostor*

*Mirjam POVH, univ.dipl.prav.,
direktorica občinske uprave*

S Premogovnika Velenje so 12. 3. 2002 odgovorili:

Tresenje tal in pojavi poškodb na objektih v mestu Šoštanj

V zadnjih tednih je na Premogovnik Velenje prihajalo veliko vprašanj, pritožb in zahtev v zvezi s tresenjem tal in sanacijo poškodb na objektih. V podobnih situacijah smo v preteklosti bili kar nekajkrat, predvsem v zvezi z naseljem Pesje, zato smo že pred 15 leti pričeli spremljati seizmične pojave s seizmografii, od katerih je eden do nedavnega bil stalno nameščen v OŠ Bibe Roeka v Šoštanju (v ta objekt ga bomo ponovno namestili po odpravi okvare).

Javnost je bila o tovrstnih dogajanjih obveščena preko Radia Velenje v letu 1998 in v sredo, 6. marca 2002, ponovno pa bo na radiu objavljen prispevek v sredo, 13. marca 2002. S strani premogovnika so bili večkrat posredovani tudi telefonski ali pisni odgovori posameznikom, od katerih prilagamo dva k temu dopisu.

Na željo občanke Pavle Žrebelj smo na Koroški cesti 20 merili tresljaje v juliju 2001,

trenutno pa je seizmograf nameščen v objektu Prešernov trg 7 na zahtevo lastnika Andreja Ovčjaka. S poročilom o meritvah na Koroški cesti razpolaga tudi občinska uprava, zato menimo, da na nekatera zastavljena vprašanja odgovore že poznate. Kljub temu bomo poizkušali pojasniti, kaj se trenutno v Šoštanju dogaja, seveda z našega vidika in z našim razumevanjem problema.

Kot smo uvodoma omenili, na Premogovniku Velenje izvajamo monitoring o vplivih naše dejavnosti na okolje v skladu z zakonom o rudarstvu ter s ciljem sprotnega in učinkovitega reševanja ekološke problematike. Seizmična dogajanja spremljamo tako v jami kot na površini. Vse zabeležene dogodke primerjamo s podatki o tresljajih s strani prebivalstva in z dogajanjem v jamah premogovnika. Na osnovi meritev lahko zanesljivo trdimo le to, da se posledice razstreljevanja pod zemljo na površini praktično ne občutijo. Za tresljaje, ki se trenutno pojavljajo v Šoštanju in povzročajo nemir in strah med prebivalstvom, sicer dopuščamo možnost, da nastajajo kot posledica porušitev zemeljskih mas v odkopane prostore, upoštevati pa moramo tudi možnost povečanih seizmičnih aktivnosti smrekovskega preloma kot tudi nezamisljiv vpliv prometa.

Izmerjeni podatki kažejo, da so najmočnejši tresljaji, razen potresov, manjši od dopustnih po standardu DIN 4150 za stanovanjske zgradbe, celo manjši od dopustnih za stavbe posebnega pomena, npr. spomeniško zaščitene. Zato ne vidimo razlogov za ogled in sanacijo razpok s strani premogovnika, kot terjajo nekateri občani, kajti vzroke za stanje na objektih bo potrebno iskati še kje drugje.

Zaradi silovite reakcije prebivalcev Šoštanja smo iskali dodatne informacije na Agenciji RS za okolje, točneje na Uradu za seizmologijo, ki je potrdil 2 potresna sunka z epicentroma okrog 10 km pod površino, in sicer 5. marca ob 20.53 in 6. marca ob 21.10, kar se ujema s podatki nekaterih prebivalcev. (Kopiji poročil Urada sta priloženi.). Ne moremo sicer trditi, da ostali manjši tresljaji nimajo nikakršne povezave z rudarjenjem, kot ne trdimo, da so izključno posledica cestnega in železniškega prometa, vendar se kot logičen pojavlja odgovor, da je seizmična aktivnost v zadnjih dneh lahko posledica predpotresnih in popotresnih dogajanj. Zato bi bilo ob takih

Niša občina

dogodkih smiselno iskati odgovore tudi na Uradu za seizmologijo, tel. 01 47 87 250, ne le na Premogovniku Velenje.

Položaj odkopa, na katerem trenutno pridobivamo premog, glede na lokacije tresljajev ne daje nobene osnove, da bi lahko seizmične pojave povezovali z njim. Tudi geološka zgradba govori temu v prid, zato moramo še enkrat poudariti, da bo razloge za tresenje tal treba iskati še kje. V ta namen se dogovarjamo z Uradom za seizmologijo o možnostih vključitve njihovih strokovnjakov v raziskavo problema, da bi poskušali odkriti dejanske razloge za dogajanja na terenu.

Agencija Republike Slovenije za okolje, urad za seizmologijo sporoča, da so seizmografi državne mreže potresnih opazovalnic zabeležili v sredo, 20. marca 2002 ob 04. uri in 31 minut šibek potresni sunek. Zarišče potresa je bilo 55 km severovzhodno od Ljubljane, v bližini Šoštanja. Preliminarno ocenjena magnituda potresa je bila 1,2. Intenziteta potresa v širšem nadzariščnem področju ni presegla IV stopnje po evropski potresni lestvici (EMS). Po prvih in drugih podatkih so potres čutili prebivalci Šoštanja.

Agencija RS za okolje, urad za seizmologijo.

Ker so v vašem dopisu omenjene tudi odškodnine prebivalstvu, vas želimo seznaniti še z naslednjim: Premogovnik Velenje opravlja svojo dejavnost v pridobivalnem prostoru v skladu s pravnomočnim dovoljenjem za izkoriščanje premoga. V januarju 2002 smo z Ministrstvom za okolje in prostor sklenili koncesijsko pogodbo, na osnovi katere imamo rudarsko pravico zagotovljeno še naslednjih 20 let. Vsako leto nam bo država odmerila višino koncesijske dajatve, ki jo moramo plačati, da lahko v tem prostoru izvajamo svojo dejavnost. Del te dajatve bo prejela tudi Občina Šoštanj. Poleg tega imamo z občino sklenjen odškodninski sporazum, na osnovi katerega smo do sedaj odvajali v občinski proračun po 40 mio SIT leto zaradi naše prisotnosti v prostoru in povzročanja določenih motenj, ki jih ne moremo definirati kot neposredno povzročeno rudarsko škodo. Po našem mnenju spadajo v to kategorijo, med drugimi, tudi dogodki zadnjih dni, ki pa se bodo sčasoma umirili.

SREČNO!

Tehnični vodja pridobivalnega prostora PV:
Marjan Tamše, univ.dipl.inž.rud.

Tehnični direktor PV:
mag. Marjan Kolenc, univ.dipl.inž.rud ■

Republika Slovenija
UPRAVNA ENOTA VELENJE
p.p.40, 3322 Velenje

Republika Slovenija, Upravna enota Velenje, Rudarska 6a, Velenje, na podlagi 59. in 2. točke 60. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, številka 32/93 in 1/96) in 159. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, številka 80/99 in 70/00) v postopku izdaje enotnega dovoljenja za rušitev in odstranitev obstoječih dotrajanih objektov Tovarne usnja Šoštanj, na zahtevo družbe Gorenje d.d., Partizanska 12, Velenje, ki jo zastopa direktor uprave Jože Stanič s tem

JAVNIM NAZNANILOM OBVEŠČA JAVNOST

1. da so javno razgrnjeni oziroma dani na vpogled in seznanitev

od 02.04.2002 do vključno 16.04.2002,

v prostorih Upravne enote Velenje - Krajevne pisarne v Šoštanju, Trg svobode 12, Šoštanj v času uradnih ur Upravne enote Velenje, ob ponedeljkih, torkih med 7.30 in 14.30 uro, ob sredo med 7.30 in 16.30 uro, ob petkih med 7.30 in 12.30 uro, naslednji dokumenti:

- osnutek enotnega dovoljenja za rušitev in odstranitev obstoječih dotrajanih objektov Tovarne usnja Šoštanj z začasno zunanjo ureditvijo,
- poročilo o vplivih na okolje, ki ga je pod številko EK-09/02, februarja 2002, za I. fazo izdelala KOVA d.o.o., Družba za izvajanje kompletnega varstva pri delu, Teharska 4, Celje,
- poročilo o vplivih na okolje, ki ga je pod številko EK-140/02, marca 2002, za II. fazo izdelala KOVA d.o.o., Družba za izvajanje kompletnega varstva pri delu, Teharska 4, Celje,
- lokacijska dokumentacija številka 1886/02-LD, ki jo je januarja 2002 izdelala družba Zavod za urbanizem Velenje d.o.o., Trg mladosti 2, Velenje,
- projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja številka 5488, ki ga je januarja 2002 izdelala družba Projektivni biro Velenje d.d., Prešernova 2, Velenje, I.-faza,
- projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja številka 5520, ki ga je marca 2002 izdelala družba Projektivni biro Velenje d.d., Prešernova 2, Velenje, II.-faza.

2. da bo javna obravnava z zaslišanjem investitorja opravljena

v sredo, 10.04.2002, ob 10.00 uri

v prostorih Občine Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj (velika sejna soba);

3. da se mnenja in pripombe lahko vpišejo v knjigo pripomb, ki se v času javne predstavitve nahaja v prostorih Upravne enote Velenje - Krajevna pisarna Šoštanj, ali se v pisni obliki posredujejo Upravni enoti Velenje, Rudarska 6a, Velenje, do konca javne razgrnitve, lahko pa se dajo tudi na zapisnik na javni obravnavi.

Po pooblastilu načelnice UE Velenje
Edi VUČINA, univ.dipl.inž.arh.
VODJA ODDELKA ZA OKOLJE IN PROSTOR

POVZETEK POROČILA O VPLIVIH NA OKOLJE S SKLEPNO OCENO SPREJEMLJIVOSTI OBRAVNAVANEGA POSEGA, ki je sestavni del Poročil o vplivih na okolje, ki jih je pod številko EK-09/02 I-faza in EK-140/02 II-faza izdelala KOVA d.o.o., Družba za izvajanje kompletnega varstva pri delu, Teharska 4, Celje.

Glede na tehnične in druge predpise s področja varstva okolja, ki veljajo za obravnavani poseg, predložene tehnične dokumentacije, upošteva okoljevarstvene ukrepe in vrednotenja vplivov, ki jih bosta povzročala I. in II. faza rušitev in odstranitve obstoječih dotrajanih objektov Tovarne usnja Šoštanj na okolje in sprejemljivost obremenitev in sprememb okolja ocenjujemo:

- da se ob upoštevanju okoljevarstvenih ukrepov kvaliteta zraka v okolici ne bo bistveno poslabšala.
- da ob upoštevanju okoljevarstvenih predpisov ne bo degradacijskih vplivov na kvaliteto površinskih voda in podtalnice.
- da ob najbližjih stanovanjskih naseljih zaradi posega ne bodo presežene mejne in kritične ravni hrupa za III. stopnjo varstva pred hrupom, (kar bo v času izvedbe rušitvenih del potrebno preveriti še z meritvami).
- da bo ravnanje z odpadki okolju sprejemljivo, če se bodo upoštevali okoljevarstveni predpisi.
- da se glede na lokacijo med izvajanjem posega stanje ostalih parametrov (krajina, favna, flora) ne bo poslabšalo v taki meri, da bi negativno vplivalo na okolje. Po končanem posegu pričakujemo izboljšanje stanja omenjenih parametrov (v primerjavi s stanjem pred posegom).

Glede na navedena dejstva ugotavljamo, da obravnavani poseg ob upoštevanju okoljevarstvenih ukrepov ne bo povzročil prekomerne dopustne stopnje obremenitve okolja, zato je obravnavani poseg z okoljevarstvenega vidika dopusten in sprejemljiv.

NAŠE KRAJEVNE SKUPNOSTI LETA 2001 . . . IN NAPREJ?

KS GABERKE

Krajevna skupnost je v preteklem letu delovala na vseh področjih javnega življenja v kraju Gaberke in Družmirje v okviru finančnih možnosti.

Če pričnem z domom krajanov, ki nam daje tudi določena finančna sredstva od najemnin, smo pozidali prostor pod stopnicami, prepleskali stopnišče in zamenjali luči po stopniščih. Za boljše počutje naših malčkov smo nabavili opremo za vrtec. Prav tako smo izvajali akcije čiščenja okolice doma ter ostalo tekoče vzdrževanje.

Na področju vzdrževanja cest smo pomagali sanirati cesto prosti Videmšku in Mikeku, po končani zimi pa smo pometali glavne ceste v kraju. Na odseku ceste mimo igrišča smo obrezali veje, ki so silile v cestišče. Krajanom, ki imajo do hiše makadamsko cestišče, smo pripeljali pesek. Zakrpali smo vse posege v asfalt zaradi širitve javne razsvetljave v minulem letu in sanirali used ceste pri Spitalu.

Da krajanje skrbijo za čisto okolje, je dokaz tudi ta, da smo poleg akcije, ki jo je izvajala Komunala v sodelovanju z občino, odpeljali osemnajst zabojnikov smeti. Interes je bil še večji, a smo žal porabili planirana proračunska sredstva. Tu moram poudariti, da bi lahko izvedli več odvozov, če krajanje ne bi odlagali smeti, ki niso za smetišče (kovinski deli, bela tehnika, pohištvo ...); v ta namen so akcije zbiranja kosovnih odpadkov. Za te artikle na smetišču plačujemo »kazen« in tako prej porabimo planirana sredstva.

V tem letu smo tudi pričeli z gradnjo kabelsko komunikacijskega sis-

Predsednik KS Pavle Župevc.

tema in krajanom primaknili del sredstev za izgradnjo, ki se bo v letu 2002 nadaljevala.

Istočasno se je pričela gradnja kanalizacijskega omrežja v kraju in se bo prav tako nadaljevala v letu 2002.

Redna dejavnost krajevne skupnosti je proračunska postavka, s katero smo finančno pomagali vsem društvom v kraju pri njihovem delu, ki je tudi odraz dela krajevne skupnosti.

Z delom v minulem letu smo zadovoljni in upamo, da bomo v tem letu še uspešnejši in dosegli zadane cilje, ki so finančno opredeljeni v občinskem proračunu.

KS RAVNE

Lansko leto se je izteklo, hkrati pa je minilo tudi triletno delo sveta KS Ravne, katerega sestavljajo: predsednica Erna Obšteter, podpredsednik Marjan Kotnik, tajnik Mirko Pergovnik ter ostali člani Drago Kotnik, Franc Lenko, Viktor Potočnik in Jože Sovič.

Predsednica KS Erna Obšteter.

V treh letih našega skupnega dela smo kar nekaj postorili na javnih poteh, okrog 2400m poti ima novo asfaltno prevleko, nekaj poti smo razširili, uredili odvodnjo, sanirali nekaj plazov, tako da sedaj vse javne poti ustrezajo prometu, katerega so namenjene. Del lokalne ceste, ki vodi skozi naš kraj, smo osvetlili z javno razsvetljavo, pridobili dokumentacijo za kabelsko in v pripravi je idejni projekt za toplifikacijo. Pomagali smo tudi vsem društvom, ki skrbijo za humano, kulturno, športno in družabno življenje v Ravnah.

Zavedamo se, da so želje krajanov KS Ravne, ki meri približno 14 km², bile še večje, toda glede na dana sredstva iz občinskega proračuna kaj več ni bilo mogoče. Prizadevamo si, da bi se v bodoče izpeljali občinski projekti, kot so javni vodovod, kanalizacija, toplovod tudi na področju naše KS, da bi občina namenila denar tudi za nas.

Svet KS Gaberke.

Svet KS Ravne.

Krajevne skupnosti

Letos se bomo še trudili glede na finančna sredstva, ki nam bodo na voljo, in upamo, da bomo postorili še kaj pomembnega. Vsem krajanom in občanom pa želimo v novem letu veliko sreče, uspehov in zdravja.

ZAVODNJE

Člani sveta KS: Tone Potočnik - predsednik, Cveto Grabner - podpredsednik, Albina Grabner - tajnik in blagajnik, in člana Franc Veternik ter Jože Ročnik.

KS Zavodnje zajema območje približno 10 km² pretežno hribovitega sveta.

Zavodnje so gorsko kmečki zaselek, čeprav precej aktivnega prebivalstva odhaja na delo v dolino. To je rojstni kraj akademskega kiparja Ivana Napotnika, ravno tako pa jim je v ponos 27-letna tradicija kiparske kolonije, ki jo v tem kraju organizira Zveza prijateljev mladine v sodelovanju s šolami. Dela so razstavljena in na ogled v Mali Napotnikovi galeriji. Zelo znana je v tem kraju tudi Kavčnikova domačija (Kavčela), približno 400 let stara hiša, ki je proglašena za kulturni spomenik. V njeni bližini je tudi bio vrt. V Zavodnjah je tudi Dom krajanov, podružnična šola in cerkev ter pokopališče. Zavodnje so lepo urejen kraj, za kar iz leta v leto skrbijo krajan in predstavniki lokalne oblasti z različnimi dejavnostmi.

V letu 2001 so v Zavodnjah:

- rekonstruirali cesto v dolžini 430 m na relaciji Hrvat-Žohar z asfaltno prevleko,
- večja investicija je bil kabelsko razdelilni sistem, ki zajema okoli 35 gospodinjstev,
- tekoče vzdrževanje krajevnih objektov.

Za letos načrtujejo nadaljevanje del na kabelsko razdelilnem sistemu ter urejanje cestišč s preplastitvijo ■

Svet KS Zavodnje.

Foto: Arhiv

Predsednik KS Anton Potočnik. Foto: Arhiv

Najlepše želje

za

velikonočne praznike

želimo

občankam in občanom.

svet KS Šoštanj

*Vsem krajanom Topolšice
in občanom občine Šoštanj
voščimo ob velikonočnih
praznikih!*

SVET KS TOPOLŠICA

**Blagoslovljene velikonočne praznike
želimo vsem krajanom Zavodenj in
občanom občine Šoštanj!**

SVET KS ZAVODNJE

Velika noč

Smo v postnem času, ki smo ga pričeli na pepelnično sredo (letos je bila to prva sredo po pustu) in traja 40 dni. Namen postnega časa je, da bi ljudje skušali svoje življenje uravnati na pot božje milosti, na pot zvestejšega življenja po božji volji. Biti res podobni Jezusu Kristusu, našemu Odrešeniku. Zavedati se namreč moramo, da krščanska svetost ni samo v žrtvi in pokori, temveč v nesebični ljubezni do Boga in do bližnjega.

RUBRIKI NA POT

V rubriki »Utrinki iz življenja Cerkve« bo LIST odslej prinašal obvestila o pomembnejših dogodkih življenja Cerkve v naši občini, ki jo pokriva združena župnija Šostanj - Bele Vode - Zavodnje. Ker je združena župnija del dekanije »Šaleška dolina«, ki je pastoralna enota, bo kdaj tudi v dekaniskem merilu kaj napisanega. Tovrstne utrinke narekuje želja uredniškega odbora, da bi LIST dajal celovitejšo podobo življenja v naši dolini. Želja je vredna pozdrava. Odmerjena stran v LIST-u pa naj pokaže nje odmev.

Jože Pribožič, dekan

Zadnjih pet dni postnega časa imenujemo **veliki teden**, ki nas neposredno uvaja v odrešilno trpljenje in ga pričnemo na **cvetno nedeljo**, ko blagoslovimo oljčne veje in drugo zelenje, ki ga verniki v procesiji nesejo v cerkev. S tem se spominjamo Kristusovega slovesnega vhoda v Jeruzalem, kjer je dovršil svojo velikonočno skrivnost. Blagoslovljene oljke odnesemo domov. Ponavadi jih zatakemo za križ ali pa shranimo, da jih poleti zatikamo na njive in posevke. Četrtek po cvetni nedelji imenujemo **veliki četrtek**. Dopoldne tega dne imajo škofje v stolnih cerkvah tako imenovano krizmeno mašo, pri kateri škof posveti sveta olja (krstno, bolniško in krizmo). S škofom mašujejo njegovi duhovniki. To lepo ponazarja povezanost škofa z vsemi člani škofijskega občestva. Pri tej maši duhovniki znova potrdijo zvestobo svoji

službi in javno obnovijo svoje duhovniške obljube.

Z večerno mašo na veliki četrtek pa se začne **sveto velikonočno tridnevje**, v katerem verniki podoživljamo dogodke zadnjih dni Gospodovega življenja. S slovesno večerno mašo obhajamo najprej spomin postavitve svete evharistije. To je Kristus postavil pri zadnji večerji, ki jo je obhajal s svojimi učenci (apostoli). Veliki četrtek je torej rojstni dan evharistije in mašniškega posvečenja. Ne pozabimo: pri zadnji večerji nam je dal Kristus poseben dar, ki naj bi nas spominjal na njegovo veliko ljubezen in bi mogli po njem vsi ljudje vseh časov prejemati polnost ljubezni in življenja. Marsikje po pridigi mašnik umije dvanašterim (kakor je to storil Kristus učencem) – navadno možem – noge v znamenje medsebojne ljubezni in služenja.

Veliki petek: ta dan ni svete maše, ker se spominjamo Jezusove smrti na križu. Bogoslužje, ki ga obhajamo, se prične ob 15. uri popoldan (ob tej uri je Kristus umrl). Bogoslužje ima tri dele: najprej prisluhnemo božji besedi (pasijon), opravilo božje besede sklenemo s prošnjami za vse potrebe, ki imajo poseben pomen. Namreč, kakor ima Kristusova smrt vrednost za vse človeštvo, tako ima tudi molitev Cerkve vrednost za vse ljudi. Zato Cerkev v desetih izredno lepih molitvah prosi: za Cerkev, za papeža, služabnike Cerkve in vse vernike, za katehumene, edinost kristjanov, za Jude, za tiste, ki ne verujejo v Kristusa, za tiste, ki ne verujejo v Boga, za državne voditelje in za vse, ki so v stiskah. Nato sledi drugi del – češčenje križa - in na koncu še prejmemo Jezusovo telo pri svetem obhajilu. Ta dan je sveti velikonočni post (strogi post), ki ima velikonočni značaj. To je post pričakovanja Jezusovega prihoda.

Bogoslužje sklenemo s premišljevanjem križevega pota.

Blagoslov ognja na veliko soboto zjutraj kaže na zmago svetlobe nad temo, milosti nad grehom, ljubezni nad sovraštvom. Z njim prosimo Boga, naj nas popolnoma prenovi in v nas vžge ogenj ljubezni, da bi tako velikonočni prazniki obrodili obilo sadov. Kjer je še navada, prinesejo verniki s seboj gobo, ki jo v blagoslovljenem ognju zakurijo, nato pa jo odnesejo domov in z njo zakurijo peč, kamin ali štedilnik.

Na **veliko soboto** se mudimo pri Jezusovem grobu (to je v cerkvi navadno stranski oltar, ki ga uredimo in okrasimo ter ponavzročuje Jezusov grob), kjer molimo in premišljujemo Jezusovo trpljenje in smrt. Po stari navadi nesemo ta dan k blagoslovu velikonočna jedila (žegen), ki jih zaužijemo na velikonočno jutro ali vsaj šele po vigiliji (po večerni slovesni maši), če je le mogoče vsa družina skupaj.

Vigilija (bedenje) pomeni veselo čakanje v molitvi na Kristusovo vrnitev in je isto kot velika noč. Noč, v kateri bedimo, ker pričakujemo Kristusov prehod iz smrti v življenje. Bogoslužje, katerega obhajamo, ima tri dele: najprej je slavlje luči, ki se začne zunaj pred cerkvijo z blagoslovitvijo ognja, s katerim prižge duhovnik okrašeno velikonočno svečo. Zvrsti se sprevod v cerkev, ki je vsa v temi. Na čelu gre duhovnik s svečo, od katere si verniki v cerkvi postopoma prižgejo svoje sveče. Ta sprevod ponazarja Kristusovo pot po svetu in postopno sprejemanje njegovega odrešenja. Nato poje duhovnik velikonočno hvalnico.

Nakar sledi besedno (poslušanje božje besede – odlomki iz Stare in Nove zaveze Svetega pisma), krstno (obnovitev krstnih obljub in izpoved vere) in evharistično (sveto obhajilo) bogoslužje. To je najbolj slovesna velikonočna maša.

Papež Pavel VI. je o Svetem Duhu zapisal:

Večkrat smo se vprašali, česa Cerkev najbolj potrebuje. Česa najprej in najbolj potrebuje naša ljubljena Cerkev.

Česa?

Vemo česa potrebuje:

Duha, Svetega Duha!

Njenega oživljevalca in posvečevalca.

Cerkev potrebuje stalnih binkošti:

potrebuje ognja v srcu,

besed na ustnicah,

preroštva v pogledu.

Pridi, Sveti Duh!

VELIKONOČNO VOŠČILO ŽUPLJANOM

»Kristus je vstal. Resnično je vstal.«

Tako si voščijo velikonočne praznike naši bratje v pravoslavni Cerkvi. Naj tudi nas letošnja Velika noč prepoji s to temeljno krčansko resnico. Skušajmo jo doživeti v obhajanju cvetne nedelje, v obredih svetega velikonočnega tridnevja, v vstajenski procesiji s slovesno sveto mašo, ob velikončnem žegnu in prazniški domači mizi.

Vaši duhovniki

Jože P. Janko K. in Janko B.

Nedelja-velika noč je največji praznik krščanstva, dan nepopisnega veselja. Na ta dan se spominjamo in globlje doživljamo, da je Kristus s svojo smrtjo uničil našo smrt in nam s svojim vstajenjem obnovil življenje. Nedeljo Gospodovega vstajenja praznujemo slovesno z osmino. V teh dneh Cerkev še posebno moli za novokrščence.

Pridružimo se molitvi Cerkve in se skupaj veselimo Jezusovega vstajenja in odrešenja ■

kpl Janko Babič

ŽUPNIJSKA OBVESTILA ZA MESEC APRIL

- Na velikonočni ponedeljek, 1. aprila, ki je tudi pri nas prost dan, bo ob 11. uri maša pri sv. Antonu v Skornem. Na cerkvi sv. Antona bomo letos nadaljevali obnovitvena dela.
- Z belo nedeljo, 7. aprila, zaključujemo letošnji velikonočni praznik. V šoštanjski župnijski cerkvi bo pri maši ob 8.³⁰ uri skupni krst.
- V nedeljo, 21. aprila, bo v Šoštanju slovesnost sv. birmе. Birmovalec bo mariborski pomožni škof dr. Anton Stres. Birmanci se bodo na svoj prazniški dan pripravljali z devetdnevnic, ki se bo začela v petek, 12. aprila. Devetdnevnic nas spominja na tiste dneve molitve apostolov od Gospodovega vnebohoda do binkošti, ko so prejeli Svetega Duha.
- 28. aprila bomo pri podružnični cerkvi Svetega Duha v Ravnah obhajali Markovo nedeljo z mašo ob 11. uri. Ker je to zadnja nedelja v mesecu, bo v župnijski cerkvi skupni krst.

Prostorske informacije

Piše: Edi VUČINA

Kot vidite, me je neumorni urednik tega vedno bolj popularnega časopisa spet pregovoril, da s svojimi v črke prelitimi mislimi pomagam napolniti prenovljeni LIST. Priznati moram, da sem kar malce v dvomih, ko razmišljam o koristnosti takega početja, kot je moje razpredanje o lokalnih težavah in uspehih na področju urejanja prostora. Glede na to, da sem o urejanju prostora in lokalni arhitekturi pisal v naš LIST (pred tem tudi v NAŠ ČAS) že več kot pet let, sem že verjetno povedal vse, kar sem imel povedati.

Pa kaj potem, si rečem. Življenje je pač ena čudna reč, ki se stalno spreminja in hkrati v nekakšnih ciklih tudi ponavlja. Tudi za zgodovino pravijo, da se ponavlja. Še posebej, če česa ne opravimo dobro, se praviloma kot še hujši problem spet vrne in nam da priložnost, da popravimo napako. Pravijo tudi, da se na napakah učimo. Cinik v meni bi rekel, zato pa ni dobro pretiravati z učenjem (na svojih napakah seveda). Še največ, kar lahko od učenja pridobimo, je tisto znanje oz. izkušnje, ki nam omogoči, da napake ne bomo več ponovili. To pa ljudem, kot opažam, ne gre najbolje od rok. Dlje ko si priča dogodkom na tem našem »modrem« planetu, močnejši je občutek, da so ljudje pozabili cela poglavja iz zgodovinske knjige. To velja še toliko bolj za tisto peščico ljudi, ki si v roke kopičijo vedno več vzvodov oblasti.

Ponavljanje je pravzaprav bistveni del učenja. Danes, ko se utapljam v morju najrazličnejših informacij, je ponavljanje še mnogo bolj pomembno. Le tisti informaciji, ki jo bodo vsaj trikrat potrdili, po možnosti različni viri, bomo (mogoče) verjeli. Roko na srce, kdo še danes sploh preverja verodostojnost informacije. Prepuščamo se medijem in ko je število ponovitev iste informacije dovolj veliko, ji pač verjamemo. Resnica danes nima več direktne zveze z realnostjo. Se je tako rekoč osamosvojila od nje. »Res je« to, kar trdijo mediji (ali Miša Molk, ha, ha ...).

LIST je tudi medij. Sicer lokalni in prisoten le enkrat na mesec, a zato za tukaj živeče ljudi tudi bolj zanimiv. Na lokalnem nivoju namreč lahko preverite informacijo in jo izkusite na svoji koži. Ljudi, ki v LIST pišemo, lahko pocukate za rokav in povprašate o morebitnem ozadju dogodkov, o katerih teče beseda.

O čem bi torej veljalo razmišljati in kaj od tega bi bilo dobro tudi zapisati. Dogodkov na temo urejanja prostora, ki se je bom ves čas skušal držati, se obeta kar nekaj. Poleg predstavitve načrtov za urejanje jezera, ki so že bili predstavljeni v LIST-u, je v zaključni fazi izdelave dokument, ki bo (upam) bistveno zaznamoval prostorski razvoj Šoštanja. Gre seveda za URBANISTIČNE ZASNOVE, ki bodo javno predstavljene predvidoma že v aprilu. Resnično dolgoročno in strateško razvojno naravnani dokument o razvoju našega mesta z okolico (Metleče s Pohrastnikom), kot so omenjene urbanistične zasnove prostorskega razvoja, pa žal, kot vedno, prehitevajo konkretne spremembe v prostoru. Seveda s tem mislim na nakup industrijskega kompleksa propadle tovarne usnja, ki bo bistveno vplival na potek dogodkov v tem delu mesta. Kako, o tem več v kakšnem od naslednjih števil LIST-a. Pa o vedno bolj potrebni gradnji nove OSNOVNE ŠOLE, ki tudi nima več časa čakati na dolgoročne načrte, bo potrebno kaj zapisati. Težave in zapleti okoli pridobivanja zemljišča in projektov so javnosti slabo poznani, čeprav je tema pomembna za vse nas, ki še polagamo upe v boljše pogoje za razvoj naših otrok.

Če lahko sklepamo po programu dela SVETA OBČINE ŠOŠTANJ (objavljen v januarski številki Uradnega lista Občine Šoštanj), bodo svetniki večino svojega iztekajočega se mandata namenili različnim prostorskim odlokom. Nekateri bodo obravnavali teme, ki sem jih že omenil (urejanje jezera, nova šola, rušitev bivše TUŠ, UZ), nekateri pa se bodo ukvarjali z odpadki, komunalo in javnim redom, kar pa je za urejen prostor tudi zelo pomembno. Komentirati pa bi veljalo tudi zaključek ureditve Trga bratov Mravljakov in Kajuhovega parka, katerega otvoritev je planirana za letošnji 28. junij. (Še veste, kaj takrat praznujemo?) ■

Težave in zapleti okoli pridobivanja zemljišča in projektov so javnosti slabo poznani, čeprav je tema pomembna za vse nas, ki še polagamo upe v boljše pogoje za razvoj naših otrok.

Gasilska društva ocenila svoje delo

Z najdaljšo tradicijo obstoja in delovanja na Slovenskem se lahko pohvalijo prav gasilska društva, ki so postala nepogrešljiv element našega življenja, pa naj gre za zagotavljanje varnosti ali pa kot gibalno mnogih družbenih dejavnosti v naših krajih. Slovenska gasilska organizacija šteje preko 110.000 prostovoljnih članov, ki se združujejo v svojih matičnih društvih širom po državi.

Zibelka organiziranega gasilstva je v oddaljeni Metliki, kjer je domači graščak dr. Josip Savinšek leta 1869 ustanovil »Požarno brambo«. Po njej so pričele rasti gasilske organizacije kot gobe po dežju, z osnovno nalogo čuvanja premoženja pred ognjenimi zublji. Tudi v naši občini se lahko pohvalimo z zelo bogato tradicijo obrambe pred ognjem, saj lahko beremo v Bleiweisovih novicah iz leta 1848, kako je vzorni učitelj Peter Mussi ustanovil v Šoštanju bratovščino svetega Florjana, ki je imela osnovni namen nuditi pomoč pogorelim. Peter Mussi s ponosom ugotavlja pripravljenost ljudi za nudenje medsebojne pomoči v šoštanski fari in jo daje za vzgled in priporočilo ostalim. Organizirano gasilstvo pa se je pričelo nekaj kasneje, ko so 1. junija 1879 ustanovili Freiwillige feuerwehr Sonstein. Med znane še ohranjene ustanovitelje sodijo Kristian Kern - svečar, Baron Franz Haebler, plemeniti lastnik Marovške graščine, Herman Snitzer von Lindestein iz gradu Turn, Dr. Hanz Lichtenegger, Hanz Woschnagg, Gregor Acman - čevljar, Josip Toter - posestnik, Franc Grebenšek - čevljar in Soln - kovač. Vseh ustanoviteljev je bilo 25, vendar so se imena ostalih tokom časa izgubila.

Danes si ne moremo več predstavljati življenja brez te obvezne javne službe humanitarnega značaja, kot je gasilstvo opredeljeno v Zakonu o gasilstvu. S spremembo lastniških odnosov in uvedbo političnega pluralizma so razpadle nekatere vrednote, ki so bile v preteklosti moto delovanja društev. Prostovoljno delo zahaja v krizo, država pa na gasilstvo gleda kot na velikega porabnika. Mnoga gasilska društva, predvsem industrijska, so bila prisiljena končati svojo dolgoletno pot, saj so postala za nove lastnike nepotrebna in predraga. Kakšna bo nadaljnja usoda te pomembne dejavnosti, je odvisno predvsem od samih gasilcev, kako bodo znali sredstva čim bolj racionalno in koristno uporabiti, jih nameniti za izobraževanja in prepotrebno opremo. Velika prednost gasilske organizacije je v črpanju energije za delovanje prav iz svoje bogate tradicije in v medsebojnem povezovanju.

Tudi gasilstvo v naši občini se je odgovorno odzvalo in prilagodilo delovanje razmeram, ki jih narekuje današnji čas.

Gasilska društva so se spoprijela z načrtovanjem svoje prihodnosti ter že zastavila smer razvoja in posodobitve opreme in tehnike. Ta temelji na oceni trenutne-

ga stanja in realnih potreb, ki izhajajo iz predpisane kategorizacije. Društva vidijo jamstvo za nadaljnje delo v povezovanju in medsebojni odvisnosti. V naši občini deluje 5 gasilskih društev, med katerimi so kar štiri društva podpisala pogodbo z Občino Šoštanj o opravljanju javne službe in so si s tem pridobila pravico do financiranja iz proračuna občine. Žal pa je usoda industrijskega gasilskega društva TUŠ zaradi znanih razmer po 80-letnem uspešnem delovanju pred dilemo, ali storiti korak k lastni ukinitvi in omogoči zainteresiranim članom prestop v enega od preostalih društev ali pa poskušati vztrajati še naprej.

Ocena o delovanju posameznih društev je bila tudi letos podana na občnih zbiorih, ki so se odvijali po vseh društvih na nivoju mladine in članov. Po daljšem času so bili medsebojno terminsko usklajeni, kar je pripomoglo k večji udeležbi in kvalitetnejši razpravi.

V znaku sprememb **PGD Šoštanj - mesto** (leto ustanovitve 1879)

Častljivo obletnico delovanja je zaokrožil 123. redni občni zbor GD Šoštanj mesto ter zaradi končanega mandata starega vodstva iz svojih vrst tudi izbral nova imena, ki jih bodo zastopala naslednja štiri leta.

Dosedanjega predsednika društva Jožeta Škrbota je zamenjal Boris Goličnik, poveljnika Leona Stropnika pa Aleš Švarc.

Tudi med ostalimi imeni je v vodstvu prišlo do sprememb. Podpredsednik društva je Branko Uranjek, podpoveljnika sta Anton Mežnar in Vinko Goličnik, tajnik je še vedno Anita Brložnik, Renata Pučko pa je prevzela posle blagajničarke namesto Bernarde Radoja. Gospodar doma ostaja Ciril Kajba, Sandi Kavčnik je adjutant, Stane Rajšter glavni strojniki, Marko Ojsteršek pa je povezovalc s TEŠ. Refernetka za ženske je Urška Kočvar, za mlade pa Justi Hudobreznik. Leon Stropnik bo skrbel za izobraževanje. Danilo Čebul ml. je član predsedstva, da pa bo vse v redu, bo skrbel nadzorni odbor, ki ga sestavljajo Jože Škrbot, Robert Nadvežnik in Peter Drev.

Delovno predsedstvo v sestavi Rudi Imperle - predsednik, Hinko Bolha, Mario Boj in Anita Brložnik je imelo obsežno nalogo, saj je dnevni red vseboval kar dvanajst točk.

Iz poročil predsednika, poveljnika, blagajnika, predstavnika mladine in nad-

Gasilci radi vidijo župana ...

Foto: Danilo Čebul

Leon Stropnik je predal funkcijo.

Foto: Arhiv

zornega odbora so bile razvidne dejavnosti društva v preteklem letu. V glavnem se je izkazalo, da je društvo delovalo zadovoljivo, da večjih investicij ni bilo, da pa so se udeležili nekaterih intervencij in tudi prireditev v občini. Tudi finančno poročilo je za društvo ugodno, predstavnik mladine Silvo Pesek pa je povedal, da bo prioriteta naloga mladine v naslednjem letu okrepiti svoje vrste. Tudi poročilo nadzornega odbora, ki ga je podal Branko Uranjek, je govorilo v prid vestnemu delu.

Aleš Švarc kot novo pečeni poveljnik pa je že pripravil plan dela za leto 2002, ki bo zajemal predvsem nabavo nove opreme za potrebe operative, izobraževanje članov in udeležbo na tekmovanjih. Prvenstvena naloga pa je oživitve delovanja desetini: mladinske, članske in pionirske.

Poleg številne udeležbe članov društva (od 112 jih je bilo na občnem zboru prisotnih 74) so se šoštanjskega gasilskega občnega zbora udeležili tudi številni predstavniki ostalih društev iz bližnje in daljne okolice. Zbrane pa je nagovoril tudi župan občine in poslanec Milan Kopušar, ki je poudaril dobro sodelovanje s poveljstvom ter se dosedanjemu vodstvu zahvalil za dobro sodelovanje.

Iz vrst zasluženih gasilcev so tudi tokrat izbrali nekatere, ki si so si priznanja prislužili z izobraževanjem ali dolgoletnim delom.

Poveljnik in predsednik sta podelila priznanja Alešu Švarcu in Benu Ovčarju za opravljen tečaj za nosilca dihalnega aparata, Vinku Goličniku za športnega sodnika in veteranske značke Antonu Finkštu, Ivanu Stvarniku in Rozaliji Mlakar. Ostala priznanja, ki pa sta jih podelila predstavnika Gasilske zveze Velenje, pa so dobili: Stanislava Hudournik, Milan Roškar in Ivan Žnidar - gasilsko priznanje prve stopnje, Vinko Goličnik za nižjega gasilskega častnika, za višjega pa Marko Ojsteršek. Za 20 let aktivnega dela so dobili priznanje Darko Hudobrennik, Vanja Uranjek in Brigita Hudales. Trideset let zvestobe gasilstvu so zaokrožili Robert Nadevžnik, Sandi Zagradišnik in Rozalija Mlakar, na 40 pa se je letos ustavila številka Ivanu Imperlu. Častitljivih 50 let so v gasilskih vrstah Rudi Imperle, Karel Pungartnik, Alojz Dobnik in Pavla Turk.

Simbolično zahvalo za zvestobo svojemu poslanstvu pa so prejeli tudi ostali veterani društva.

Gasilstvo ne bo nikoli izumrlo. To potrjuje tudi vsakoletno vključevanje novih članov. Letos so šoštanjski gasilci sprejeli v svoje vrste sedem novih. Gasilstvu so se na novo zapisali ali pa priključili šoštanjčanom: Nina Ravnjak, Dragica Imperle, Marko Vertačnik, Jure Platzer, Vojko Bricman, Roman Oblak in Matjaž Repnik.

Nosilci dogajanja v kraju

PGD Gaberke (leto ustanovitve 1930)

Zadnjo soboto v januarju so se v prostorih PGD Gaberke zbrali člani domačega

Brez gasilcev ni prireditev v kraju. Praznik žetve in kruha.

Foto: Arhiv

društva in številni gostje. Iz pisane družine, v kateri so bili zastopani gasilci iz GZ Velenje, pobratene Zibike in številne krajevne organizacije, je tudi tokrat bilo razvidno, da ima društvo veliko prijateljev. Predsednik društva Karel Judež in poveljnik Bogdan Lampret sta podala obširna poročila o delu društva v preteklem letu, ki je bilo zelo plodno na vseh nivojih delovanja. Da je prav gasilsko društvo največje gibalno v kraju, je razvidno iz prireditev, ki jih je društvo samostojno organiziralo ali pa so priskočili v pomoč drugemu organizatorju. Število udarniških ur je doseglo 2400, na kar so člani še posebej ponosni, saj prav odnos do prostovoljnega dela daje sliko o društvu, krepi medsebojne vezi in pripadnost. Na klic sirene so se kar nekajkrat odzvali, največja intervencija pa je bila na domačiji Krenker v Plešivcu. Operativna enota je veliko lastnega dela in znanja vložila v posodobitev gasilskega vozila GVC, pri katerem gre največja zasluga Petru Bolha in Jožetu Zaljubersku, v samo preureditev pa so vložili 360 delovnih ur. Uredili so tudi garderobne omare za operativno moštvo ter izvedli nakup najpotrebnejše opreme za delo operative. Tečaj za izprašane gasilce je opravilo 11 tečajnikov, prav tako so povečali sodniške vrste za enega člana. Na področju izobraževanja izstopajo mladinke in veteranke društva, ki so si z uspešnim nastopom na regijskem tekmovanju (tretje in drugo mesto) pridobile pravico do nastopa na državnem tekmovanju. Za takšen uspeh gre poleg tekmovalkam tudi priznanje mentorici Petri Borovšek, ki uspešno vodi obe ekipe. Poveljnik Bogdan Lampret je podal program dela v prihodnosti v prepričanju, da ga bo ob nadaljnji podpori in sodelovanju članstva tudi možno realizirati.

Dolgoletnja želja - gasilski dom

PGD Topolšica (leto ustanovitve 1931)

Večnamenska dvorana, ki se nahaja v sklopu objektov gasilskega doma, je bila prvo februarso soboto napolnjena do zadnjega kotička. Povabilu na občni zbor so se odzvali vsi vabljeni predstavniki društev, predstavniki krajevne skupnosti in tudi župan občine. Prisotni so bili tudi gasilci iz gorenjskega Podkorena ter naši koroški sosedi iz Črne. Občni zbor je uspešno vodil nižji gasilski častnik 2. stopnje Marjan Pocač. Iz poročila predsednika društva Hermana Pergovnika in vršilca dolžnosti poveljnika Franca Hriberška, je bilo predstavljeno delo društva, ki je bilo zelo uspešno predvsem na tekmovalnem in izobraževalnem področju. Kar tri tekmovalne desetine so v preteklem letu dosegle uvrstitev na državno tekmovanje, ki se bo odvijalo v letošnjem letu v Moravskih Toplicah za člane in v Ločici pri Žalcu za mladino. Barve topolških gasilcev bodo zastopale članice A in B ter pionirji.

11 članov društva je uspešno zaključilo tečaj za izprašanega gasilca, ki ga je organiziralo poveljstvo Občine Šoštanj. Pridobili so kar 6 novih častnikov in 4 sodnike.

Delovno predsedstvo je uspešno opravilo svoje delo.

Foto: Danilo Čebul

Ker je v preteklem letu z mesta poveljnika odstopil Andrej Hriberšek, je naloge poveljnika vse do občnega zbora opravljal podpoveljnik Franc Hriberšek, ki je na občnem zboru ob podpori celotnega članstva bil tudi izvoljen za njihovega poveljnika. Sprememba na vrhu je zahtevala tudi spremembi v upravnem odboru, kjer bo v prihodnje opravljal delo podpoveljnika dosedanji mentor mladine Matjaž Lihtineker, njegovo delo pa je prevzela Zalka Mikuž.

V nagovoru članstvu se je poveljnik zahvalil za zaupanje in jih povabil k skupnemu in enotnemu delu v prihodnosti, ki bo za društvo še kako pomembno, saj so si za cilj postavili rešitev dolgoletnega problema, to je usoda dotrajanega gasilskega doma. V tem trenutku so si enotni, da je potrebno pristopiti k reševanju problema, katerega rešitev vidijo v nadomestni izgradnji večnamenskega objekta, ki se bo nahajal na obstoječem mestu. Pristopili so že k zbiranju idejnih rešitev in urejanju dokumentov. Velik poudarek daje društvo vzgoji mladine, na katero so lahko dejansko ponosni. O njihovem delu je na občnem zboru spregovorila Katja Krivec, ki je podala poročilo s 13. občnega zbora mladine, katerega mu je bilo veselje prisluhniti. Med slovesnejša opravila na občnem zboru je vsekakor sodil sprejem 5 novih članov in priznanja za dolgoletno službovanje. Marjana Aravs in Marija Kugonič sta prejeli priznanje za 50 let dela v vrstah gasilcev, članice A in B ter pionirji pa so za svoje dosedanje uspehe prejeli društvena priznanja. Po koncu uradnega dela, se je v garažnih prostorih nadaljevalo družabno srečanje.

Potreba po posodobitvi tehnike

PGD Lokovica

(leto ustanovitve 1908)

Kot je že v tradiciji, je tudi tokrat slovesen uvod pripadal lokoviškemu pevskega zboru, v katerem prepeva kar dobršen del tamkajšnjih gasilcev. Predsednik društva je predlagal delovno predsedstvo ter seznanil prisotne z dnevnim redom, ki je za ta zbor vseboval 9 točk. Soglasno je bilo potrjeno delovno predsedstvo, katerega nalogo je tudi tokrat uspešno opravljal delovni predsednik Aleksander Drev. Predsednik društva Boris Lambizer je podal celotno poročilo o delu društva, ki je zajemalo tudi področje operative, saj se poveljnik Andrej Jurič zaradi načrtovanih obveznosti občnega zbora ni mogel udeležiti. Poročilo ni bilo zgolj suhoparno naštevanje aktivnosti, ampak je bilo podano v duhu dobre društvene klime, s pomočjo katere uspešno rešujejo zastavljene naloge. Tudi v lanskem letu so organizirali srečanje z gasilskim društvom Ribno pri Bledu, za katere so organizirali ogled Muzeja premogovništva in ostalih znamenitosti našega kraja. Kaj radi pa so se udeležili skupinskega potepanja po vršacih Vršiča. Društvo je uredilo tudi asfaltno prevleko pred gasilskim domom, veliko pa tudi razmišljajo o lokaciji dodatne garaže, saj gasilski dom ne dopušča več nobenih preureditev garažnih prostorov, nova tehnika pa presega vse obstoječe mere dosedanjih

garaž. V nagovoru članom društva in ostalim vabljenim je župan Milan Kopušar spregovoril o aktualnostih na področju dela lokalne skupnosti, med katere sodi tudi rešitev vprašanja lastništva Doma krajanov v Lokovici. Po njegovem zagotovitvi se bo v tem letu z ustrežno zamenjavo objektov med KZ Šaleška dolina in Občino Šoštanj rešil dolgoletni problem lastništva Doma krajanov v prid Lokovičanov.

Podprl je tudi program opremljanja tehnike in opreme na nivoju občinskega poveljstva, po katerem bi gasilsko društvo Lokovica v letu 2003 pridobilo novo vozilo GVC 16/25, ki bo zamenjalo dosedanje dotrajano avtociстерno. Predstavnik GZ Velenje Marjan Verbič je članom društva podelil priznanja za dolgoletno delo v gasilstvu in se jim zahvalil za vložen trud.

Tudi tokrat gasilci niso pozabili na svoje zveste veterane, med katerimi se še vedno dobro držijo Družmirčani Karel Novak, Stane Srebotnik starejši, Blaž Rotnik in Franc Blažič, in so jih tudi simbolično obdarili.

Po končanem občnem zboru so za dobro vzdušje poskrbeli Lokoviški fantje, pa tudi za pustno veselje nismo bili prikrajšani, kot se za pustno soboto spodobi.

Vztrajali bodo še naprej PGD TU Šoštanj (leto ustanovitve 1918)

Ko je za večino prebivalcev in za nekdanje zaposlene delavce usnjarna njena usoda že stvar preteklosti, pa njeni industrijski gasilci še vedno vztrajajo in vlagajo napore v to, da tudi oni ne bi utonili v zgodovinski spomin. To stališče je bilo moč razbrati na njihovem občnem zboru, ki se je odvijal v prostorih Kajuhovega doma v petek, 22. februarja. Delovni predsednik Tone Berložnik je orisal dogodke, ki so nastali po odprodaji objektov IU Vrhnika, med katere spada tudi njihov gasilski dom, ki je tako postal last Občine Šoštanj. Zaradi predvidene rušitve celotnega kompleksa je tudi gasilski dom ostal brez električnega napajanja in seveda tarča vseh tistih, ki po zapuščenih objektih iščejo še kaj za spomin ali lastno korist. Ker vprašanje rušitve objektov, ki so v lasti občine, še ni dokončno, so poprosili tudi župana občine za pomoč. Ta se je obvezal, da bo storil vse, da omogočijo njihovo delovanje v obstoječih ali pa nadomestnih prostorih. Da so kljub vsem težavam pogledi usmerjeni v prihodnost, kaže tudi to, da so se odločili za spremembe in v upravni odbor izvolili za novega predsednika Hermana Lešnika, ki bo opravljal delo ob pomoči dosedanje predsednice Marije Lebar. Delo poveljnika pa bo še naprej opravljal Franc Mevc. Vztrajnost gasilcev iz tovarne usnja nam je lahko za vzgled, hkrati pa tudi za opomin, da se dolgoletne tradicije ne da in ne more zavreči kar čez noč ■

Danilo Čebul

Postali so gasilci.

Foto: Arhiv

Bili so in ostali steber delovanja "fabriških" gasilcev.

Foto: Arhiv

LEVAR Antonu v slovo

V mesecu februarju je praznoval 83-ti rojstni dan starosta in častni član PGD Šoštanj-mesto gospod Anton LEVAR. Le dober mesec kasneje, ko se je počasi začelo vse prebujati, pa je v zgodnjem nedeljskem jutru srce najstarejšega člana našega društva za vedno prenehalo biti. Odšel je tiho, skromno, na način kot je živel, široko sledjo, ki jo je ustvaril na svoji bogati življenjski poti.

Rodil se je v vasi Bočna v Savinjski dolini. Že v rani mladosti je imel Anton veliko želja, tri izmed njih pa so izstopale, bile so želje v katerih je želel Anton v življenju uspeti, bile so mu nekakšen smisel življenja.

Prva izmed teh je bila želja po znanju. Ta se mu je izpolnila najprej, saj se je že kot vajenec začel seznanjati z vsebino prenekaterih knjige. Obzorje duha si je širil s prebiranjem del svetovnih književnikov, ki so ga bogatili.

Druga želja je bila povezana s prvo, bila pa je to želja po igranju na oderskih deskah. Gospod Anton je igral na veliko predstavah, okoli 30 se jih je nabralo v kratkem času, in če mu 2. svetovna vojna ne bi prekrizala načrtov bi jih bilo gotovo še več. Dogodki vojne tudi Tonetu niso prizanesli. Bil je mobiliziran v nemško vojsko in poslan na bojišče v Grčijo.

Tretja izmed želja pa je bila želja postati gasilec. Tudi ta se mu je izpolnila, ko je iz gasilskega društva TEŠ prestopil v mestno gasilsko društvo. V našem društvu mu je bilo zaupane več funkcij. Bil je referent za saniteto, kulturno prosvetni referent, referent za zgodovino, preizkusil pa se je tudi kot blagajnik. Najbolj pa mu je bilo v čast, ko je bil imenovan za tajnika gasilskega društva. To delo je Anton zelo vestno in tudi z veseljem opravljal 20 let. Brskal je po zaprašeni podatkih, pisal članke o gasilskih organizacijah, zbiral podatke in ko se jih je nabralo veliko, je začel pisati kroniko. V tej kroniki je bogato in obširno prikazal delovanje mestnega gasilskega društva v 110 letih čuvanja nad Šoštanjem in okolico pred uničujočim ognjem in neukrotljivo vodo. Delo je izšlo leta 1989 ob 110.letnici PGD Šoštanj-mesto. Dobro se je zavedal, da bo samo zapisana bodočim rodovom ohranila spomin, ponos in poduk na našo zgodovino.

Anton LEVAR je 45 let svojega prostega časa preživel skupaj s svojimi prijatelji gasilci. Za svoje delo v gasilstvu je dobil številna priznanja in odlikovanja. Veseli in ponosni smo, da smo del življenjske poti skupaj prehodili in se poslavljamo v prepričanju, da bo spomin na Vas za vedno prisoten med nami.

Anita BRLOŽNIK
Tajnica PGD Šoštanj-mesto

NAPOTNIK Karlju v slovo

Karli se je rodil 3. novembra 1928 v vasi Radegunda. Od tam se vidi v Mozirje in na s soncem obsijano savinjsko hribovje. Že kot mlad fant je obiskal prenekateri skriti kotiček pogorja Golte, ki jim je bil kot prvi sosed. Bolj ko je odraščal, več hribov in planin je obiskal, in malo jih je v naši domovini iz katerih Karli ni gledal v dolino. Z obiskom planin si je bogatil znanja in duha o planinskih rožah in zeliščih.

Všech mu je bilo tudi šivanje oblek. Ko je končal strokovno izobraževanje za krojača, se je za kratek čas zaposlil v tovarni Toper.

Zelo blizu so mu bili stroji, zato je v njem tlela velika želja, da bi tudi sam pomagal pri izgradnji Termoelektrarne, ki je rasla v Šoštanju. Ta se mu je proti koncu 50-ih let tudi izpolnila.

V letu 1953 je vstopil v gasilsko organizacijo. Zaradi dela v elektrarni in kasneje tudi zato, ker je tu zaživel s svojo družino, je leta 1962 prestopil v mestno gasilsko društvo. Takrat je imel za sabo že 9 let službovanja v gasilski službi.

Njegova prizadevnost in predanost gasilskemu društvu ni ostala skrita, zato je že kmalu postal referent za saniteto. V letih 1976-1980 je bil predsednik Nadzornega odbora. V letu 1980 pa je opravljal še delo referenta za kulturo.

V letih 1992-2002 pa je kot član Nadzornega odbora skrbel, da je v društvu vse potekalo v najlepšem redu. V letošnjem letu pa je zaradi bolezni odstopil iz vseh funkcij.

Za svoje požrtvovalno in humanitarno delo je prejel poleg značke za 10., 20., 30. in 40 let, še občinsko gasilsko priznanje I. in II. stopnje, republiško plamenico III. stopnje, ter plaketo in značko veterana. Ob vsem naštetem mu je ostalo tudi nekaj časa še za čebelarstvo, vse do svoje smrti pa je rad večkrat sedel tudi za šivalni stroj.

Tvoje mesto v garderobi bo od slej naprej ostalo prazno, nič več ne boš vadil za tekmovanja, nič več ne boš prihajal med nas in tako kot tvoji tovariši veterani, te bomo pogrešali tudi mi.

Hvala ti, da smo smeli biti tvoji prijatelji.

Anita BRLOŽNIK
Tajnica PGD Šoštanj-mesto

**PA PRIDE
POLICAJ, PA
KAJ ...****VLOM V GALERIJO ŠOŠTANJ**

Dne 13.3.2002 so bili policisti obveščeni, da je neznanec vlomil v Mestno galerijo Šoštanj. Na kraju so poleg policistov bili še varnostniki Gorenja, pri tem pa je bilo ugotovljeno, da je neznanec s silo telesa prišel v notranjost skozi vhodna vrata. Policisti o tem dogodku še zbirajo obvestila.

PROMETNA NESREČA PRI TEŠ-U

Dne 12.3.2002 je na policijsko postajo poklical občan P. S. iz Velenja in naznanil, da je bil s svojim vozilom udeležen v prometni nesreči v bližini TEŠ-a. Ugotovljeno je bilo, da je omenjeni voznik zaradi neprimljene hitrosti izgubil oblast nad vozilom in trčil v odbojno ograjo. Pri tem se ni telesno poškodoval.

PROMETNA NESREČA V TOPOLŠICI

Dne 9.3.2002 so v večernih urah policisti obravnavali prometno nesrečo, ki se je zgodila v Topolšici. Prometno nesrečo je zaradi nepravilne strani vožnje povzročil občan P. M. Povzročitelj je v času nesreče vozil pod vplivom alkohola in se bo moral zagovarjati pri sodniku za prekrške.

RAZGRAJANJE MLADINE PRI RIBIŠKI KOČI

Dne 9.3.2002 je ob 1.50 urie na policijsko postajo poklicala občanka in sporočila, da se pri Ribiški koči zadržuje več oseb, ki poslušajo glasno glasbo in razgrajajo. Policisti so na kraju legitimirali več oseb, ki so bili nato napoteni domov.

**RAZGLAŠENA VELIKA POŽARNA
OGROŽENOST**

Dne 11.3.2002 je bila na območju celotne Slovenije razglašena velika požarna ogroženost, zaradi česar opozarjamo, da je prepovedano kurjenje v naravi, požiganje ledine med kmetijskimi zemljišči in zažiganje nepokošenih travnikov. Za občane, ki se ne držijo prepovedi, znaša denarna kazen na kraju prekrška 10.000,00 SIT.

PREVENTIVNA AKCIJA HITROST UBIJA

Občane še opozarjamo, da bo od 25.3.2002 do 31.3.2002 potekala preventivna akcija HITROST UBIJA. V tem času bodo policisti na območju PP Velenje in drugod po Sloveniji intenzivno opravljali meritve hitrosti in ugotavljali, kdo od voznikov se ne drži predpisane hitrosti.

Borčevska organizacija pomlaja svoje vrtse

Občni zbor KO ZB Skorno, Florjan in Bele Vode je bil v soboto, 9.3., v popoldanskih urah na kmečkem turizmu Pirečnik v Skornem. Po uvodnem govoru predsednice Ane Vrabič je delovno predsedstvo, ki mu je predsedoval Tone Berložnik, takoj začelo z dnevnim redom. Najprej so posvetili posebno pozornost Mariji Pirtovšek in Ferdu Juvanu, najstarejšima članoma.

Poročilo predsednice je bilo izčrpno. Med drugim je povedala, da so imeli več sestankov, organizirali več srečanj, obiskali nekaj krajev ipd. Člane je seznanila tudi o širši svetovni problematiki in ne glede na to, da je borčevska organizacija nepolitična, opozorila tudi na dogodke, ki pretresajo svet, in tudi na volitve, ki nas čakajo. Blagajniško poročilo je podala Anica Vrabič in člane seznanila z višino in kako so se sredstva obračala čez leto.

Gostje so prisluhnili poročilu.

Foto: Milojka Komprej

V razpravi po poročilih se je k besedi prijavil Jože Povše, predsednik OO ZB Velenje, ki se je na besede Vrabičeve širše navezal. Poudaril je potrebo, da borčevska organizacija obstaja še naprej in da se mora tudi zdaj delavski razred boriti za svoj kruh. Obžaluje, da se pojavljajo intrige na račun NOB in da ne bi smeli zanemariti svoje zgodovine. Načelno se je s tem strinjal tudi predsednik KS Skorno Florjan dr. Valter Pirtovšek, ki je bil tudi med povabljenimi, in je poudaril, da je treba spomin na NOB negovati, saj je zapisan na svetlo stran naše polpretekle zgodovine. Žal pa je to svetlo stran zasenčila komunistična revolucija. K besedi se je priglasil tudi Matjaž Cesar, ki je izrazil spoštovanje do te generacije ter poudaril, da se zavedamo, da je bilo njihovo življenje težko, in jim zaželel zdravlja. Na občnem zboru so v svoje vrste sprejeli dva nova člana in s tem takoj potrdili enega izmed svojih sklepov, da bodo skrbeli za pomladitev društva.

Ker je bil dnevni red s tem izčrpan, je delovni predsednik zaključil sejo, zbrani člani in gostje pa so bili povabljeni še k družabnemu nadaljevanju ■

M.K.

Komisija za evidentiranje in označitev prikritih grobišč pričela z delom

Na osnovi sklepa s 25. seje Sveta Občine Šoštanj in objave v uradnem Listu Občine Šoštanj je pričela s svojim delom komisija za evidentiranje in označitev prikritih grobišč iz 2. svetovne vojne in nezakonitih pobojev po njej.

Komisija se je sestala na ustanovni seji 12.3.2002 in po ugotovitvi, da je uradno pooblaščen za delo, izvolila izmed članov svojega predsednika. Predsednik komisije je Anton Skornšek, člani pa so: Drago Koren, Anton Berložnik in Detlef Tičer. Komisija je obravnavala in nato sprejela tudi plan dela, ki ga je predlagal predsednik. Delo po planu bo zahtevno in strokovno, da ne bi prišlo do prekoračitev tistih pooblastil, ki jih komisija za te postopke ima. Na začetku bo poudarek na zbiranju informacij in pričevanj očitcev pobojev, da bi določili mesta grobišč. Iz prvih pogovorov z občani je jasno, da še živeti očitci in izvajalci teh dejanj veliko vedo. Postavlja se vprašanje, kako je mogoče, da takšna grozovita dejanja niso bila po uradni državni dolžnosti razrešena in dokumentirana od oblasti, ki je pred desetletjem uradno zapustila svoje stolčke.

Po prvih informacijah, ki jih je uspela komisija že pridobiti, le-ta ugotavlja, da je vsak drugi občan Šoštanja o tem nekaj vedel. Mimo grobišč smo hodili in nad njimi kmetovali, pa nikogar to ni motilo. Za ta grobišča je vedela tudi prejšnja Ljudska milica (zdajšnja policija), ki je preganjala nadebudne fantiče, ki so zbirali iz zemlje štrleče kosti na območju Goric, vendar o tem ni nobenih zapisov. Odgovornost za to namerno zamolčanost bo za zmeraj ostala na oblasti in nad nami.

Dolžnost komisije, ki ni strokovna za delo z ostanki pobitih, je, da pridobi čim več točnih podatkov o mestih, kjer so pobiti pokopani. Nadaljnje delo bo komisija prepustila državnim organom. O svojem delu pa bo poročala Svetu Občine Šoštanj, ki je odgovoren za celovito rešitev tega problema, ko bo sprejel odlok o shranitvi človeških okostij. Upamo, da bo v tem času tudi Državni zbor RS sprejel že pripravljen ustrezen zakon, s katerim se bomo rešili te narodne sramote, ki jo je izvedla revolucionarna oblast, da se je lahko zavihtela v svoje sedlo.

Člani komisije so bili enotnega mnenja, da njihovo delo ne bo uspešno, če ne bo pomoči s strani poštenih in zavednih občanov Šoštanja. Vse občane prosimo, ki o teh rečeh kar koli vedo, da to po svoji poštenu vesti sporočijo osebno članom komisije ali pa pisno naslovijo na komisijo in pošljejo na Občino Šoštanj. Komisija je pripravljena občane obiskati tudi na domu in se z njimi osebno pogovoriti. Vsakega podatka, ki bo omogočil rešitev tega problema, bo komisija vesela, zato računa na pokončnost občanov in njihovo sodelovanje ■

Predsednik komisije: Anton Skornšek

Pokol ovac na Lomu

Ko je Janko Stakne, gospodar domačije pri »Vržišniku« nad Topolšico v sredo, 13.3. zgodaj zjutraj stopil na domače dvorišče in tam zagledal ovna, ki bi drugače moral biti skupaj z ostalimi ovci na pašniku na Murnovem, še ni vedel kakšna groza ga čaka ta dan. Vendar je vedel, da je s čredo nekaj narobe, saj drugače ovna ne bi bilo doma in ne bi prestrašeno in nemirno pogledoval gospodarja, kot, da se čuti krivega...

Janko je sicer slutil, da je nekaj narobe, da pa ga bo na pašniku, kjer se drugače pase čreda 58 ovac čaka prava groza pa si ni predstavljal. Medtem je k njemu že prihitel sosed in mu povedal, da je na cesti V Hudem grabnu našel raztrgano ovco, ki pa je še živa. Ta ovca je bila nato prva, k kateri je pristopil Janko in nemočni živali, ki je krvaveča ležala v prahu, prerezal vrat. Da ji skrajša muke, ker pomoči ji ni bilo. Vidne so bile sledi ugrizov in Janko je pretresen ugotavljal, kaj se sploh dogaja? Kdo ali kaj je ubijalo? Je to samo nočna mora ali pa je vse to res? Malo više na pašniku ga je čakal žalosten pogled na nemočno jagnje.. nato spet smrtno ranjena ovca.. pa spet jagnje, skupaj tega dne 9 mrtvih živali in veliko poškodovanih. Niti ni našel cele črede, ker so se ovce razbežale. Poklical je policijo, ki je takoj prišla in dobro sodelovala. Medtem so Jankota in tudi policijsko postajo obvestili, da je lovec J.K. ustrelil dva psa, ki jih je našel pri mesarjenju ene ovce. Sled za strašnim morilcem se je tu začela.

Tudi to jagnje je poginilo.

Janko je čredo, ki jo je uspel zbrati odgnal v domači hlev. Tam je ugotovil, da so nekatera jagnjeta ostale sirote in pretresel ga je pogled na tri neboljlene ovčke, ki so se zatele celo v zavetje krav. Nekatere ovce so še vedno krvavele, nekaj jih je Janko našel v naslednjih dneh, za nekatere so ga obvestili sosedje, ki so živali našli mrtve. Po enem tednu, ko smo se zopet pogovarjali z Staknetovimi je bila izguba še večja in še bolj žalostna.

Zaradi ran je podleglo dvanajst plemenskih ovac, ena neplemenska in devet jagnjet. Skupaj dvaindvajset živali. Nekatere so poginile v hlevu, za dve se gospodar Janko še boji, ostale pa bodo verjetno ostale žive. Krivec, krivca, krivci?

Potepuški psi!

Pri Staknetovih je izguba velika. Na domačiji, ki se prebija v glavnem s kmetijstvom žalujejo za ubitimi živalmi. Materialna škoda pa spet ni zanemarljiv. Odrasla ovca tehta po 60 kg, jagnje tudi do dvajset. Zavarovana čreda ni bila, gospodar Janko pravi, da so stroški preveliki. Za eno ovco, po njegovih pojasnilih, kar 58.000 sit. To ni malo in domači so se zanesli, da bodo ovce za ogrado na pašniku varne. Kdo bi računal na potepuške pse? Kdo bi slutil, da se domači pes spravi nad ovco. Bajne je napad psa, ki ovco ugrizne med oči smrtonosen. Če

ovca zbeži, se pes očitno loti druge. Sta bila za cel pokol kriva samo ta dva psa, ki ju je lovec našel na kraju zločina, ali jih je bilo več. Zdaj po enem tednu so sledi že bolj jasne. Ve se celo, kdo je lastnik ubitih psov. Kako se bodo dogovorili glede škode? Staknetovi bi želeli, da se izguba nadomesti. Da se čreda številčno izravna z enakimi živalmi. Ničesar drugega. Razumejo, da je lastniku psov težko, a vendar... Pes mora biti na verigi ali v boks ali kakor koli privezan na domačijo, ne pa da prosto izživlja svoj živalski nagon. Policisti so se menda z lastnikom psov že pogovorili, zdaj pa je seveda vrsta na njem, da nekaj naredi. Da se vsaj pogovori z Staknetovimi in najdejo skupno rešitev. Takšno, da bo škoda povrnjena in da ne bo zamer. Samo tistih ovac, ki so končale pod zobmi krvoločnih psov, tistih pa ne bo več ■

Milojka Komprej

Minilo je že 58 let

Preboj XIV. divizije

Oseminpetdeseto obletnico prebojev XIV. divizije v Osreških pečeh je zadnjo soboto v februarju spremljalo nekaj sto domačinov in obiskovalcev od drugod. Osrednja slovesnost je potekala pri spomeniku, ki je postavljen na tem prostoru.

Foto: Milojka Komprej

Glavni organizator prireditve je bila tamkajšnja borčevska organizacija, zato je zbrane najprej pozdravil predsednik ravnstvenih borcev Franc Hudomal, ki je poudaril, da je naša dolžnost ohranjati vrednote NOB in da se moramo zavedati, koliko žrtev in trpljenja je bilo potrebnega za ustvarjanje svobode.

Osrednji govornik Jože Povše se je zahvalil udeležencem za spoštovanje in prenašanje resnice o tem boju, ki bi jo radi nekateri potvorili in opravičili najbolj podlo človeško dejanje - izdajo lastnega naroda. Predsednik skupnosti XIV. divizije Alojz Dolničar je prisotne pozdravil v imenu 160 še živčih borcev štirinajste in izrazil veselje nad tem, da je bilo tam prisotnih veliko mladih, "ki ne bodo dovolili, da bi se zgodovina spreminjala".

Zbrane je ob koncu nagovorila še predsednica KS Erna Obšteter, celotno dogajanje pa je spremljal priložnostni kulturni program, ki so ga izvedli pevski zbor pod vodstvom Zdravka Zupančiča, recitatorji in učenci podružnične šole pod vodstvom Danijele Olup ter harmonikarji, ki so družno udarili par partizanskih. Pesem Štirinajste, ki so jo iz diatonične harmonike izvabili prsti mladih harmonikašev, pa je v ta sobotni dopoldan vnesla občutek vznesenosti in zavedanja ■

Milojka Komprej

Novo borčevsko vodstvo v Topolšici

V Topolšici je tamkajšnja borčevska organizacija dobila novega predsednika.

Foto: M. Komprej

Davida Jazbinška, ki je to funkcijo opravljal preko deset let, je zamenjal Milan Menhart. Z njim bodo v odboru še Zdravko Zager - blagajnik, Silvo Dren - tajnik ter Rudi Pergovnik, Franc Friškovec, Frančiška Hodnik in Tilka Britovšek - člani in poverjeniki.

Za uspešno delo se je s spominsko sliko prejšnjemu predsedniku zahvalila tudi krajevna skupnost, hkrati pa je predsednik KS Viki Drev zaželel dobro delo tudi novemu vodstvu.

In kaj so si zastavili za plan dela? Kot smo slišali, so po volitvah, ki so bile 22. februarja, že sklicali prvi sestanek in dorekli nekaj stvari. Predvsem se bodo ravnali po statutu in delovali v svojem okolju v skladu s svojimi nalogami in interesi, med katere gotovo spada ohranjanje spomina na NOB, priprava proslave ob 9. maju, obiski starejših članov pa tudi skrb za pomladitev svojih vrst ■

M.K.

Poslanski večer

V petek, 15. 3. 2002, se je v Šoštanju v Vili Široko zgodil že drugi Poslanski večer, katerega gostitelj je bila ZLSD Šoštanj.

Tokrat je bil gost poslanca Bojana Kontiča minister za delo, družino in socialne zadeve dr. Vlado Dimovski.

Teme pogovora so bile zelo aktualne, nanašale pa so se na probleme, ki so prisotni tudi v naši občini.

Najprej sta se dotaknila Zakona o delovnih razmerjih, ki je v zadnji fazi sprejemanja v Državnem zboru RS. Minister nam je malo opisal tudi trda pogajanja med delodajalci, sindikati in vlado pri usklajevanju tega zakona.

Nato sta se dotaknila problema brezposelnosti v Sloveniji. Minister je razložil načrte svojega ministrstva glede zmanjšanja tega problema; v prvi vrsti je to zmanjšanje brezposelnosti ter dvig izobrazbene ravni in usposobljenosti zaposlenih. To nameravajo storiti z Akcijskim programom zaposlovanja, katerega ukrepi so namenjeni specifičnim

ciljnim skupinam težje zaposljivih, ki so osebe, starejše od 50 let, iskalci brez izobrazbe, iskalci s prvo ali drugo stopnjo izobrazbe, invalidi ter prvi iskalci zaposlitve. Namenili bodo tudi več sredstev za reševanje brezposelnosti regijam z nadpovprečno stopnjo brezposelnosti. Seveda nista mogla niti mimo upokoјencev in Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

V pogovoru sta se dotaknila tudi Zakona o vojnih grobiščih in problemov v zvezi z njegovim sprejemanjem v Državnem zboru RS.

Na koncu pogovora smo dobili besedo tudi mi, poslušalci, za morebitna vprašanja, ki nas tarejo v zvezi z resorjem, ki ga minister Dimovski pokriva. Skozi ta vprašanja smo se dotaknili še ene teme, ki je kar pereča, to so žrtve vojnega nasilja.

Glede na teme pogovora in vzdušje, ki je vladalo med nami, sta ura in pol, kolikor je pogovor trajal, kar prehitro minili. Na koncu je poslanec Kontič še obljubil, da bo tudi v prihodnje v Šoštanju še pripeljal znane Slovence na podobne Poslanske večere ■

Cvetka Dražnik Ladinek

Posodobljen rentgenski oddelek

V Zdravstvenem domu Velenje v oddelku za rentgenologijo, so pred dnevi predali namenu dve novi rentgenski napravi Philips, ki bosta poslej omogočali hitrejšo in lažje delo, varnejše delo v smislu zaščite proti sevanju ter kakovostne rezultate.

Že doslej dobro organizirani rentgenski službi, bo nova pridobitev bistveno zmanjšala čas čakanja, preusmerjanje pacientov v druge zdravstvene ustanove in tako približala nujne medicinske storitve uporabnikom.

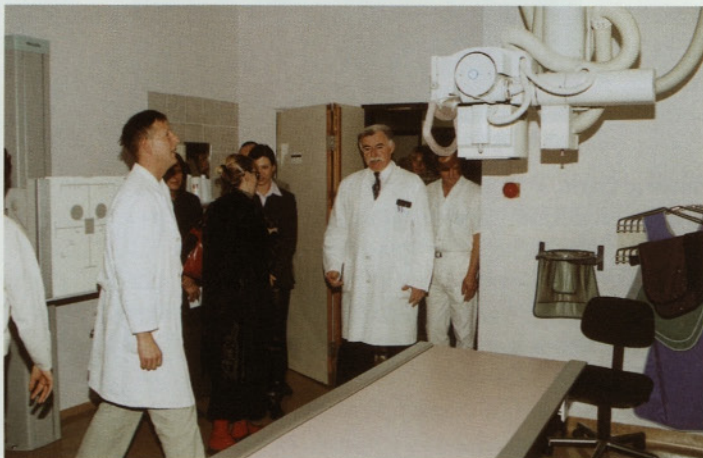

Foto: Jože Miklavc

Rentgenske aparature so veljale investitorja Zdravstveni dom Velenje trideset milijonov tolarjev, dr. Jože Zupančič, direktor Zdravstvenega doma Velenje pa je med drugim ob slovesni otvoritvi menil, da je to pridobitev za širše območje zdravstvenega varstva, za paciente in za zaposlene. Mag. Martin Toth, namestnik direktorja Zavoda za Zdravstveno zavarovanje Slovenije pa je spregovoril o pomenu pridobitve, problematiki financiranja zdravstvenega varstva ter kazalcih trendov na tem področju ■

Jože Miklavc

Praznovanje 8. marca in materinskega dneva skupaj

V nedeljo, 17.3. smo v Ravnah pripravili kulturno prireditev v počastitev žena in mamic. Kot vsako leto smo tudi letos s programom razveselili vse gledalce, katere smo lahko spravili v dom, ker je za vse obiskovalce, ki bi si želeli ogledati prireditev itak premajhen.

Foto: Mateja Bovha

Kulturno društvo je spet prijetno presenetilo. Na začetku je gledalce pozdravil pevski zbor, ki je tudi starosta tega društva, sledil je nastop otrok podružnične šole Ravne, ki so se jim pridružili tudi ostali sokrajani iz njihovih vrst. Citre vedno naletijo na dober odmev in tudi tokrat so raznežile srca. Recitatorke so z izborom recitacij privabile solzo na marsikatero žensko oko. Za dobro razpoloženje znamo v Ravnah poskrbeti s skeči, brez katerih na naših prireditvah ne gre. Občinstvo se je ob zgodah in nezgodah iz vsebine dobodobra nasmejalo. Tako kot na vsaki prireditvi so tudi to zaključil harmonikarji. Po prireditvi smo se zabavali, plesali in peli še pozno v noč in znova dokazali, da je v Ravnah za dobro voljo vedno poskrbeljeno ■

P.O.

Sadni vrt spomladi

V organizaciji Ljudske univerze Velenje in izvedbi Kmetijske zadruge Šaleška dolina iz Šoštanja, je v soboto 9. marca dopoldne potekal seminar za sadjarje in ljubitelje sadnega vrta, ki se ga je udeležilo 25 slušateljev iz širšega področja Šaleške doline.

Foto: Jože Miklavc

Strokovni del seminarja je izvedla Anica Jurkovnik, diplomirana ogrodninja, zaposlena v Kmetijski zadrugi Šaleška dolina, ki je odlična poznavalka sadjarske tehnologije in fito zaščitnih sredstev, gnojil in škropiv. Praktični prikaz nege in obrezovanja sadnega drevja je bil v sadovnjakih Kmetijske zadruge Šaleška dolina ob Celjski cesti v Velenju, udeleženci pa so bili navdušeni nad novimi spoznanji ■

Jože Miklavc

Srebrni jubilej Gledališča pod kozolcem

Letos praznuje gledališče pod kozolcem 25-let svojega delovanja. Da pa ne bi pozabili na obletnico, so se "naše" štiri Šmarčanke (Mija Žerjav, Lija Modrijan, Pavla Letonja in Zvonka Peršič) odločile, da se bodo za jubilej zbrale in naredile nekaj veselega. Tako so medse povabile znanega in že skoraj "hišnega" režiserja gospoda Bogomira Verasa, ki z njimi sodeluje že vrsto let.

In tako smo si lahko Šmarčani in vsi ostali, v soboto, 09. marca ob 19. uri ogledali premiero črne komedije KVAČKARIJE. Komedija skuša prikazati težave in gorje, ki ga kljub vstopu v tretje tisočletje skrbno zapiramo za vrata, pa še vedno obstaja. Žrtev v črni komediji enostavno ni več vzdržala in je storila, kar pač je storila. S svojim grehom ni mogla več živeti tako, kot je prej leta in leta živela s svojim trpljenjem. Iskala je rešitev pri tistih, za katere je menila, da se spoznajo na prekrivanje nečednosti.

Pri tem pa je razkrila še veliko drugih packarij našega vsakdana.

Med premiero.

Foto: Vinko Pejovnik

V prijetni dvorani smo polni pričakovanja uživali v kvalitetni predstavi in se od srca nasmejali. Ker pa se za takšen jubilej spodobi čestitka, so šmarškimi gledališčnicam čestitali:

OSNOVNA ŠOLA BRATOV LETONJA, AMATERSKO GLEDALIŠČE VELENJE, OBČINA ŠMARTNO OB PAKI, ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ VELENJE, META MALUS (ZNANA ASTROLOGINJA), ČLANI GLEDALIŠČA POD KOZOLCEM

Odlomek iz igre:

KDAJ JE RAJ POSTAL KUPLERAJ

BOG JE UKINIL RAJ TAKRAT,

1. KO JE BIL ŠE ADAM NAG,
 2. KO JE BILA NAGA EVA,
 3. KO JE TA UBOGA REVA SAD UTRGALA Z DREVEŠA,
 4. KO SO ODPRLA SE NEBESA
- IN BOG POKUKAL JE SKOZ REŽO
UBOŽČKA NAGA UJEL JE V MREŽO
IN VRGEL JU V TA NORI SVET:
MED TRNJE IN ZVERI KJER ŠE DANES TEČE KRI
KJER VSAK SKOZ SVOJO NIŠO
PREŽI NA SVET – TO JAVNO HIŠO! ■

Taja Pejovnik

Svetovni dan potrošniških pravic

Vsako leto 15. marca praznujemo svetovni dan pravic potrošnikov, ta dan je posvečen spominu na zgodovinsko deklaracijo prvih štirih potrošniških pravic, ki jih je 15. marca 1962 razglasil takratni predsednik ZDA John F. Kennedy, pozneje so bile vključene v smernice za varstvo potrošnikov Organizacije združenih narodov in jih je sedaj osem. Danes sodijo med temeljna načela potrošniškega gibanja pod pokroviteljstvom svetovne potrošniške organizacije Consumers International, katere članica je tudi slovenska potrošniška organizacija.

Danes potrošniki po vsem svetu praznujemo ta dan kot izraz vzajemne solidarnosti in podpore, hkrati pa dokazujemo, kako je raven varovanja potrošniških pravic pokazatelj družbenega in gospodarskega napredka v posameznih okoljih.

V Sloveniji skrbi za to področje Urad za varstvo potrošnikov v sestavi ministrstva za gospodarstvo. Potrošniških organizacij je več, prva pa je bila leta 1990 ustanovljena Zveza potrošnikov Slovenije. V Velenju je bila že leta 1995 ustanovljena Svetovalna pisarna za varstvo potrošnikov, ki deluje (z manjšo prekinitevjo) tudi danes. Delovanje pisarne, ki deluje v okviru Varstva potrošnikov Celje, omogočata Mestna občina Velenje z infrastrukturo (prostor, oprema, ogrevanje, el. energija) in Urad za varstvo potrošnikov Ljubljana, ki preko zahtevnih razpisov in koncesij pokriva drugi del stroškov. Zaradi pomanjkanja sredstev pa se vedno kaj zaplete in se le s težavo in predvsem z dobro voljo zaposlenih v potrošniških organizacijah sestavlja kraj s krajem.

Svetovanja potrošnikom so brezplačna in so največ po telefonu, mnogi pa pridejo na posvet v pisarno osebno, ker v neposrednem stiku lahko zaplet celoviteje spoznamo in predlagamo najprimernejšo rešitev. Težave potrošnikov izhajajo največ iz neobveščenosti ali nevednosti, zato je naše delo tudi osveščanje in izobraževanje potrošnikov, da lahko sami rešijo zaplete, do katerih prihaja pri menjavi blaga in storitev. Pri svojem delu sodelujemo predvsem z inšpekcijskimi službami, poučimo stranke o določilih Zakona o varstvu potrošnikov, kjer so navedene predvsem pravice in dolžnosti potrošnikov, kakor tudi sankcije za tiste, ki zakona ne upoštevajo. Žal določil tega zakona mnogi ne poznajo (ali pa nočejo poznati, dokler jih ne opomnimo), vendar ugotavljamo, da je kršitev zakona v trgovinah manj, precej pa je nepravilnosti oziroma zapletov na področju storitev, za katere imamo največ svetovanj.

Večina potrošnikov, ki iščejo pomoč v naši pisarni, je iz Velenja, kličejo in prihajajo pa tudi iz bližnjih občin oziroma krajev in pomoči ne odklanjamo. In kaj so najpogostejše težave potrošnikov? V zadnjem času se je razmahnilo trgovanje od vrat do vrat, mnogi ne vedo, kako ravnati ob takšnem nakupu, in nas prosijo za pomoč šele po nakupu, če niso zadovoljni, kar tudi ni prepozno, če je v roku do 8 dni. Mnoge moti nepravilen način obračuna komunalnih storitev v znesku, brez navedbe količine in cene, veliko je zapletov pri nakupu in prodaji rabljenih avtomobilov, zadnje čase je dosti vprašanj v zvezi z Zakonom o vračilu prekomernih vlaganj v telekomunikacijsko omrežje, mnogi nasedajo obljubam pri raznih nagradnih igrah, zapleti nastajajo pri nepoznavanju pravic za garancijska popravila, radi potožijo zaradi birokracijskih postopkov in odnosov do strank, uradne prijave pa glede tega še nismo dobili.

Za svetovanje smo vam na voljo vsak dan od 9. do 16. ure na telefonskih številkah 035 87 13 21 in 035 41 26 05. Uradne ure za stranke za osebna svetovanja pa so ob ponedeljkih in sredah od 9. do 16. ure v Svetovalni pisarni za varstvo potrošnikov, Šaleška cesta, Podhod Mastodont, Velenje.

Za informacije in drugo nam lahko tudi pišete na varstvo.potrošnikov@mesto.velenje.si ■

Za varstvo potrošnikov Velenje: Janez Pelko

Tekmovali so v pikadu

V znanem gostišču Pod klancem v KS Ravne nad Šoštanjem so za lepe nagrade tekmovali v pikadu invalidi v moških in ženskih ekipah.

Tekmovala so ekipe iz Raven, Šoštanja, Lokovice, Gaberk, Topolšice, Zavodnj in medobčinska ekipa iz Velenja. V vsaki ekipi, tako v moški kot ženski kategoriji, so sodelovali po trije tekmovalci in vsak je lahko metal 3x po tri mete. Že res, da so najboljšim ekipam razdelili pristrčne nagrade, neke vrste plakete, sicer pa moramo reči, da so bili vsi zmagovalci, ki so se v tako lepem številu udeležili tega, sedaj že tradicionalnega ekipnega tekmovanja v metanju pikada.

Tekmovalke ...

Foto: Lojze Ojstršek

Športni referent in vodja tekmovanja je bil tudi tokrat Tone Leber, pomagala sta mu še brata Ivan in Dolfe Andrejc, oba iz Raven, ter tamkajšnja krajevna skupnost.

... in tekmovalci

Foto: Lojze Ojstršek

Seveda so imeli na skrbi tudi tako blagajniške prihodke kot izdatke in kot se za zaključek spodobi, so najboljšim ekipam podelili nagrade in potem je sledilo žrebanje, kdo bo v prihodnjem letu organiziral to množično tekmovanje. Žreb je nanese, da bo to Društvo invalidov iz Šoštanja. Kot se za vsako dobro organizacijo spodobi, so še vsi sedli k dobro obloženi mizi, kjer jih je čakala domača krajnska klobasa, obdana s krompirjem, in seveda so vse to zalili z dobrim domačim vinom ter se v prijetnem pomenkovanju zadržali še v pozno popoldne ■

Lojze Ojstršek ►

Več kot samo počitnice

Prijetne urice je topolškimi otrokom med zimskimi počitnicami organiziralo tamkajšnje društvo prijateljev mladine. Če bi bil sneg in kakšno drsališče blizu, bi verjetno otroci nabrusili sanke, smuči in drsalke in bi jim dnevi minevali kot blisk, tako pa je ideja, da bi v Topolšici počitnikovali skupaj, bila še kako dobrodošla. Program je bil pester in vabljev in otroci so vseh pet dni radi prihajali in se skupaj zabavali. Seveda pa je bilo vse dobro organizirano in da zabave ni zmanjkalo, je skrbel Franc Verko - Verč, ki mu tovrstnih idej najbrž nikoli ne zmanjka.

In kaj so počeli!? V ponedeljek so se zbrali v telovadnici ob 10. uri, da so tudi tisti, ki radi dlje poležijo, prišli na svoj račun. Z družabnimi igrami, igrami z žogo, raznimi športnimi pripomočki jim je čas hitro minil. V torek so imeli gosta. Gospod Tone Leber iz SPIN-a jih je navduševal za namizni tenis. V sredo so si privoščili izlet v Mornovo zijalko, kjer jih je čakalo pravo prazgodovinsko okolje. V četrtek so prišli na račun tisti, ki jim je všeč plesna telovadba. S Suzano Kok so preživeli par prijetnih uric. Na zaključni dan v petek je bila organizirana otroška olimpijada, otroci pa so zaslužno prejeli priznanja, medalje in sploh imenitna odličja, ki potrjujejo njihovo sodelovanje pa tudi uspehe.

Foto: Arhiv

Predsednik DPM Igor Bahor, ki je to funkcijo prevzel pred kratkim, je vesel, da je društvo na novo zaživel, in zelo računa na pomoč staršev in okolice. Ko so sprejemali plan dela, so demokratično upoštevali različne ideje in predloge, ki jih sproti dopolnjujejo. V času, kar so skupaj, so že veliko postorili z dobro voljo in tudi lastnimi prispevki, tako da članarine ne pobirajo. Dobro jim je uspela pustna povorka, ki se je pričela pred gasilskim domom, se ustavila pred bolnico in zaključila v hotelu, kjer so maske čakale bogate nagrade. Udeležba je pokazala, da bi kazalo znova razmišljati o organizaciji otroške maškade. Vključili pa se bodo tudi v projekte, kot so Pikin festival, Tetka jesen ipd., mogoče pa bo skupinska telovadba v telovadnici šole postala in ostala zanimiva tudi drugače.

Igor Bahor nam je povedal, da razmišljajo tudi o tem, kaj ponuditi srednješolski mladini oziroma mladostnikom, da bi jih pritegnilo in bi bilo tudi zanje zanimivo. Verjetno bodo našli skupni jezik, če bodo tudi mladi prišli na dan s predlogi, kako bi se dalo organizirano preživljati prosti čas. V Topolšici se torej ni bati, da bi bilo mladim dolgčas ■

Milojka Komprej

*Občanke in občani
Naj bo v tem
velikonočnem času
v Vas veliko ljubezni
in potrpljenja in
naj Vam obilje
velikonočnih simbolov
polepša praznike.*

občina Šoštanj

SDS

**Občankam in občanom
voščimo ob velikonočnih
praznikih!**

SLS.

Slovenska ljudska stranka
občinski odbor Šoštanj

**Vsem občanom občine Šoštanj želimo
blagoslovljene velikonočne praznike!**

V mesecu marcu tek na smučeh in zanimiv večer s svetovnim popotnikom

Tek na smučeh je tradicionalen način druženja članov društva in ostalih tekaških navdušencev iz Gaberk v pustnem času.

Letos jo je zima znova zagodla zato je bilo tovrsten dogodek organiziran na Rogli. Kljub meglenemu dnevu se je izleta, ki je bil v nedeljo tretjega marca, udeležilo kar nekaj tekaških navdušencev. V pravem zimskem vremenu je skupina naredila lepo število kilometrov po utrjih in neutrutih poteh idiličnega okolja pohorskih gozdov.

Foto: Mirko Verhovnik

V soboto 16. marca pa se je povabilu društva odzval svetovni popotnik Dušan Erban iz Ljubljane. Ob prikazu izjemnih posnetkov je obiskovalce, ki so dodobra napolnili dvorano Doma krajanov v Gaberkah, z doživeto besedo popeljal na pot po Egiptu. Podoživeti je bilo moč vso barvitost pokrajine, kulturno bogastvo zgodovinske dediščine in utrip sedanosti te države ob Nilu.

PREDVIDENI DOGODKI V MESECU APRILU 2002

15.4.2002 ob 15h Čistilna akcija gozdne poti, ki vodi z Goric do Gaberk
26.4. 2002 Ob 17h v Domu krajanov Gaberke: Družabni večer s pevci in recitatorji iz domačega kraja.

Poleg navedenega bomo v aprilskih dneh družno priskočili na pomoč članu društva pri popravilu kozolca ■

Zimski pohod

Tudi letošnja zima pri nas ni bila preveč radodarna s snegom, s tem je prikrajšala smučarje in druge ljubitelje belih radosti, zato smo izgubljeno nadoknadili s pohodništvom.

Sobota 23. 2. je bila kot naročena za pohod v Ravne do gradu Forhtenek. Pohod je organiziralo športno društvo.

Ob 9. uri se nas je zbralo kar lepo število - 25. Pot nas je najprej vodila do Žoharjeve kapele, kjer smo malo zajeli sapo in se nato spustili navzdol do domačije pri Završniku. V prijetnem klepetu smo kar naenkrat prehodili ta del poti in že smo se znašli v Ravnah. Malo navzgor in malo navzdol, vmes pa čudovit razgled daleč naokrog, dokler nismo bili v temnem gozdu z do tal poraščenimi smrekami. Naš prihod je vznemiril ptice, ki so se nenehno klicale

in oglašale med seboj, izpod listja pa je že tu in tam kupal teloh in s svojo belo srajčko opominjal nase. Prispeli smo na cilj. Pred nami so se že prikazale razvaline nekdanj trdnega gradu. Koliko trpljenja in koliko žuljev je bilo potrebnih, da je bil postavljen, mi roji po glavi, ko me predrami pozdrav predsednika naše krajevne skupnosti in Tinija, ki sta nas že čakala z okrepčilom. Naši organizatorji so pripravili tudi tekmovanje v streljanju z zračno puško in metanjem krogov.

Foto: Darko Vučina

Omenim naj samo najboljša dva, in sicer v streljanju Slavka Kavtičnik in Toni Grabner, v metanju krogov pa Anica Brglez in Marko Kodrun.

Pod gradom je nastal posnetek Darka Vučine, ki tudi sicer skrbi, da naša druženja ne bodo šla takoj v pozabo.

Že je odzvonilo poldne, ko smo se po drugi poti spustili navzdol. Med potjo smo si ogledali še rudniški rov, naš zadnji postanek pa je bil ogled jelenov pri Ledineku.

Vsi, posebno pa še naši najmlajši, smo si z zanimanjem ogledovali muflone in jelene. Mislim pa, da ni bilo nikogar, ki bi se odrekel okusnemu sminemu golažu, ki nam je po dolgi hoji še posebno teknil.

Po dobrem okrepčilu smo kaj kmalu odrinili od tam, ker nas je čakala še pot nazaj. Mimo Krištanove domačije, kjer so nas malo odžejali, smo se vrnili domov že ob mraku. Večerni zvon nas je opomnil, da je naslednji dan nedelja, čas za počitek, ki se nam je tudi prilegel.

Tudi tokrat se bom zahvalila organizatorjem za trud in pozornost, ki jo posvečajo vsem, ne glede na starost. Takih pohodov in prijateljskih druženj si želimo še več, krajev, vrednih ogleda, pa je še veliko.

Naj ob koncu povem še to, da smo v jeseni dobili novo vodstvo kulturnega društva s predsednico Albino Grabnar. Znan je rek, da nova metla pač boljše pometi, in upam, da bo tudi pri nas tako. Ob kulturnem prazniku so s pomočjo krajanov že pripravili bogat kulturni program. Zadovoljni obrazi publike so bili dokaz, da je prireditev lepo uspela. Naj jim še dolgo ne zmanjka veselja in idej za pripravo podobnih prireditev ■

Ana Meža

Vsem ljudem
želimo blagoslov-
jene praznike

Cvetličarna
Nahtigal

čestita ob
velikonočnih
praznikih
in se priporoča
za obisk.

Modna scena za pomlad in poletje

V organizaciji Jane Pirečnik, modne oblikovalke iz podjetja Piles d.o.o. Šoštanja in butika »Samosvoja« iz Velenja, je bila 7. marca zvečer v Kulturnem domu v Velenju izvedena velika modna revija članov Območne Obrtne in Gospodarske zbornice Zgornjesavinjsko šaleške zbornice Velenje ter podjetnic iz Celja in Slovenj Gradca.

Na predstavitvi spomladanske in poletne kolekcije oblačil je sodelovalo petnajst proizvajalcev in prodajalcev modne konfekcije, pletenin ter frizerski studio Boom, Carin ter Kristjan Styling, urarstvo in zlatarstvo Tamše iz Velenja ter drugi. Oblačila so predstavili butiki in konfekcije Acman Velenje, Griže in Ljubljana, Aura Mozirje, Pletenine Dada Velenje, Elkroj Mozirje, Mura, Era Velma, Šport in Zibika, Grazia Velenje, Mura-prodajalna Velenje, Josephine collection Jožica Videnšek iz Celja, S-Oliver iz Velenja, trgovina Samosvoja Jane Pirečnik iz Šoštanja in Velenja, trgovina Sax moda za mlade iz Velenja, Stanka Blatnik iz Slovenj Gradca, Vulcano podjetje Čira Čara iz Celja, Ped usnjena galanterija iz Velenja, Planika s čevlji ter nekateri sponzorji.

V polni dvorani Kulturnega doma Velenje, ki sicer ni nudila reprezentančne predstavitve oblek in obutve, pa je vse ostalo steklo profesionalno, zabavno in na visokem nivoju. Nuša Derenda, ki se je kot glasbena manekenka predstavila v štirih izbornih oblačilih, je ponovno blestela s svojimi najboljšimi pesmimi ter "opazno" garderobo, ljudje pa so veliko več pričakovali od mladega "tv karizmiča" iz nadaljevanke modni izziv, moderatorja Aljoše Rebolja. Očitno je podcenil provincialno okolje ali organizatorje ter še zadihani pričel z napovedmi nastopajočih, predstavitvami kreacij in modnih ustvarjalcev. Ob vsaj eni vaji spremnih tekstov bi veliko bolj zadovoljil številno občinstvo, ki je mogoče prav zaradi njega zvrhano napolnilo velenjski dom kulture. Pohvale mladi Šoštanjčanki **Jani Pirečnik**, ki je kot podjetnica smelo organizirala veliko modno predstavo, je bilo slišati tudi od predstavnic obeh zbornic, nekateri poznavalci modnega okolja ter občinstvo s toplim aplavzom priznali, da je bila "Modna scena" dogodek, ki bo imel poleg družabnih tudi podjetniške učinke. To pa je tudi cilj, ki zavezuje organizatorje tudi za v prihodnje! ■

Jože Miklavc

Foto: Jože Miklavc

Sosedje bomo še najmanj 20 let!

Premogovnik Velenje je januarja 2002 pridobil rudarsko pravico za svoje delovanje na 1104 hektarjev (ha) Šaleške doline, od tega jih je 572 v občini Šoštanj.

Podjetje, s katerim smo hočeš-nočeš, tako ali drugače, zaznamovani skoraj vsi prebivalci Šaleške doline in ki je bistveno vplivalo na njen razvoj, je brez dvoma Premogovnik Velenje. V današnjem svetu komunikacij lahko vse, kar vas zanima, najdete na njihovi spletni strani, ki jo najdete na naslovu: www.rlv.si. Na kratko pa lahko povzamemo, da je Premogovnik Velenje delniška družba v večinski lasti Holdinga slovenskih elektrarn. Danes zaposlujejo preko 2700 usposobljenih ljudi, ki nadaljujejo tradicijo odgovornega in strokovnega dela v tehnološko sodobno opremljenem premogovniku, ki spada po svoji opremljenosti in varnosti v evropski vrh.

Osnovna dejavnost je pridobivanje lignita poleg tega pa še rudarsko, strojno in elektro projektiranje podzemnih objektov in površinskih kopov, izdelava vseh vrst podzemnih objektov, vrtanje, geomehanske raziskave, jamomerske, hidrogeološke in tehnološke storitve.

Njihova vizija temelji na doseganju štirih strateških ciljev in sicer so to **zagotavljati proizvodnjo lignita**, ki bo omogočala tehnično in ekonomsko optimalno poslovanje v Premogovniku Velenje ter v Termoelektrarni Šoštanj. Zaposlenim želijo **omogočiti kar največjo stopnjo varnosti in humanosti** pri opravljanju delovnega procesa. Sprotno in učinkovito **reševanje ekoloških problemov** in kot četrti a ne zadnji cilj je **zagotavljanje novih delovnih mest** oziroma novih pro-

gramov, zaradi zmanjšanja števila zaposlenih v energetskih dejavnostih. Tako v poslovnem sistemu Premogovnika Velenje deluje vrsta družb v njihovi 100% lasti premogovnika. To so Telkom sistemi, d.o.o., storitve in trgovina, ki se ukvarja predvsem z montažo, vzdrževanjem in servisiranjem telekomunikacijskih sistemov. Potem nekdanja žaga, danes PLP, Lesna industrija, d.o.o., invalidsko podjetje HTZ Higiiena, tehnika, zaščita, invalidsko podjetje, d.o.o., s širokim programom, saj opravljajo remont in vzdrževanje strojne in elektro opreme, predelujejo pepel, mokre in suhe betonske mešanice, servisirajo in vzdržujejo reševalno opremo, opravljajo gradbeno, komunalno in mizarsko vzdrževanje, varujejo objekte in premoženje, izdelujejo zaščitna sredstva in druge izdelke iz usnja in tekstila, razmnoževanje in grafično oblikovanje tiskovin in pri vseh teh delih zaposlujejo in usposabljaajo invalide. V lasti Premogovnika so še Kamnolom Paka, Podjetje za pridobivanje in predelavo peska, d.o.o., Habit, d.o.o., podjetje za upravljanje s stanovanji, GOST, Podjetje za gostinstvo, turizem in trgovino, d.o.o. Poleg tega je Premogovnik 30% lastnik Inštitut za ekološke raziskave ERICO iz Velenja.

Mejniki

V letu 2000 je preteklo 125 let, odkar so v Šaleški dolini prevrtali glavni lignitni sloj. To dejanje je bilo za Šaleško dolino usodnega pomena. Pomenilo je kruh za številne generacije, pomenilo je razvoj pa tudi spreminjanje podobe nekdanj rodovitne doline.

Tehnološki proces pridobivanja premoga v Premogovniku Velenje danes poteka skladno s standardi ISO 9001; certifikat je podjetje pridobilo leta 1998. V letu 2000 pa je Premogovnik Velenje dosegel še en pomemben uspeh v obvladovanju procesa kakovosti - certifikat ISO 14001 za ravnanje z okoljem. Odgovorno, skrbno in nadzorovano ravnanje z okoljem je sestavni del strateških ciljev podjetja. Z rudarjenjem poškodovane površine sedaj dobivajo novo namembnost.

Koncesija - pravica za izkoriščanje premoga

Bolj kot prej navedeni, skoraj statistično podatki, je za prihodnost podjetja in cele Šaleške doline pomembno dejstvo da, je Premogovnik Velenje januarja letos pridobil oziroma podpisal s pristojnim ministrom za okolje in prostor, mag. Janezom Kopačem koncesijsko pogodbo. Marjan Tamše, univ. dipl. ing. rudarstva, svetovalec direktorja in tehnični vodja pridobivalnega prostora Premogovnika Velenje pravi:

"S koncesijo smo pridobili rudarsko pravico, to je pravico do izkoriščanja premoga v tako imenovanem pridobivalnem prostoru, ki je po koncesijski pogodbi zmanjšan za 412 ha na področju občine Šoštanj. Zahodna meja sedaj poteka nekje od mej "šoštanskega trikotnika" proti Ravnam tako, da je graščina Gutenbichel še znotraj tega prostora. Zahodno od tega, kar je prej segalo do Topolšice, torej del Šoštanja in Metleče, je izločeno iz pridobivalnega prostora.

Marjan Tamše, univ. dipl. ing. rudarstva.

Foto: Arhiv

Spoštovanje tradicije.

Foto: Arhiv

Tukaj imamo pravico pridobivati premog naslednjih 20 let, v glavnem je pa to območje družmirskega polja, spodnjih Gaberk in Ležen, če govorimo o zemljiščih znotraj mej občine Šoštanj. Zdaj je nesporno izločeno vse, kar je zahodno od ceste Šoštanj-Ravne. To pomeni da razvoj na tem območju ne bo več oviran. Sicer ni bil oviran preteklih deset let, sedaj je to tudi uradno in formalno določeno v koncesiji.

Koncesija je seveda zanimiva za občino in državo zato, ker smo mi po tej pogodbi dolžni plačevati koncesijsko dajatev in za lanskega pol leta, ko je začela veljati uredba o koncesijah, bomo morali plačati državi to dajatev. Zakon pravi, da se plačilo za koncesijo deli na dva dela, polovico vzame država, polovico pa lokalna skupnost. V našem primeru sta to dve lokalni skupnosti: mestna občina Velenje in občina Šoštanj. Glede na to da je pridobivalni prostor v občini Šoštanj velik 572 ha, v mestni občini Velenje pa 532 ha, bosta torej obe občini deležni približno enake vsote te koncesijske dajatve. Občine so v začetku pričakovale zelo veliko denarja iz tega naslova, ko pa so izšli vsi podzakonski akti, s katerimi so predpisani parametri za izračun koncesijske dajatve, smo ugotovili, da ta dajatev za Premogovnik ne bo tako huda. Višino po predpisih določi država, mi pa smo opravili približni izračun in ocenjujemo, da bo ta dajatev znašala okoli 26 milijonov tolarjev letno. Od tega ostane polovica za obe občini, kar pomeni, da bosta obe občini dobili iz tega naslova vsaka približno 6 milijonov tolarjev.

To pa niso vse obveznosti Premogovnike, saj je ta dolžan vsako konkretno škodo, ki dokazano nastane zaradi odkopavanja premoga, izplačevati posebej. Z občino Šoštanj imamo pa še vedno podpisan sporazum, ki je bil sklenjen leta 1998 in ki zavezuje Premogovnik, da sodeluje pri investiranju v projekte, ki se financirajo iz proračuna občine Šoštanj. Tu ne gre za majhen denar, še posebej če pomislimo, da je to pač "cena" da tukaj lahko delamo in kjer se občasno pojavljajo tudi posredni vplivi, ki jih je

težko konkretno določiti oziroma oceniti, kot rudarsko škodo."

Sanacija po odkopavanju

Ureditveni načrt Jezero, ki je v postopku sprejemanja, je bil izdelan na stroške Premogovnika Velenje in je dokument na podlagi katerega se bo urejalo oziroma revitaliziralo območje na zahodni in južni obali Družmirskega jezera. Čeprav sodi to območje v pridobivalni prostor Premogovnika Velenje, se ocenjuje, da je pretežni del tega območja že v takšnem stanju, da je možna sanacija in kasneje izvedba projektov, kot bo to predvideno v ureditvenem načrtu. Inženir Tamše pravi:

"Zakon detaljno ne definira, kaj je treba narediti, ampak pravi, ga je treba povrniti v prvotno funkcijo. Ker to ni mogoče, saj je na nekdanjih kmetijskih površinah nastalo jezero, je potrebno vzpostaviti ustrezno stanje. V našem primeru je ustrezno stanje takšno, da je prostor urejen tako, da je pripravljen za naslednje faze predvidenih ureditev oziroma gradnje. To pa je že revitalizacija, ki ni predmet sanacije. Ko mi sanacijo izvršimo, sledi tehnični pregled po rudarskem zakonu, ugotovi se, da je sanacija zaključena in prostor je primeren za načrtovane posege. Najbrž bi bilo prav, da bi na pristojen organ podali vlogo za izločitev takšnega prostora iz pridobivalnega prostora. Po tem Premogovnik ne bi imel po zakonu nobenih obvez več, da mora na takšnem prostoru še kaj početi.

Konkreten primer UN Jezero je po mojem mnenju realen dokument, ki ne predvideva nobene poselitve ob jezeru, zato menim, ga bo mogoče v precejšnji meri realizirati že v postopku sanacije. Bo pa potrebno vzdrževati to, kar smo pričeli lansko leto, saj pretežni del tega območja skupaj s Termoelektrarno Šoštanj urejamo kot park in za to tudi nosimo stroške v razmerju 50 : 50. Je pa res, da je to zaenkrat na

območju občine Šoštanj edini večji kompleks, ki se lahko na ta način že uredi, dočim bo sanacija za druga območja, kjer zdaj in kjer še bo potekalo odkopavanje, prišla na vrsto šele čez dvajset, trideset let.

Kako bo to potekalo lahko vidimo na drugi strani pridobivalnega prostora, v pretežni meri na območju mestne občine Velenje, kjer se bodo v kratkem pričele iz pridobivalnega prostora izvezati velike površine, ker je sanacija tam zaključena."

Premogovnik Velenje pa poleg naštetih vrst izplačil priznava tudi povečanje vrednosti investicij, kadar so takšna povečanja direktna posledica delovanja premogovnika. V tem kontekstu je aktualna nameravana toplifikacija Gaberk. KS, ki se je odločila za napeljavo vročevoda iz obstoječega vročevodnega sistema v Šaleški dolini, lahko tako računa na finančno soudeležbo Premogovnika Velenje v višini stroška, ki jo predstavlja približno 600 m daljša trasa vročevoda, saj ga je treba napeljati preko Raven. Ocenjuje se, da bi ta vložek v investicijo znašal približno 60 milijonov, so pa tudi sami skeptični glede ekonomske upravičenosti takšne investicije v primerjavi z možnostjo napeljave plina iz škalske strani. Poudarjajo pa, da oni ne bodo odločali o energentu, ki bi naj bil vir ogrevanja v KS Gaberke.

Zaključimo lahko, da so s pridobitvijo koncesije ter določitvijo pridobivalnega prostora Premogovnika Velenja za naslednjih 20 let "pravila igre" med tem podjetjem in okoljem v katerem deluje, zakonsko določena in urejena s poudarkom, da bo vodstvo podjetja enega od štirih strateških ciljev, ki narekuje sproti in učinkovito reševati ekoloških problemov, ki nastajajo kot posledica energetske dejavnosti v občinah Velenje in Šoštanj, še naprej obravnavala širše, kot je minimalno določeno v zakonih in predpisih. Vsaj še dvajset let! ■

PV, List

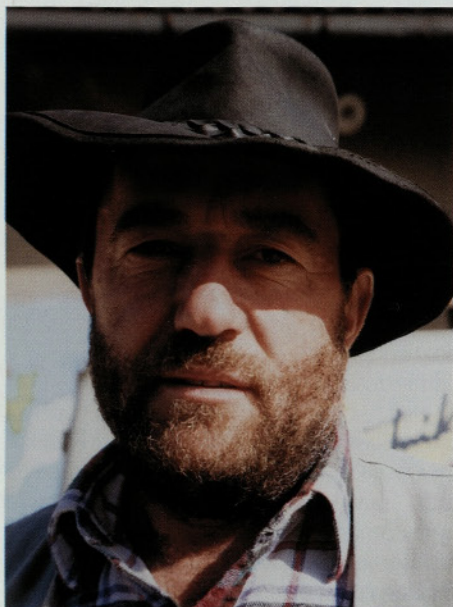
Mogoče bodo prepreke ustavile "smetarje"?

Foto: Arhiv

Pod jezerom je eden od dveh odkopov.

Foto: Arhiv

IZPOD
KLOBUKA

Rože imam rad. Sicer ne morem reči, na katerih se mi oko najbolj spočije, saj komajda ločim koprive od vrtnic. Sem pa seveda globoko prepričan, da je rožeslovje zelo zahtevna zadeva, kar še posebno velja za vzgojo domačih okrasnic.

Začne se navadno zgodaj spomladi, ko ob prihodu iz službe in použitem zadnjem grižljaju prične žena oprezati, če si že prebral športno stran v priljubljenem časopisu. Rože bo potrebno znositi na plano, izveš. Tu ni debate, stvar je nujna in kot takšna se potem tudi takoj opravi. Ampak bog ne daj, da večerna vremenska napoved predvidi padec nočnih temperatur, ker mora potem dragoceno cvetje nujno romati nazaj v svoje zimovališče. Ta zadeva se navadno ponovi 2 do 3-krat.

Ti prvi postopki pri vzgajanju cvetlic so znak, da je nepreklicno minil čas tvoje popoldanske sieste. Roželogija namreč zahteva takojšnjo nabavo primerne humusne zemlje, nekje je potrebno stakniti uležan hlevski gnoj, sledi prekopavanje gredic okoli bivališča, brkljanje po raznoraznih loncih in lončkih. Nato je na vrsti iskanje podtaknjencev, gomoljev, čebulnic, koreninic (pri tem ugotavljam, da obstaja nekakšen krog gojiteljic, kjer poteka pretok informacij na zelo konspirativen način) in naprej presajanje, pikanje, sajenje in podobna zelo pomembna strokovna opravila. In nasveti g. Marjana Zgonca se poslušajo vsaj tako napeto kot finale svetovnega prvenstva v nogometu.

Predno se naše rože pobahajo s prvimi cvetovi, je seveda potreben še niz neizbežnih tehnoloških postopkov, med katere gotovo sodi pregajanje vseh mogočih živih in neživih sovražnikov z naših rastlin.

Imajo pa te domače rože neko posebno lastnost. Namreč vedno so mnogo lepše pri sosedah in prijateljicah kot doma. Čemur se sploh ne gre čuditi, saj imajo tam že zdavnaj rastlinjak ali vsaj zasteklen balkon, pri nas pa so bile potrebne celo posebne prošnje, da so se sploh napravili kaveljni za »teglce« na balkonu. Sosed si tudi vzame čas za pravočasno škropljenje ali prašenje rastlin in še denarja mu ni žal za najboljše gnojilo in škropivo (kar meni seveda vedno zanika).

No, ampak jaz sem z našimi rožami vseeno zadovoljen, pa čeprav se med čudoviti mi cvetovi včasih najde tudi kakšen trn ■

V slogi je moč

Pravijo, da dober glas daleč seže. Ja, prišel je tudi do mene, zato sem se napotil v Gavce na obisk k predsedniku najmlajšega društva v Občini Šmartno ob Paki. Gospod Franc Mori pove, da so športno-rekreacijsko društvo GAVCE-VV (Veliki Vrh) registrirali oziroma uradno ustanovili lanskega julija. Človek kar ne more verjeti, kaj vse so marljivi Gavčani postorili v tem kratkem času. Iz nekoristnega zemljišča, ki jim ga je prijazno odstopila železnica, je nastal prijeten rekreacijski center, na katerem se lahko združujejo otroci, se v košarki ali nogometu pomerijo fantje in dekleta v najboljših letih ali ob ruskem kegljišču pomodrujejo in si izmenjajo tegobe še vedno vitalni pripadniki iz t.i. tretjega življenjskega obdobja.

Pravo stvar na pravem mestu pomenijo vedno zabavni in prijetni skupni razvedrilni pikniki.

Nekakšen skupni imenovalac društvene dejavnosti pa je pohodništvo. S to prijetno obliko rekreacije, ki je seveda povezana z izleti ter druženjem in je primerna za vse generacije, je društvo tudi postalo prepoznavno in vneslo zanimivo popestritev v društvene dejavnosti Občine Šmartno ob Paki.

Ko je predsednik razpredal letni plan dela, ki ga pripravlja za bližnji občni zbor (napeljava vode in elektrike v brunarico, izdelavo večjih nogometnih vrat, ureditev površin okoli igrišča ...), imam te zagnance na sumu, da ga bodo izpolnili že do avgusta.

In glede na dejstvo, da je društvo po zastopanosti spolov precej uravnoteženo (kar je prava redkost), bo marsikoga najbrž zamikalo, da bi se jim pridružil ■

Lojz Podgoršek

Za staro pravdo ...

Skoraj tako se borijo občani VS Gorenje, za spremembo Statuta Občine Šmartno ob Paki, s katerim bi jim bilo omogočeno, da ob vsakokratnih lokalnih volitvah zagotovo dobijo svojega predstavnika v občinskem svetu.

Sedaj namreč njihova VS spada k volilni enoti Paška vas, kjer se volijo trije svetniki. Menijo, da je glede na število volilcev možnost izvolitve njihovega kandidata bistveno zmanjšana.

Njihov predlog oz. zahteva nista od včeraj. Akcijo za spremembo so pričeli že takoj po zadnjih lokalnih volitvah. Tako jim je februarja 1999 pod zahtevo uspelo zbrati 115 podpisov volilcev iz naselij Gorenje in Skorno (polovica vpisanih). Nato so poizkušali problem rešiti preko svetnika g. Bojana Prašnikarja, ki je za sejo sveta pripravil predlog odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o določitvi volilnih enot za volitve župana in člane Sveta Občine Šmartno ob Paki. To se je dogajalo v mesecu juniju 2000, vendar je bila ta točka s seje umaknjena z obrazložitvijo, da se bo to vprašanje reševalo skupaj z eventualno priključitvijo dela Občine Braslovče, pretežno vikend naselja ob reki Savinji, k Občini Šmartno ob Paki.

Ker se stvar ni premaknila z mrtve točke, je bil 15.3. 2002 sklican zbor krajanov. Pobudniki sprememb so predstavili svoje argumente. V nadaljevanju je župan g. Ivo Rakun o problemu razpravljal s svojega zornega kota.

Po dokaj burni in polemični razpravi so prisotni na koncu glasovali o tej pobudi VS Gorenje. Rezultat glasovanja: 16 glasov za, 5 proti in 8 vzdržanih, je znova potrdil željo in zahtevo večine občanov po spremembi spornega odloka oz. o možnosti, da o svojem svetniku odločajo sami.

O tem, ali bodo občani VS Gorenje uspešni v svojih zahtevah, bodo seveda odločali svetniki na eni svojih prihodnjih sej ■

Lojz Podgoršek

Vaška skupnost

GAVCE – VELIKI VRH

Občina Šmartno ob Paki

Lep pozdrav,

Želja krajanov naše vaške skupnosti se je po mnogih urah udarniškega dela, s pomočjo Slovenskih železnic, občine Šmartno ob Paki in številnih donatorjev, končno uresničila.

Predstavljamo vam nov »mini rekreacijski center« ob železniški progi. Prostor bo namenjen vsem generacijam, in je opremljen s številnimi igrali in športnimi objekti (gugalnice, peskovnik, odbojka, mini nogomet, košarka, rusko kegljišče...). Igrišče je primerno varovano in vam lahko nudi prijeten oddih v naravi.

V mesecu oktobru bo organizirana uradna otvoritev, na katero ste vabljeni vsi krajan. O točnem datumu boste obveščeni od predstavnikov vaške skupnosti.

Upamo, da nas bo ta pridobitev prijetno združevala in nam popestrila proste popoldneve v naši skupnosti ■

POVABLJEN NA KAVO

Boris Kališek - Anči

Čeprav se niti še ne zdi tako, je tole stalna rubrika. Povabim na kavo gosta, z njim poklepetam in tako izveste marsikaj o šmarškem nogometu, pa o življenju nogometaša in o pogledu na svet nasploh, ki ga uživa moj sogovornik. Tak je recept. V teoriji. V praksi pa ..., kot lahko slutite, je eno tako »kofetkanje« obrodilo sicer precejšen sad, a je končal v košu za smeti, ker so vmes, tako se tolažim, posegle malo višje sile. Pa si ne belim preveč glave, a odslej bolj previdno izbiram svoje goste ob kavi. Predvsem take, ki so resnične stalnice našega šmarškega nogometa. In verjamem, da se popolnoma strinjate z mano, če vam povem, da sva tokrat ob vonju opojno dišeče kavne omame uživala skupaj z dolgoletnim šmarškim vratarjem, domačo zvezdo šmarškega nogometa, Borisom Kališkom.

Kar nekaj časa sva potrebovala, da sva uskladila čas za najin dogovor in najbolj pristrčna se mi je zdela Borisova skrb okrog 8. marca, ko je navihano zma-jal z glavo: »Ne, konec tedna pa ne bo šlo. Saj veš, da je dan žena.« Seveda vem, vem pa tudi, da Boris še nima žene, ima pa svoje dolgoletno dekle Andrejo, ki je najpomembnejša ženska v njegovem življenju: »Fino je, da najde človek sorodno dušo, še posebej pa je to pomembno v življenju športnika, saj je moj poklic dokaj nenavaden in zahteven, tako da je nujno, da te tisti, ki te ima rad, podpira in vzpodbuja. Z Andrejo sva skupaj že 6 let in lepo nama je. Andreja hodi na domače tekme in me tako vzpodbuja, drugače pa je precej zaposlena s študijem v Ljubljani.« Moj sogovornik bi o Andreji še kar govoril, a ga previdno prekinem, da ga vprašam nekaj, kar me v bistvu zanima že nekaj let. Nenazadnje je Boris že nekaj let na očeh nogometne javnosti pa tudi sama se že nekaj let gibljem v (ob)nogometnih krogih. A nikoli ni bilo zares priložnosti. Torej – vedno so (in še) šmarški navijači vztrajno kričali: »Dajmo, Anči! Bravo, Anči! Hočemo Ančija!« Kakšno zvezdo ima torej Boris z vzdevkom Anči? »To je dolga zgodba. V bistvu se začne že daleč nazaj v naši družini pred mojim rojstvom. Čeprav ne vem točno zakaj, a naši rodbini se je reklo pri Anček. Gre za domače ime, ki je bilo na podežlju včasih seveda kar obvezno in menda celo moderno, saj ni bilo domačije, ki ne bi imela domačega poimenovanja. Ta moj nadimek, Anči, ki je nekoliko preoblikovano naše rodbinsko domače ime, pa se je name prilepil že, ko sem bil še otrok. In saj veš, ko se te enkrat nekaj prime, potem se te to drži.« Ja in obdržijo se seveda samo tiste dobre pogruntavščine in tako moje vprašanje, če ga ta vzdevek moti, sploh ni potrebno: »Tako sem se navadil na to ime, da včasih celo preslišim, če me kdo pokliče s pravim imenom, saj me Anči kličejo že iz otroških let, tudi pri nogometu sem vedno le Anči, tako me že ves čas kličejo tudi vsi soigralci.« In čeprav se je Boris že zdavnaj navadil na vzde-

vek, se midva kar brez odvečnih besed spozna, da pri najinem klepetu ob hitro ohlajajoči se kavi ostaneva kar pri imenu. Nenazadnje lahko vsak trenutek prileti kakšno podobno vprašanje iz nasprotni smeri ..., pa raje ne bi več o vzdevkih iz otroštva. Bi raje o nogometu. Boris je že kar 13 let na članski sceni, debitiral je pri rosnih petnajstih, nogomet pa je začel igrati že mnogo prej. Seveda me zanima, kako se ta zgodba v resnici prične: »Tako kot mnogi šmarški nogometaši sem se tudi jaz z nogometno žogo prvič seznanil v prvem razredu OŠ. Primerno se je bilo vpisati vsaj v kakšen zanimiv krožek in ker je večina sošolcev vpisala nogomet, sem ga tudi jaz, ne da bi vedel, kako bo to zaznamovalo moje življenje.« Ob Borisovi pripovedi se kar razneženo spomnim na vse male nogometne navdušenčke, s katerimi tako zavzeto delajo ves čas v NK Šmartno ob Paki in ki tako prešerno in z vso igrivostjo in ogromno energije, ki jo omogoča otroštvo, prihajajo tako razigrani na treninge. Si predstavljam, da je bilo približno

Po treningu na kavo.

Foto: Arhiv

tako tudi pred dvajsetimi leti, ko je pričenal moj sogovornik. Ob tem pa se mi naenkrat v misli zavrti pametno vprašanje – kdaj vendarle iz nogometaša zraste vratar. Ali se kot vratar rodiš ali pa ti v otroštvu preprosto nekdo pove, da je mogoče nogometno žogo ne le brcati, ampak tudi prijeti z rokami? Boris mi, sicer med smehom, čisto resno pove, da je sam najprej preprosto igral, šele po dveh letih pa so ga določili za vratarja. Pa vendarle se nogometni vratarji po telesnih predispozicijah bolj ločijo od igralcev na ostalih igralnih mestih. Potrebna je primerna telesna višina in teža. In Boris so očitno dobro ocenili, saj je visok 186 centimetrov in tehta 83 kilogramov. A eno so seveda podedovane telesne karakteristike, drugo pa želja igrati nogomet in volja ter seveda delo in garanje, da nogometaš resnično tudi postaneš. Pri razvoju mladega nogometaša pa imajo seveda pomembno vlogo trenerji: »Treniralo me je ogromno ljudi, med prvima sta bila Frangež in Džon, pa potem Kostajnshek, Golob, Tomažič, Oblak,

Simeunovič ... Naštevati bi lahko še in še, a omenjam te, ker mi najprej stopijo pred oči, ker so mi največ dali na moji nogometni poti.« In še preden odprem usta, me Boris prehití v mislih: »Vem, da boš sedaj hotela vedeti, kdo izmed teh trenerjev je bil zame najpomembnejši, in lahko ti povem, da prav gotovo Drago Kostajnshek, ker je resnično velik strokovnjak in je odličan pri delu z mladimi.« In ker se Boris za trenutek preseli v preteklost, se tudi jaz, zamišljeno čez rob kavne skodelice, prepustim spominom iz časa, ko je bila Borisova generacija v kadetski in mladinski konkurenci pravi hit. In čeprav sem bila takrat še navadna smrkla, se dobro spomnim, da so veljali ti fantje med šmarškim mladežem za prave frajerje. Posebej med dekleti. Lahko bi jih tukaj seveda našela (se jih dobro spomnim!), a naj zapišem le, da je ta generacija nanizala kar precej uspehov, a danes razen Borisa nihče ne igra kot poklicni nogometaš. Je pa verjetno nekeje v zaprašenih škatalah polno zgovornih fotografij in nekeje v spominih ogromno nepozabnih skupnih doživetij: »Skupaj smo veliko doživeli, najbolj pa mi je v spominu ostal mednarodni turnir v Franciji v letu 1991, kjer so bili naši nasprotniki poleg Francozov še Belgijci in Italijani. To je tako lep spomin tudi zato, ker sem bil tam proglašen za najboljšega vratarja na turnirju.« Seveda pa je bilo to obdobje za mojega sogovornika le uvertura v uspešno člansko kariero. Ob praznih kavnih skodelicah, ko sva že oba polna na novo obujenih spominov in prijetnih misli, se nazadnje še skupaj spomniva šmarške drugoligaške odis-ejade in računava, da je za Borisom, tako na oko, že prav gotovo več kot 350 tekem na članski nogometni sceni, ki je v zadnji sezoni seveda predramila vse naše Šmartno, ko so se vanjo uperili žarometi lige SI.MOBIL. Seveda ne moreva mimo velikega uspeha, kar preboj v elitno slovensko nogometno družčino seveda je. Še posebej pa tega ob najinem klepetu na kavi ne moreva ignorirati, ker je odločilna tekma lanske 2. SNL, ko so Šmarčani Dravinjo premagali z 2:0, Borisova življenjska tekma. Njegov bok gre le še morebiti tista tekma letošnje šestnajstine finala pokala Slovenije, ko je Boris fantastično branil šmarško mrežo pred strelji z bele točke. In kakšni so občutki, ko ubraniš strel iz 11 metrov? »Ko ubraniš prvega, se počutiš dobro. Ko ubraniš drugega, še bolje. Ko pa ubraniš tretjega, pa najbolje!« se Boris spominja tekme, ki je v delirij pod vročim lanskim julijskim soncem spravila množico navijačev ERE. In ravno ta tekma je bila uvertura v novo ero šmarškega nogometa. Ki se še vedno piše. In to z velikimi črkami, saj sva z Borisom na kavi ravno v tednu pred prvo polfinalno tekmo pokala Slovenije. Ko je Boris že med vrati, se spomnim, da mu nisem zaželela sreče v Kidričevem. Stopim za njim, a ga ne ujamem. Pa mu vseeno zaželim. Tako v mislih ..., da bi bila njegova življenjska tekma še pred njim ■

Mojca Ažman

Delo krožka proizvajalcev mleka v letu 2001

V začetku leta 2001 smo povabili kmete z območja občin Velenje, Šoštanj in Šmartno ob Paki k sodelovanju v krožku za proizvajalce mleka. Vabilu se je odzvalo 24 zainteresiranih kmetov, ki so se v krožek vključili s ciljem, da izboljšajo proizvodnjo mleka na svoji kmetiji.

V začetku smo pripravili analizo stanja proizvodnje mleka po kmetijah. V njihovih čredah prevladuje rjava pasma. Ugotovili smo, da so kmetije v letu 2000 prodale v mlekarno povprečno 67.148 l mleka. Povprečna vsebnost mlečne maščobe v mleku v letu 2000 je bila 4,11 %. Mleko z obravnavanih kmetij je vsebovalo povprečno 3, 53 % beljakovin. S skupnim številom mikroorganizmov v mleku kmetije niso imele težav, saj je mleko vsebovalo povprečno 17.938 MO/ml mleka. Povprečno število somatskih celic na kmetijah je bilo 192.830 SC/ml mleka.

Povprečno število somatskih celic pa ne izkazuje dejanskega stanja, saj so kmetije imele v določenih mesecih nemalo problemov s povišanim številom somatskih celic v mleku. Zaradi tega smo naslednje srečanje namenili prav somatskim celicam. Kmetje so o predavanju mag. Koprivnikarja spoznali številne vzroke za pojav somatskih celic in preventivne ukrepe za preprečevanje pojava somatskih celic v mleku. V nadaljevanju dela krožka smo se pogovarjali o pravilnem prehodu z zimskega na poletni krmni obrok, temu pa je sledil izračun poletnih krmnih obrokov na osnovi ocene kakovosti krme in znanih količin krme za vseh 24 kmetij. V času košnje je bilo delo v krožku namenjeno spoznavanju ključnih dejavnikov za doseganje višje kvalitete pridelane krme (vplivi na sestavo travne ruše, pravočasna košnja, preprečevanje onesnaženosti pridelane krme, pravilen postopek siliranja,...). Ker je bilo v letu 2001 na našem območju posejanih kar nekaj različnih hibridov koruze v predstavitvenih poskusih različnih semenarskih hiš, smo septembra namenili naše srečanje pregledu hibridov ter pogovoru o pripravi kvalitetne koruzne silaže za krmljenje krav molznic, s poudarkom na pravočasnem siliranju. V jeseni se s podaljšanim poletnim obrokom in nato prehitrim prehodom na zimsko krmljenje pojavi obilica težav. Zato smo jesensko srečanje namenili pogovoru in izmenjavi izkušenj pri prehodu iz poletnega na zimski krmni obrok. Temu je sledila ocena kakovosti pridelane krme v letu 2001, ugotavljanje napak in izmenjava izkušenj pri pridelovanju ter konzerviranju krme ter ponovni izračun krmnih obrokov za zimsko obdobje.

PROIZVODNJA IN TRGOVINA
KMETIJSKA ZADRUGA ŠALEŠKA DOLINA z.o.o.
 Trg svobode 12, 3320 Šoštanj, telefon (03) 588-25-67, 588-26-26, 588-30-05

Kupcem, poslovnim partnerjem in bralcem želimo prijetne velikonočne praznike ter jih vabimo v poslovalnice.

Mesnica Šoštanj
 (za Kajuhovim domom), tel. 588-25-27

Mesnica in delikatesa Velenje
 (Tomšičeva 10b), tel. 587-43-29
 Nudimo vam zdravo in kvaliteto meso iz kmečkih hlevov Šaleške doline. Zaupajte kakovosti!

Kmetijska trgovina Velenje
 (Cesta talcev 2), tel. 897-28-30

Kmetijska trgovina Šmartno ob Paki
 tel. 588-51-24

Prodaja jabolk Turn - Velenje
 (Hrastovec 1), tel. 586-80-01
 Prodaja poteka od pon. do pet. od 12.h do 16.h

Ne pozabite!

Po enem letu dela smo pripravili analizo proizvodnje mleka v letu 2001 in rezultate primerjali z letom poprej.

Leto	Povprečna količina mleka/kmetijo	Povprečni% tolišče	Povprečni% beljakovin	Povprečno SŠMO/ml mleka	Povprečno število SC/ml mleka
2000	67.148 l	4,11	3,53	17.938	192.830
2001	70.292 l	4,12	3,41	14.095	186.458
Razlika:	+ 3.144	+ 0,01	- 0,12	- 3.843	- 6.372

Pravega vzroka za zmanjšanje vsebnosti beljakovin v mleku nismo odkrili. Primerjava teh rezultatov nam je dala smernice za nadaljnje delo krožka. V letu 2002 bomo večji poudarek namenili izboljšanju vsebnosti beljakovin v mleku, ob skrbi za ohranjanje in izboljšanje ostalih parametrov, ki smo jih zasledovali. Uspešno delo oz. dobri rezultati pa so seveda odvisni predvsem od članov krožka samih in od njihove pripravljenosti prenosa znanja v prakso.

Glede na dobre izkušnje z delovanjem krožkov (krožek pridelovalcev zelenjave, krožek za ekološko kmetovanje, krožek za travniške sadovnjake in krožek za mlečne proizvajalce), želimo takšen način izobraževanja kmetov razširiti še na krožek za intenzivno proizvodnjo mleka ter krožek za rejce krav dojilj in mladega pitanega goveda ■

Lidija Diklič, kmet. inž.

POROČANJE O KOLIČINAH PROIZVEDENEGA MLEKA

Z Uredbo o ureditvi trga z mlekom in mlečnimi izdelki, ki je bila objavljena v Uradnem listu RS, št. 21/2001, je bila za vsa kmečka gospodarstva, na katerih proizvajajo mleko, sprejeta obveznost vodenja evidenc o količini proizvedenega mleka. Vsa kmečka gospodarstva, ki redijo krave molznice ali krave dojilje so bila dolžna voditi dnevne evidences o proizvodnji mleka, oddaji mleka v mlekarne, porabi mleka na kmetijskem gospodarstvu in prodaji mleka in mlečnih izdelkov neposredno na domu ali v trgovini.

Poraba mleka in mlečnih izdelkov (maslo, smetana, sir, skuta, jogurt, kislo mleko) na kmetijskem gospodarstvu pomeni porabo le teh v gospodinjstvu in za krmljenje živali na kmetijskem gospodarstvu.

Z vodenjem dnevnih evidenc je bilo potrebno začeti 1. aprila 2001 in jih zaključiti z 31. marcem 2002. Torej se obdobje vodenja dnevnih evidenc počasi zaključuje.

V Navodilu za vodenje evidenc količin mleka in mlečnih izdelkov in poročanje (Uradni list številka 21/2001) je predpisan način nadaljnega poročanja o proizvedenem mleku. Na Obrazec za poročanje kmetijskih gospodarstev za obdobje od 1. aprila 2001 do 31. marca 2002 (priloga 2) je potrebno na osnovi dnevnih evidenc vpisati skupne količine mleka, ki so bile porabljene na kmetijskem gospodarstvu za potrebe gospodinjstva in za krmljenje živali in skupne količine mleka in mlečnih izdelkov, ki so bile prodane neposredno na kmetiji ali direktno v trgovine. Če ste mleko oddajali v mlekarne, vpišete tudi skupno količino oddanega mleka v tem obdobju.

Količine mleka je nato potrebno preračunati v kilograme, za kar služi tabela na obrazcu.

Izpolnjene obrazce (priloga 2) so dolžni vsi nosilci kmetijskih gospodarstev v Republiki Sloveniji s priporočeno pošto poslati na naslov:

Agencija RS za kmetijske trge in razvoj podeželja
Dunajska 160, 1000 Ljubljana
s pripisom: **za evidence mleka**

Rok za oddajo obrazca je od 1. aprila do 15. maja 2002.

Največ vprašanj glede vodenja dnevnih evidenc mleka se poraja pri rejcih krav dojilj. Če na kmetijskem gospodarstvu krave molzejo in nato z mlekom napajajo teleta, se količina mleka, ki ga pokrmijo, lahko ugotovi. Težave pa nastopijo pri oceni količin mleka, ki ga tele popije ob direktnem sesanju krave dojilje in v primeru, ko tele sesa kravo ves čas laktacije. Pri izračunu količin mleka, ki ga je tele posesalo pri materi v določenem obdobju je tem kmetijam lahko v pomoč podatek, da tele za 1 kg prirasta žive teže potrebuje okrog 10 l polnomastnega mleka (npr. rojstna teža teleta je 40 kg, teža ob odstavitvi 200 kg. Za prirast 160 kg žive teže je tele popilo okoli 1600 l mleka.)

Podatki o količinah proizvedenega mleka se bodo uporabili tudi pri pogajanjih z EU za kvote mleka prodane v mlekarne ter za direktno prodajo in porabo na kmetijskih gospodarstvih. Zaradi tega je pomembno, da Republika Slovenija pridobi čimbolj realne podatke o proizvedenih količinah mleka v Sloveniji ■

Lidija Diklič, kmet. inž.

Prometni kotiček št. 14 Matjaž Cesar

Naša cesta sedaj zapušča mesto Šoštanj in teče dalje proti zaselku Lajše. Takoj za Šoštanjem se pričinja njena pot na križišču, kjer se nanjo priključi vozišče iz Raven. Križišče je polno pasti, kljub preglednosti, kadar smo na glavni cesti. Ko pa se pripeljemo vanj iz smeri Raven, se moramo povsem ustaviti saj nam pogled na desno, v smeri Lajš, povsem zakrijejo cestne table, ki tujega popotnika usmerjajo v pravo smer. Da so nameščene prenizko, potrjuje fotografija. Ponoči to križišče na alost ni osvetljeno zato je nevarno za kolesarje in najbolj za pešce. Hitrosti vozil v križišču so kaj hitro prevelike. Zakaj, boste zopet dejali? Zato, ker voznika pred križiščem iz smeri Šoštanja, noben znak ne opozori, da se cesta v smeri Lajš takoj za križiščem močno zoži in iz dvopasovne v enopasovno in so srečanja s kamioni in avtobusi e kar loterija. Poleg tega je tik ob cesti še potok, ki v hladnih dnevih povzroča spolzko vozišče zaradi vlage. Ko se potem, ko smo e prevozili križišče, pripeljemo na vrh klanca, nas tam čaka nevarna udorina na desni strani. Po klancu navzdol se sedaj spustimo v idilično dolinico, kjer tik pod parcelami stanovanjskih hiš in kmetijskih poslopij, kraljuje športno letališče. Republiška cesta pa nadaljuje svojo pot skozi e prej omenjeni zaselek Lajše, ki počasi vendar vztrajno prerašča v sicer razpotegnjen, vendar z vsakim dnem večji kraj, ki bo v bodočnosti zahteval mnogo več, kot dobiva sedaj. Da je temu tako, dokazuje pismo, ki je kot priloga tega članka. e v 11. prometnem kotičku sem cenjeni bralki iz Lajš obljubil, da bom poskusil opisati prometno problematiko tudi v njihovem kraju. Vendar se skozi njihov kraj peljem le občasno in vidim dogajanje na cesti samo v tistem trenutku. Pismo samo pa je dokaj izčrpno in ka e, da ljudje ob tej cesti znajo iveti z njo, vendar pa se z vsakim letom, počutijo bolj ogro ene, kajti promet pač neustavljivo narašča.

Foto: Zdravko Kočevar

PISMO:

Spoštovani g. Cesar!

Večkrat prebiram vaš Prometni kotiček v Listu. Omenili ste e številne probleme in črne točke v naši občini, pa sem se odločila, da se v imenu krajanov zaselka Lajše oglasim tudi jaz. Skozi Lajše prav tako vodi republiška cesta, problemi pa so podobni kot v Šoštanju. Tovornjaki in osebni avtomobili drviyo skozi naselje z »večkrat« prekoračeno hitrostjo, ogro ajo pešce (predvsem nas skrbi za otroke) hiše se tresejo in pokajo, bilo je e več nesreč. Skratka - precej smo ogro eni, zato prosim, da tudi ta problem izpostavite pri ustreznih organih, da se čimprej naredi, kar je pač mogoče (pločnik, omejitev hitrosti...) Priporočljiva bi bila tudi večkratna kontrola hitrosti s strani policije.

V imenu krajanov se vam zahvaljujem za pomoč in vas lepo pozdravljam. Prosim tudi za odgovor.

Vilma Lešnik, Lajše 207b, Šoštanj

Predlagana rešitev s strani krajanke Lajš, da bi se postavili prometni znaki, ki bi omejevali hitrost vozil po tej resnično ozki cesti skozi kraj, je dobra. Tudi sam podpiram ta predlog in ga bom zagovarjal pri zadol enih za prometno problematiko ■

Naslednjič: Cesta proti Zavodnjam in Šentvidu.

Zlato v Šoštanj

V mesecu marcu je v Ljubljani in Mariboru potekalo 31. tekmovanje mladih glasbenikov Republike Slovenije. Po uspešnem regionalnem tekmovanju (zlato priznanje) so se na državno tekmovanje uvrstili tudi učenci iz oddelka glasbene šole v Šoštanju in sicer v kategoriji klavir štiroročno in harmonika.

Tajda in Tina Tavčar sta s svojo mentorico Teo Plazl poskrbeli za res prijetno presenečenje in kljub veliki konkurenci dosegli zlato plaketo s 96.33 točkami in v svoji kategoriji dosegli 3. nagrado.

Lucija Rožič pa je v kategoriji harmonika I.b dosegla 87.66 točk in s tem dobila bronasto plaketo.

Lahko smo ponosni, da je v našem kraju veliko nadarjenih mladih glasbenikov, ki so s trdim delom in s pravilnim usmerjanjem svojih mentorjev kos veliki konkurenci na državnem nivoju ■

Sonja Beriša

Večer solopetja

V četrtek, 21. marca smo v kulturnem domu v Šoštanju preživeli lep glasbeni večer. Predstavili so se učenci iz oddelka za solopetje glasbene šole Velenje mentorice gospe Dušanke Simonovič. Slišali smo nekaj znanih arij in samospevov. Ob spremljavi na klavirju gospe Olge Ulokinе so nastopajoči pokazali veliko glasbenega znanja in muzikalnosti ■

Sonja Beriša

Vabljeni na Predstavitev dokumentarnega filma

SVET DIVJEGA PETELINA

avtorjev MILANA CERARJA, TOMA ČONKAŠA in DAMIJANA KLJAJIČA

ki bo 9. aprila 2002 ob 1900 v kulturnem domu Velenje

BLUES®

Podjetje za usposabljanje in zaposlovanje invalidov, d.o.o.

KVALITETA ŽIVLJENJA

Sedim pred računalniškim ekranom in razmišljam. Ura je pozna, družina spi. Na mobilnem telefonu seznam neodgovorjenih klicev. Ducat neprebranih sporočil na mojem elektronskem naslovu. Utrujenost po napornem dnevu. Jutri bo še slabše.

Kvaliteta življenja!?

Pred dnevi smo bili tri dni brez vode. Počil je glavni vod. Ne moreš se umiti, ne moreš na stranišče, ne moreš kuhati, ne moreš pomivati posode (s čemer se še najlaže sprijaznim)... Sranje!

In kaj naj zdaj z vsem tem internetom, mobilno telefonijo, štiridesetimi televizijskimi programi, elektronsko pošto...? Se lahko virtualno umijem, ali morda skuham po e-mailu? Uh, še bolje – ali lahko grem na stranišče na MTV?

Kaj je torej kvaliteta življenja?

A veste, da sem se zamislil. Ali sem v življenju izbral prave prioritete? Ali ne bi bilo bolje sesti za kuhinjsko mizo, vreči kak »človek ne jezi se« in se pogovarjati, namesto da si pošiljamo SMS-je? V spalnici spi družina, najdragocenejše, kar sem v življenju spadal skupaj, jaz pa buljim v ekran računalnika in surfam. Ali sem zamenjal resnične vrednote z virtualnimi? Moj mesečni telefonski račun se dviga v desettisoče, pa veste kdaj sem se nazadnje pogovarjal s prijatelji, šel z njimi na pivo? Ne veste! Jaz tudi ne! Pa saj, kdo pa so sploh še moji prijatelji?

Dragi moji! Se tudi vam zdi, da je nekje v našem življenjskem obdobju naenkrat začelo življenje živeti nas in ne mi življenja. Sprejeli smo načine in vrednote kar tako, mimogrede, nekritično, sproti. In to vrednote, ki si jih nismo sami izbrali. Tako polno jih je bilo okoli nas in tako pogoste so bile, da smo enostavno stopili na ta vlak in se peljemo. Zunaj, za šipami vagonov pa bliskovito drvi mimo nas narava, sprehodi v dvoje, obiski koncertov, pikniki s prijatelji, dotiki, vonji, brezskrbni smeh... Pravo in iskreno življenje, ampak mi ga ne živimo. Živimo nekaj drugega!

Smo še sposobni užiti prave vrednote? Smo še sposobni najti kvaliteto v življenju, upočasniti vlak in sami zlesti za krmilo?

Imam občutek, da bi zelo pomagalo, če bi za nekaj časa zmanjkalo elektrike!

Janez Pušnik

Bedračeve »Pesmi z roba«

V sklopu literarni večerov, ki jih letos uspešno pripravlja Knjižnica Šoštanj je bil 13. marca večer z Danijelom Bedračem, znano celjsko legendo osemdesetih.

»A... Jaz sem pesnik?«

Foto: Milojka Komprej

V besedi in glasbi se je ta zanimivi umetnik retrospektivno predstavil skozi obdobja svojega ustvarjanja in to preglednost podkrepil tudi z odlomki iz svojega življenja, ki so vplivali ali pa kakor koli vzpodbujali njegovo umetniško dejavnost. Sam se nima niti za pesnika niti za glasbenika, pa vendar je na tem področju pustil vidno sled tako v pesmih, ki so bile objavljene v vseh uglednih literarnih časopisih in revijah, kakor v glasbi, kjer se ga kot vodja ansambla Kladivo, konj in voda, spominjamo vzporedno z Damjano Golavšek, s svojo glasbo pa je bend osvajač takratno celotno jugoslovansko sceno. V zadnjem obdobju sicer ne ustvarja več niti si ne želi izdati svoje pesniške zbirke, njegove pesmi pa si lahko ogledate preko spleta <http://bedrachism.tripod.com>, kjer je baje o njem moč zvedeti skoraj vse in še več.

Večer je bil vreden doživetja, škoda le, da ga je podelilo le maloštevilno občinstvo. Upati je, da se bodo te vrste večeri usedli med Šoštanjčane in bo stol za literate vedno pripravljen ■

M.K.

Male podobe in plastike Katarine K. Toman

Razstava ob prazniku žensk

Prva v nizu kulturnih prireditev v mesecu marcu je bila otvoritev razstave malih slik in malih plastik akademske slikarke Katarine K. Toman v Mestni galeriji Šoštanj. Otvoritev sta pospremila kulturni program, ki ga je izvedel Matjaž Ograjensek, in pa beseda župana občine Milana Kopušarja, ki je razstavo uradno odprl. Razstava bo na ogled en mesec in je res vredna pozornosti in ogleda.

Akademska slikarka Katarina Toman je diplomirala leta 1994 pri prof. Metki Krašovec. Sodelovala je v alternativni skupini Provokart in je od leta 1995 članica DSLU s statusom samostojne ustvarjalke na področju kulture. Za seboj ima mnogo razstav, tako samostojnih kot skupinskih doma in v tujini in sodelovanj pri skupnih projektih.

Katarina je zanimiva ustvarjalka. Poleg slikanja in kiparstva se ukvarja tudi z ilustracijo, oblikovanjem, restavriranjem in na poseben tope in

srčen način daje svojim delom pridih zasebnosti, ljubkosti in topline. Njene barve so srečne barve in male slike in plastike, ki upodabljajo fragmente dogajanja okrog nje, se osredotočajo predvsem na njene bližnje. Na njene male in velike ljubezni od štiriperesnih deteljc do njene družine, kjer sta prav gotovo v srčiki njenega ustvarjanja na posebnem mestu njen mož, ki je tudi kipar, in hči. Družina sta tudi oče Veljko in mama Frančiška in pa obe sestrji, kjer je v zgodnjih letih ustvarjanja črpala moč in znanje. Akademija za likovno umetnost ji je dala potrebno strokovno znanje, okolica ji je neizčrpen vir ustvarjanja, njen emocionalni svet pa je tako bogat in srčen, da se ni bati, da bi se njeno ustvarjanje ustavilo na tej točki ■

Foto: Milojka Komprej

Milojka Komprej

Slovenci v Berlinu gostili Robija Goličnika z ansamblom

Društvo Slovencev v Berlinu je močno, rodoljubno društvo, katerega razdalja 1100 km, kolikor jih loči od domovine, ne moti pri ohranjanju čiste slovenske besede in lepe slovenske pesmi. Za ohranjanje vezi z domovino skrbijo tudi z vabili raznih gostov iz Slovenije, ki k njim ponesejo nekaj domačnosti. Tokrat jo je prenesel Robi Goličnik s svojim ansamblom, ki je ob tej priložnosti izdal tudi CD, ki je kopilacija prejšnjih in ga je založila Založba COD. Izšel je v štirih evropskih državah: Avstriji, Italiji, Švici in Nemčiji z distribucijsko hišo v Švici.

Fante našega ansambla je gostila kar predsednica društva Anica Kraner sama in Robi je navdušen nad tem, kako Slovenci v zamejstvu cenijo materni jezik in našo zvrst glasbe. Še posebej prijetno pa je presenečen, kako tudi mlajše generacije slovenskih družin obvladajo slovenščino. To so dokazali tudi z recitacijami, ki so jih pripravili za proslavo praznika žena in kjer je Robi sodeloval s svojo glasbo. Kasneje, na koncertu v dvorani društva v Berlinu, pa so se tamkajšnjim Slovincem pridružili tudi njihovi nemški sosedi in someščani in ustvarili prijetno vzdušje. Seveda je fante in dekle ansambla Goličnik povabil k sebi tudi naš/njihov dušni pastir Izidor Pečovnik - Dori. Spomnil se je tudi Šoštanjčanov in naročil lepe pozdrave vsem občanom Šoštanja ter obljubil, da se kmalu oglasi tudi v naših koncih. Robija in njegove pa je povabil tudi na nastop k sebi. Robi pravi, da sta dva dneva 9. in 10. marec prehitro minila in da so naši slovenski bratje v tujini res pravi bratje in ljudje, ki so močno navezani na domovino, ne glede na to, da je ta daleč. Domovina je v njihovih srcih in to je pravzaprav najbližje ■

M.K.

Falkov klošter v Družmirju

ali o edinem (?) ohranjenem ostanku antične poselitve v Šaleški dolini

Iz časa antike je v Šaleški dolini relativno malo poznane in še manj ohranjenega. Prve najdbe arheoloških ostankov iz tega časa pa sploh niso tako mlade, temveč ima raziskovanje antike tudi pri nas kar lepo zgodovino. Že v 19. stoletju je postal v strokovnih krogih poznan nagrobni spomenik iz Šmartnega pri Velenju, ki ga danes hrani Muzej Velenje. Po informaciji, ki je danes žal ne moremo več preveriti, je bil razen tega spomenika najden istočasno in na istem mestu še en podoben nagrobni kamen, katerega usodo in možno provinienco danes ne poznamo več. V Šmartnem ob Paki so hranili dva nagrobnika iz antičnega časa, ki sta danes v Pokrajinskem muzeju v Celju. Pri izkopavanjih v Mornovi zijalki pri Šoštanju je Srečko Brodar

odkril tudi ostanek lesene stavbe na koleh, ki izhaja iz rimskega časa in je verjetno predstavljala pribežališče za »Prašalečane« v času mnogih prehodov barbarskih vojsk. Na istem mestu je bila najdena tudi večja količina rimskih novcev, ki verjetno pripadajo času 3. stoletja po Kristusu. Iz prav tako nemirnih časov 4. stoletja izhaja zakladna najdba novcev v Zavodnjah pri Šoštanju. V čas antike strokovnjaki tudi povsem upravičeno in z dovolj argumenti postavljajo arheološko lokacijo Groblje v Škalah, kjer je bila najdena večja

količina (verjetno) antične keramike in opeke ter žal že povsem devastirana nagrobna plošča, na kateri ni bilo več ohranjenega napisnega polja.

Takšnih sporadičnih najdb, ki jih je težko povezati v zaključeno celoto, je v Šaleški dolini še nekaj, glavni problem proučevanja antičnega časa v dolini pa je seveda v tem, da dolinskega dna, kjer je najverjetneje stala antična naselbina, danes ni več. Možno najdišče Groblje, ki sem ga že omenjal, je danes zaradi prelamljanja površja kot posledice izkoriščanja premoga povsem spremenilo svojo podobo in za sistematične raziskave ni več primeren. Kaj je bilo na področju Dolgih njiv v Stari vasi pri Velenju, lahko le ugibamo ... in še bi lahko naštevali. Prav zaradi tega je še toliko pomembnejša informacija, ki smo jo pridobili pred nekaj leti pri nekdanji družmirski družini Apat, da se je namreč delu njihove posesti, ki pa še (!!) ni pogreznjen, reklo Falkov klošter. Takšen toponim je tako značilen za možne arheološke lokacije, da smo ga seveda takoj preverili. In res je že prvi terenski pregled lokacije pokazal, da gre za izvrstno in potencialno bogato najdišče, saj smo lahko pobrali mnogo poznoantične in zgodnje srednjeveške keramike. Takoj je stekel tudi postopek za zaščito lokacije. Ko je takratna kustodinja muzeja Velenje, Šoš-

tančanka Danijela Brišnik, odšla na novo delavno mesto na Zavod za varstvo kulturne dediščine v Celju, je bilo še lažje pripeljati strokovni del postopka za zaščito in razglasitev lokacije kot arheološkega spomenika do konca. Strokovne zasnove za vse poznane arheološke spomenike v Šaleški dolini so tako že več kot eno leto pripravljene in čakajo, da se jih bodo »usmilili« svetniki Mestne občine Velenje in Občine Šoštanj. Dokler potencialni spomeniki niso zaščiteni, namreč iz Ministrstva za kulturo Republike Slovenije ni mogoče pridobiti ne sredstev za raziskovanje ne dovoljenja za delo na lokaciji! Kljub temu je arheologinja uspela iz državnega proračuna mimo »normalnih« poti pridobiti sredstva za t.i. nedestruktivne raziskave Falkovega kloštra.

Meritve je izvedel največji slovenski strokovnjak na tem področju dr. Brane Mušič in potrdil to, kar je nakazal že toponim ter pokazal terenski pregled: na področju nekdanje vasi Družmirje je še vedno »na razpolago« bogato antično najdišče, ki predstavlja, kot je videti, edini ohranjeni ostanek nekdanje gotovo bogate poselitve naše doline. Ker je to področje žal na ugrezninskem področju in ga bo brez dvoma zadela enaka usoda kot pred tem že Groblje in Dolge njive je nujno reagirati, preden bo prepozno.

Foto: Arhiv KC IN Velenje

Nujno je:

- sprejeti odlok o razglasitvi arheoloških spomenikov na področju Občine Šoštanj (in MO Velenje), ki predstavlja zakonsko osnovo, brez katere ne bo mogoče sprožiti nobenih nadaljnjih ukrepov za zaščito in raziskovanje;
- pristopiti k dogovoru s sedanjim lastnikom zemljišča, to je Premogovnikom Velenje, in dogovoriti nadaljnje korake;
- istočasno začeti razmišljati o najprimernejšem načinu prezentacije najdenega; ker zaradi ugreznanja ni mogoča prezentacija »in situ«, se pravi samega najdišča, je potrebno razmisliti o prezentaciji v muzeju oz. s tem v zvezi razmisliti v navezavi na idejo o usnjarskem muzeju; o (ne)potrebi muzeja v Šoštanju.

Vsekakor pa je potrebno k vsemu naštetemu pristopiti takoj, saj arheološki izkop ni in ne more biti delo enega poletja, temveč je samo za pripravo terena, dovoljenj ipd. potrebno vsaj pol leta trdega dela. Prvi na potezi pa so na Občini Šoštanj. Še enkrat: osnova, brez katere sploh ni mogoče začeti s kakršnimi koli aktivnostmi, je razglasitev področja za arheološki kulturni spomenik! ■

Maks Lomšek

ČETRTE ETAPA: MEISSEN - ST. AVOLD

V začetku leta 1944 je naša enota dobila Marschbefehl, kar je pomenilo odhod na frontno področje. Tako se je pričela 4. etapa moje življenjske poti v uniformi neprostovoljnega nemškega vojaka. Dosedanja pot je bila še kar znosna, nenevarna, brez kakšnih ostrih ovinkov in strmih vzponov, kar pa ne morem trdititi za naslednje »potovanje«, ko so bila tesna srečanja z Matildo - ženo s smrtonosno koso na rami - že kar pogosta.

Vendarle pa mi je bila tudi to pot boginja usode še kar naklonjena. Dodeljen sem bil namreč k specialni enoti Nachrichtenaufklarungsabteilung, kar je po naše izvidniško obveščevalni oddelek. To pa je pomenilo, da vsekakor ne bom v prvih frontnih linijah, temveč skoraj vedno kakih 50 km v ozadju. Tako se je naša enota 19. marca 1944 z železniškim vojaškim transportom odpravila proti zahodu, v Francijo. Žal pa se je zgodilo, da sem še istega večera doživel svoj prvi »ognjeni krst« in sem se za las izognil pretesnemu srečanju z Matildo.

Dogodilo se je takole: Ko je naš transport prispel do Frankfurta, so imeli tam zračni alarm, ker so angleški bombniki napadli mestno središče. Ker smo hoteli čim prej z nevarnega področja železniške postaje, je naš vlak z veliko hitrostjo zapeljal skozi postajne tire na prosto. Vendar je bilo že prepozno, kajti prve bombe, ki so padle na železniške tire, so zadele sprednji del vlaka in lokomotivo, tako da se je vlak ustavil ravno sredi bombnega tepeha. V sprednjem delu vlaka so v osebnih vagonih spali oficirji, navadni vojaki pa smo bili v tovornih vagonih z zasilnimi lesenimi ležišči. Ko se je vlakovna kompozicija ustavila, je večina mojih sotrpinov poskakala iz vagona na plan, jaz pa sem še iskal svoje škornje, da bi se vsaj še obul. Medtem pa je že pribobnel nov val bombnikov in odvrnil svoj smrtonosni tovor na nas. Bil sem še v vagonu, ko je v neposredni bližini eksplodirala bomba. Leseni del vagona se je združil v notranjost in me vkleščil med traverze. Bolečin v tistem trenutku nisem čutil, šele čez čas se mi je telo, posebno noge in hrbtenica, močno razbolelo, vendar zavesti nisem izgubil. Z zadnjimi močmi sem se trudoma, ker so se mi že meglile oči, le nekako osvobodil traverze, ki je pritiskala name, in se skozi odprtino v podu vagona prekobalil na tirnice, zdrknil po nasipu in na hrbtu pristal v ogromnem lijaku v zemlji, ki ga je povzročila eksplozija bombe.

Dobro pa se še spominjam, da je bilo zadnje, kar sem še videl, žareče nebo nekje visoko nad mano, osvetljeno z reflektorji protiletalske obrambe in eksplozijami njihovih granat, potem pa me je zmanjkalo. Zavedel sem se v neki zasilni bolnišnici v podzemskem bunkerju v predmestju Frankfurta, kjer so me v nekaj tednih za silo »zakrpali«, da sem se potem lahko priključil svoji enoti, ki je medtem že bila na svojem novem položaju.

Kasneje sem izvedel, da je naša enota imela pri tem bombnem napadu hude izgube. Mnogo ranjenih in mrtvih, ki so pokopani na pokopališču v francoskem Sv. Avoldu, malem mestecu ob francosko-nemški meji. Med njimi je, žal, tudi eden naše trojice Maks Verdev. Mene pa je enake usode rešil tisti bombni lijak, ki me je zaščitil pred naslednjimi bombami, ki so

Vsebine se pa ne spominjam več.

To delo je trajalo polnih 24 ur, tako da je bilo razdeljeno na tri izmene. Moral si torej 8 ur dežurati s slušalkami na ušesih, 8 ur so bila na vrsti razna vzdrževalna dela ali pa vojaške vaje in če je šlo vse po sreči, je ostalo še 8 ur za spanje in počitek. Tak je bil približno moj delovni dan, vendar ni šlo vedno

Pogreb vseh padlih ob bombnem napadu na naš vlak marca 1944 pri Frankfurtu. V eni od dolgega sprevoda krst je tudi član naše »triperesne deteljice« Maks Verdev, doma v Šentandražu nad Polzelo.

še kar padale, skoraj nobena pa ne pade v lijak prejše. Povedali pa so mi tudi, da je bilo med oficirji, ki so bili v sprednjem delu vlaka, mnogo ranjenih in oslepelih od drobcev okenskih stekel iz vagonov. Bil pa je takrat 19. marca eden najhujših napadov na Frankfurt in je bilo med meščani, tako sem prebral kasneje v izrezku časopisa, nad 17.000 mrtvih.

Ko sem se po odpustu iz lazareta s skoraj enomesečno zamudo pojavil v svoji enoti, ki je bila nastanjena v neki izpraznjeni šoli v St. Avoldu, je vsa »mašinerija« že delovala. Na dvorišču so bile postavljene kratkovalovne antene, v razredih pa posamezne aparature, prejemno-oddajne postaje, šifrirni aparati, elektrogeneratorji in še cela vrsta kompliciranih pomožnih naprav. Kot radiotelegrafist sem bil dodeljen k ekipi, ki je imela za nalogo prisluškovati tujim oddajnikom, tako da sem moral na določenem kratkovalovnem področju natančno zapisati vse, kar sem v svojih slušalkah uspel slišati, predvsem pa klicne signale in pa seveda šifrirane tekste. Ves ta »material«, ki se ga je običajno nabralo kar precej, je potem šel »zur Auswertung« k naslednji ekipi, ki pa so jo sestavljali strokovnjaki za dešifriranje in pa prevajalci. Od tu naprej pa je depeša že imela oznako »streng geheim« strogo zaupno, tako da so bili s tekstom seznanjeni le oficirji višjega ranga. Kljub temu pa mi je moj prijatelj Albin nekoč zaupal, da je prevajal depešo četniškega vodje Draže Mihajloviča svoji podrejeni komandi.

tako mirno po programu, kajti pogosto smo imeli zračne alarme, ker so Angleži s posebnimi namerjenimi antenami lahko zelo točno ugotovili, kje se nahajajo naši oddajniki, nakar je že po naslednjih nekaj urah sledil bombni napad na našo postojanko. V nizkem letu so lahki bombniki odvrgli bombe in z mitraljezi obstreljevali naše položaje. Nekoč sem bil sredi sprejemanja nujne depeše in se nisem mogel niti smel rešiti v kletne prostore, ko sem že zaslišal zlovešče sikanje padajoče bombe, ki je padla v neposredni bližini zgradbe, kjer sem se nahajal. V trenutku sem si podzavestno zakril obraz z rokami in si s tem verjetno rešil oči, kajti toča steklenih drobcev od zdrobljenih okenskih šip se je razletela po prostoru, kjer sem se nahajal. Tako sem jo na srečo, sicer močno prestrašen, odnesel le z okrvavljenim zapestjem.

Takih pa tudi bolj nevarnih situacij je bilo na tej etapi še kar nekaj. Naj opišem še eno srečanje z Matildo, ki je bilo zares kar zelo tesno in je le malo manjkalo, da me ni vzela s seboj. Zgodba bo, kljub takratni resnosti položaja celo malo tragikomična, ker me spominja na antično pripoved o Ahilovi peti, ki je bila zanj usodna, meni pa je moja peta, menda je bila desna noga, zanesljivo rešila življenje.

Zgodilo pa se je takole: Vračal sem se z dopoldanskega dežuranja in z menažko v roki hitel proti naši menzi po kosilo, ko so se naenkrat kot strela

z jasnega skoraj neslišno v nizkem letu pojavili trije Lightningi in pričeli spuščati rafale po naših bivališčih. To so bila tista dvotrupna letala, lahko bombniki, ki so v naletu streljali skozi propelerje, ko pa so odletela, so rafali prihajali iz repa letala. Strelci v letalu pa, kot da bi se izživljali nad tem, da so streljali na vse živo, kar se je pač gibalo v njihovem vidnem polju. Izgledalo je, da sem postal kar zanimiva tarča, kajti prvi je zaokrožil nad mano in že je dolg rafal razbrizgal zemljo blizu mene, tako da sem kar otrpnil od strahu in se obupano oziral po kakem kritju, vendar nikjer v bližini ni bilo kaj primernega. Medtem sem opazil, da se že drugo letalo usmerja za napad. Zgrabila me je panika, menda sem kar počepnil, da bi bil čim manjša tarča, istočasno pa zagledal »rešilno bilko« v obliki podcestnega kanala, ki je povezoval jarka na obeh straneh ceste. V trenutku sem odvrnil menažko in jedilni pribor, skočil v jarek ter se zavlekel globoko v betonski kanal. Zunaj pa je že ropotalo in to prav na mestu, kjer sem trenutek poprej stal, kar sem pozneje ugotovil po zmaličeni menažki, ki ni bila več uporabna.

Ker se mi je zdelo, da imam noge še vedno zunaj kanala, sem se z rokama še kar naprej porival v notranjost, dokler nisem imel glave skoraj že popolnoma v blatu, ki se je bilo nabralo v kanalu, in sem komaj še dihal. Ker je zunaj medtem že postalo vse tiho, sem mislil, da so letala že odletela in da je tudi zame čas, da se izvlečem, drugače se bom še zadušil. Toda kako se sedaj izvleči? Zlesti v kanal ni bilo posebno težko, toda priti zopet ven! Če ne bo kake pomoči od zunaj, skoraj nemogoče. Poskušal sem na vse načine. Z nogama se ni dalo, z rokama še manj, ker je bil kanal preozek in pretesen. Kaj torej storiti? Mehko blato mi je pričelo siliti v usta, tako da mi je začelo zmanjkovati zraka. Počasi me je že začela zapuščati zavest in zdelo se mi je, kot da padam nekam deleč v globino. Tako sem šele kasneje izvedel kdaj so me rešili in kako so me sploh našli.

V moji ekipi, ki je bila že pred napadom v jedilnici, so me sicer pogrešali, vendar si zaradi moje odsotnosti niso delali skrbi, ker se je večkrat dogodilo, da se je kdo zakasnil. Ko pa so se po isti poti vračali, so sredi ceste našli mojo zmaličeno menažko, kar jim je dalo vedeti, da mora biti z mano le nekaj narobe. Seveda so me pričeli iskati in natančneje pregledovati tudi okolico jarkov, dokler ni nekdo odkril iz kanala štrlečo peto mojega škornja. Potegnili so ga, pa jim je ostal v rokah. Nato so malo globlje našli še drugi škorenj ter me končno le za obe bosi nogi potegnili iz kanala. Bil pa je res že skrajni čas ...

No, takih srečanj z ženo s koso na rami je bilo na 4. etapi moje poti še kar nekaj, vendar so se, na mojo srečo, skoraj vsa končala brez kakega hujšega karambola. Ni pa bila trditev fantov iz sosednje enote »panzergrenadirjev«, ki so nam zavidali naš položaj in delo, češ: »Lahko vam, ko ste vedno lepo v ozadju in na varnem, mi pa moramo za našimi tanki za vas nositi glave naprodaj!« ravno na mestu in upravičena. Spregledali so namreč dejstva, da je bila tudi naša posebna enota nenehno »na očeh« pilotov nasprotnikovih letal in da smo morali kljub padajočim bombam in rafalom letalskih strojnic vztrajati pri aparaturah, kar je imelo za posledico močno razvrvanost živcev, kar pri marsikaterem preživelem traja še danes ...

Medtem pa je, kot vemo, junija 1944 v Normandiji prišlo do invazije zaveznikov, ki so nato zelo hitro napredovali v notranjost Francije, zato je tudi naša enota dobila ukaz za umik proti nemški meji. Tako sem pripotoval do 5. etape na moji življenjski poti, ki pa se je zelo nerad spominjam. Bila je težka, mučna in na koncu grozljiva in skoraj usodna, kajti če se ne bi bil zgodil čudež, v katere sicer ne verjame, bi moje kosti trohnele nekje v gozdovih pod Krvavcem

Namesto novosti s knjižnih polic objavljamo vsakoletno poslanico ob mednarodnem dnevu knjige 2. aprilu.

Renate WELSH: Stopnice iz knjig

Prevod in poslanica Tanja Pogačar

Otrok je sedel v vrtu, ki je bil sicer lep, a vse naokrog obdan z visokim zidom. Otrok je bil čisto sam. Ne sprašuj, kako se je znašel v vrtu, kdo je skrbel zanj in kdo mu je prinašal hrano. Tega ne vem.

Nekje morajo biti vrata v zidu je premišljeval. Počasi je stopal ob zidu, otipaval kamne, toda našel ni nobene razpoke, nobene odprtine. Trkal je po zidu. Povsod je zvenelo enako. Otrok se je usedel pod veliko drevo sredi vrta. Nebo je preletela jata vreščočih ptic. Nenadoma je ležala ob otroku knjiga. Otrok jo je odprl. Zagledal je veliki A in ob njem narisani avto. Na naslednji strani je bil B in ob njem narisani balon.

Ko se je otrok naučil vse črke, se je pojavila druga knjiga, nato tretja, četrta, peta. Otrok je listal po knjigah, vsaka knjiga je drugače šelestela. Duhal je knjige, vsaka knjiga je drugače dišala. Otrok je najprej bral le črke, nato so iz črk nastale besede in iz besed stavki ter končno zgodbe. Otrok je bral in bral. Jezdil je na slonih in kamelah, se s kajakom spuščal po rekah in na saneh s pasjo vprego, drsel preko ledenih pokrajin. Na kraljevem dvoru je sedel na zlatem prestolu, pri Indijancih pa na pisani odeji: predvsem pa so bili v knjigah drugi otroci, veseli in žalostni, plahi in predrzni, divji in tihi.

Ko je otrok spal, je sanjal o drugih otrocih. Ko je bral, je bil z njimi. Toda ko se je hotel dotakniti katerega od otrok, se je znašel sam in žalosten.

Potem pa se mu je porodila ideja. Iz knjig je zgradil stopnice, vedno višje, dokler ni z vrha stopnic videl preko zidu. Spodaj je bil še en vrt, v katerem je sedel drug otrok.

»Hej ti, dober dan!« je zaklical.

Otrok je hrepeneče pogledal in dvignil roke.

Otrok je stopil nazaj v svoj vrt, si naložil polno naročje knjig in se zopet povzpel na zid. Drugi otrok je skrival obraz v dlani in jokal.

»Pazi!« je zaklical otrok. Spuščal je knjigo za knjigo. Kot ptice so počasi pristale na travi. Sedemkrat je moral prinesiti knjige, da je drugi otrok lahko naredil stopnice na svoji strani zidu. Previdno, korak za korakom se je vzpenjal.

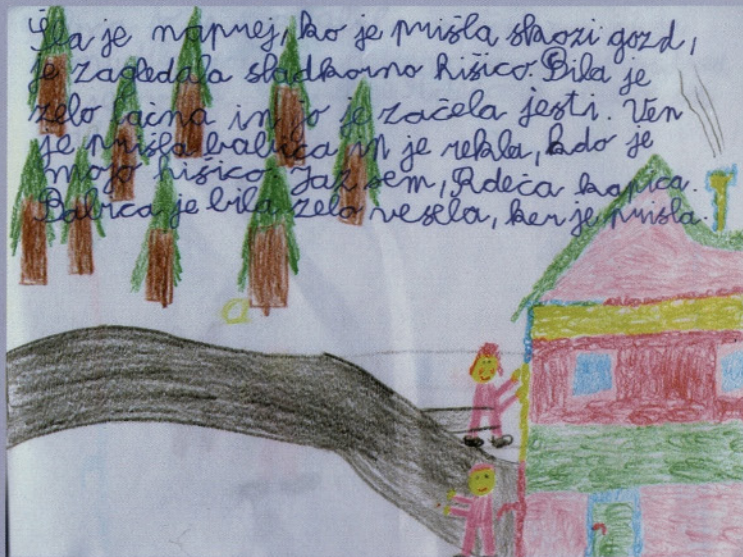
Otoka sta si podala roke, se objela in se smejala.

Nato sta skupaj sedela na zidu in bingljala z nogami ■

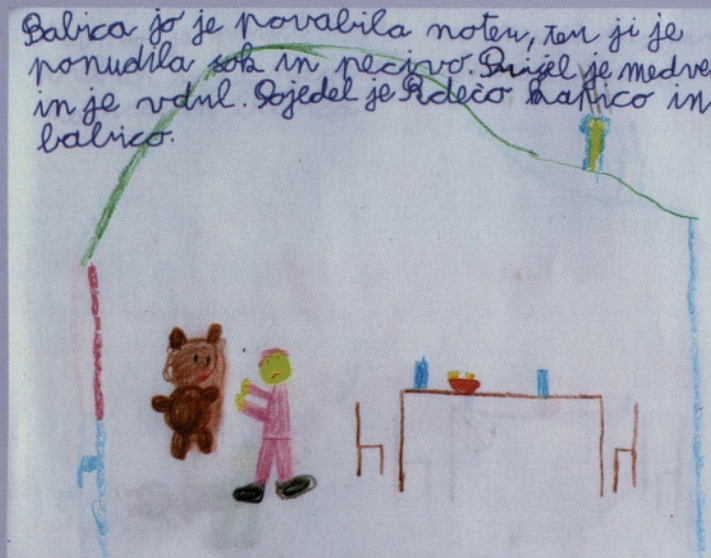
Nekoč je živel Rdeča kapica, ki si je zelo želela iti k babici. Nekoga dne se je odločila, da bo šla k babici. Imela je dolgo pot, a je šla po bližnji. Šla je po gozdu in je srečala medveda. Medved jo je vprašal, kam gre. Rdeča kapica je rekla, da gre k babici.

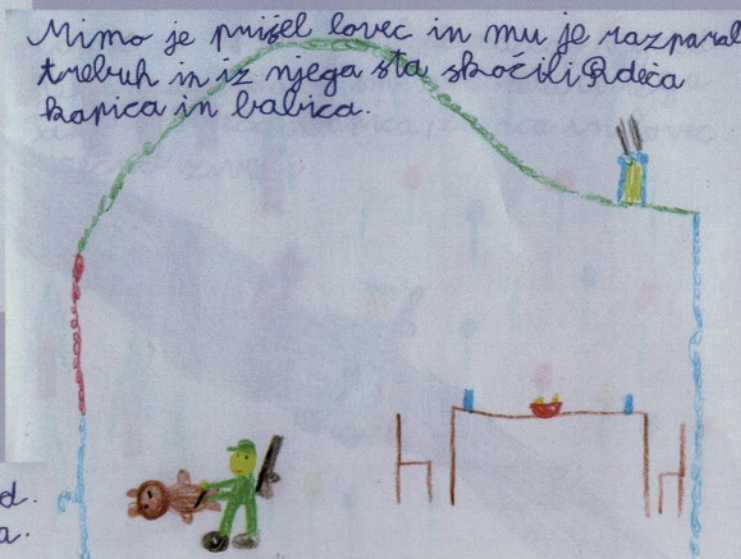
Šla je naprej, ko je misla skozi gozd, je zasledila sladkorno hišico. Bila je zelo lepa in jo je začela jesti. Vn je misla babica in je rekla, kdo je moja hišica? Jaz sem, Rdeča kapica. Babica je bila zelo vesela, ker je misla.

Babica jo je povabila noter, tam ji je ponudila sobo in pecivo. Prišel je medved in je vdeh. Sedel je Rdeča kapica in babico.

Mimo je prišel lovec in mu je razparal trebuh in iz njega sta skočili Rdeča kapica in babica.

Lovec je medveda peljal nazaj v gozd. Rekel mu je, da ne sme več delati tega. Tako so Rdeča kapica, babica in lovec srečno živeli.

Disatelj: Gasper Hoželnik
Ilustrator: Gasper Hoželnik
Natisnila tiskarna: Učilnica 2.c
Natisnjeno: 6.2.2002
Število izvodov: 1

Februarske aktivnosti namesto zimskega spanja

Mogoče se zdi februar komu še sila turoben zimski mesec, primeren za spanje in lenarjenje, vendar na naši šoli, kot je to že v navadi, časa za počitek ni bilo. Utrujale so nas pustne norčije, neuslišane ljubezni ob valentinovem, številne prireditve ob slovenskem kulturnem prazniku, na katerih so aktivno sodelovali tudi naši učenci, naporne priprave na zahtevna tekmovanja iz različnih predmetnih področij ter nenazadnje učenje, saj se je šolsko leto že krepko prevesilo v zadnjo tretjino.

Številne aktivnosti so obrodile bogate sadove in že na začetku meseca smo postali bogatejši za novo številko tematskega glasila z naslovom **Besede, besede, besede**, ki prinaša misli, razmišljanja, spomine in članke o knjigah, branju, bralni znački. Lansko glasilo smo posvetili 200-letnici rojstva Franceta Prešerna, letošnje pa je bilo darilo vsem mladim nadbudnim bralcem, ki so uspešno opravili bralno značko. Ti so namreč tisti, ki se kljub poplavi različnih medijev niso odrekli kraljestvu knjige in branju, saj se zavedajo, da je branje posebna moč, še več, branje nas povezuje, ob njem čutimo zadovoljstvo, postajamo modrejši, odkrivamo resnice o sebi in drugih. "Dobra knjiga pušča prosto pot, ki nas navdušuje in prevzema, zato se ni bati, da bi jo izpodrinil drug medij," je dejala urednica Sonja Bric. Glasilo je pospremila na pot z naslednjimi besedami: "Otroštvo je polno nepredvidljivih dogodkov, preobratov, lepih in manj lepih trenutkov, prijetnih, pa tudi grenkih doživetij, sanj o prihodnosti in domišljijah svetovih, zato sem vanj vključila zapise o vsem tem. Prispevke so napisali naši učenci – mladi pisatelji in pesniki. Kdo ve, morda bo kdaj kasneje kdo izmed njih kot avtor knjige obiskal "značkarje" na kateri od osnovnih šol." Če bo naše glasilo našlo pot v Vaš dom, ga vzemite v roke in se prepričajte, da je odlično in dober dokaz, da otroška domišljija nima meja.

Dejstvo, da so naši učenci odlični bralci, je moč izraziti tudi v številkah – v šolskem letu 2001/02 je Kajuhovo bralno značko opravilo 298 učencev centralne in obeh podružničnih šol, kar pomeni, da imamo zgolj deset odstotkov nerednih bralcev. To je lep uspeh za vse prizadevne mentorje bralne značke, ki še enkrat več dokazujejo, da je za kvalitetno pedagoško delo potrebno poleg znanja še marsikaj, predvsem pa pripravljenost poslušati in slediti brezmejnemu željam mladih. Učenci so bili za svoj trud nagradjeni z glasilom in čudovito predstavo z naslovom "Mala čarovnica, ki ni mogla biti zlobna", ki so jo pod vodstvom Lidije Volk, naše knjižničarke, (ki z vzorno urejeno knjižnico v mladih budi ljubezen do branja), uprizorili učenci šolske gledališke skupine Bibe. Z njo so sodelovali že na septembrskem Pikinem festivalu, čaka pa jih še nekaj gostovanj na drugih osnovnih šolah ter sodelovanje na Regijskem srečanju gledaliških skupin v Celju.

Med vsemi pridnimi bralci želim izpostaviti 36 osmošolcev, ki so zvestobo lepi knjigi izkazovali vseh osem let, ti so Nada Avdić, Andreja Cavnik, Meho Delić, Nina Hriberšek, Davorin Krt, Nenad Latinović, Nina Lesnjak, Janez Mevc, Roman Pergovnik, Dejan Spital, Tajda Tavčar, Anja Zaljuberšek, Jure Ostervuh, Petra Rožič, Rok Atelšek, Jerica Koren, Žiga Mravljak, Ana Požgane, Sabina Skornšek, Matej Spital, Nika Spital, Tanja Stropnik, Anja Urh, Franja Vačovnik, Anita Kotnik, Matej Andrejč, Tanja Bačovnik, Maja Klavž, Damir Kulanić, Nika Mardetko, Vili Mravljak, Silvo Pesek, Biljana Radivojević, Jelka Tajnik, Mateja Trap in Mitja Urbanc.

Vsem pridnim bralcem iskreno čestitamo, številnim tekmovalcem, mladim raziskovalcem in njihovim mentorjem pa želimo v naslednjih mesecih obilo znanja ter sreče pri doseganju zelenih rezultatov ■

Za OŠ Bibe Röcka Šoštanj
Danica Sovič

PRIREDITVE V MESECU APRILU

4. april ob - 19.00 uri
v Domu kulture Šoštanj
Nastop učencev glasbene šole

5. april ob - 19.00 uri
v Domu kulture Šoštanj
Ljubezen - zdravnik Molierova komedija v izvedbi skupine AGRF

7. april - ob 16.00 uri
v Kinodvorani Topolšica
Koncert ansambla Roberta Goličnika z gosti

10. april - ob 10.30 ur
v Orgelski dvorani glasbene šole FKK Velenje
Nastop MePZ Svoboda na praznovanju 15. letnice delovanja skupine za samopomoč žensk z rakom dojke

10. april - ob 19.00 uri
v Knjižnici Šoštanj
Gost Marjan Jerman

10. april - ob 19.00 uri
v Domu kulture Šoštanj
Koncert učencev glasbene šole

10 in 11. april - ob 19.30 uri
v Glasbeni šoli FKK Velenje
Pozdrav Pomladi Nastop MePZ Svoboda na Območni reviji pevskih zborov

11. april - ob 19.30
v Glasbeni šoli FKK Velenje
nastop Zbora društva upokojencev Šoštanj

12. april - ob 18.00 uri
v Gostišču Ržen
Občni zbor Moto klub Veterani

18. april - dopoldan
v Zdravstvenem domu Šmartno ob Paki
Krvodajalska akcija za potrebe bolnice Celje

24. april - ob 18.00
v Domu kulture Velenje
Z IGRO IN PLESOM VPOMLAD - srečanje otroških in odraslih folklornih skupin

24. 25. In 26. april
v Domu učencev Velenje
Krvodajalska akcija za Zavod za transfuzijo krvi (RK)

28. april - dopoldan
Blagoslov motorjev in otvoritvena vožnja
Moto kluba Veterani

aprila
v Mali dvorani Doma kulture Šoštanj
Svetovni dan knjige Okrogla miza z gostom Jožetom Hudečkom

Rod Pusti grad

Na zimovanju

Ureja: Andreja Techuana

Zima ima pri tabornikih še poseben čar. Tako kot v poletnem času organiziramo taborjenje s poletnimi aktivnostmi, tudi v zimskem času organiziramo podobno akcijo – zimovanje. Taborniško zimovanje je posebej pisano na kožo gozdovnikom in gozdoznicam, tabornikom, ki večino svojega taborniškega življenja preživijo v naravi.

Letos smo se na zimovanje odpravili na severno stran Uršlje gore – na Obretanovo. Tam stoji taborniški dom roda Koroških jeklarjev. Taborni prostor na Obretanovem ponuja številne možnosti za aktivnosti v naravi. Mi smo vsekakor izkoristili obilico snega, ki nas je pričakal v petek dopoldne.

Na Obretanovo smo jo mahnili peš iz Slemen, proti Uršlji gori. Zaradi snežnih zametov smo imeli nemalo težav preden smo preko Naravskih ledin prisopihali do Obretanovega. Tam je vse pohodnike pričakal topel čaj in ogrete sobe, kamor so se namestili. Kaj dosti časa za lenarjenje ni bilo, saj so se takoj po kosilu začele aktivnosti vezane na

veščine, ki jih za pridobivanje preizkušen morajo opraviti gozdovniki in gozdoznice. Vodič po terenu, opazovalec, ranar, vrvar, kuharski pomočnik, urednik glasila in še nekatere veščine so zaposlile tako udeležence kot njihove vodnike. Šele ko se je začelo temniti in je pritisnil mraz nas je prignalo na toplo, pa ne vseh! Eni so v svetlobi reflektorske luči pozno v noč gradili snežaka, ki naj bi bil tako ogromen, da bi o njem pisali celo v Slovenskih novicah (pa jim to ni uspelo), drugi pa smo se lotili peke kruha po taborniško. Kruh smo zamesili na toplem, potem pa smo ga spekli v taborniški peči. To je velika luknja v tleh, obložena s kamenjem. V njej močno kurimo, da se kamenje segreje, nato pa žerjavico

pometemo ob rob peči, na sredino pa damo kruh. Peč pokrijemo s smrekami in posujemo z zemljo, da ostane vroča in čakamo. Po debeli uri in pol je kruh pečen. No naš je bil malo premalo pečen, ker je bil zunaj mraz in se je peč prekmalu ohladila.

Po večerji so bile na vrsti Male sive celice po taborniško, kjer so udeleženci preizkušali in dokazovali svoje znanje s področja orientacije in topografije, prve pomoči, življenja v naravi in organizacije taborništva. Nato pa v sobah ni manjkalo iger s kartami, smeha in veselja, ki pa je zaradi napornega dne kmalu potihnilo. Dan je pač bil naporen in poln doživetij.

Naslednji dan je zaznamovalo sončno jutro in obisk dveh plezalcev, ki sta našim gozdovnikom in gozdoznicam predstavila osnove alpinističnih vozlov, plezanja in čudovite diapozitive iz svojih plezalskih podvigov v Sloveniji in v tujini. Vsekakor sta navdušila! V vodih GG-jev se že pogovarjajo o obisku plezalne stene v Rdeči dvorani v Velenju, kjer bodo resnično poskusili plezati.

Ta dan je nastal taborniški časopis, zvečer pa smo doživeli Emo 2002, na kateri pa je zmagala, ne boste verjeli Karmen Stavec alias Tina Tavčar. Torej pri tabornikih se resnica in pravica vedno prikaže v pravi luči.

Tri dni je prehitro minilo in na Obretanovo bomo še šli, drugo leto, na drugo zimovanje ■

Občni zbor planinskega društva Šoštanj

V soboto, 2. marca, se je v dvorani gasilskega doma Šoštanj odvijal 98. redni letni občni zbor Planinskega društva Šoštanj. Najprej je vse prisotne pozdravil predsednik društva Miran Hudej in nato sta se nam še pred začetkom rednega dela predstavila Moški pevski zbor iz Lokovice ter harmonikaš Simon Točaj, evropski prvak na diatonični harmoniki.

Na občnem zboru, ki ga je tokrat vodil Matej Kortnik, so načelniki posameznih odsekov ter blagajničarka Metka Nahtigal podali poročila o delu v preteklem letu. Markacijski odsek, ki ga vodi Vinko Pejovnik st. je lani markiral in obnavljal poti, ki jih imajo v oskrbi.

Delovno predsedstvo.

Najbolj pestro je delo v mladinskem odseku (načelnica Andreja Konovšek), ki zdaj združuje 5 planinskih skupin (v mali šoli, 3 na obeh osnovnih šolah ter dijaško skupino). Vse skupine so izvedle kar nekaj izletov in se udeleževale orientacijskih tekmovanj. Skupne akcije odseka v lanskem letu so bile zimsko Snežkovanje na Naravskih Ledinah, poletni tabor mladih planincev na Dovjem, izdaja 10. številke društvenega časopisa Planinski popotnik, v jesenskem delu so za osnovnošolce pričeli tudi s Planinsko šolo. Dvakrat so tekmovali tudi na državnem tekmovanju. Dijaki so v maju tekmovali na Slovenskem planinskem orientacijskem tekmovanju na Jančah, ekipa deklet iz OŠ Bibe Roeck pa je tekmovala na tekmovanju Mladina in gore. Posebej so na zboru pohvalili prav planinsko skupino iz OŠ Bibe Roeck, ki je pod vodstvom mentorice Danice Švarc in Vide Rehar tudi ta večer pripravila prav zanimivo predstavitev svojega dela. Poleg tega so predstavili tudi svoje plakate.

Foto: Danilo Čebul ml.

V vodniškem odseku (vodi ga Martina Pečnik) so lani pridobili novo vodnico, tako da odsek sedaj šteje 9 vodnikov. Ti so poleg vodenja izletov svoje znanje dopolnjevali na izpopolnjevanjih ali pa so pridobili nove kategorije za vodenje. Odsek je izpeljal 15 izletov, organiziral srečanje planinskih vodnikov Šaleške doline na Slemenu ter nakupil nekaj nove opreme.

Na občnem zboru so bili prisotni tudi župan Milan Kopušar, predsednik Športne zveze Šoštanj Drago Skornšek, predstavnik predsedstva Savinjskega meddruštvenega odbora planinskih društev in predstavnik Planinske zveze Slovenije Martin Aubrecht, predstavniki drugih društev v občini in predstavniki sosednjih planinskih društev. Vsi so nagovorili zbrane, pohvalili delo društva in zaželeli uspešno delo še naprej.

V nadaljevanju je bil predstavljen program dela za prihodnje leto, ki ga lahko strnemo v naslednje točke: organizacija in izvedba izletov, izobraževanje vodniškega odseka in markacistov, delo z mladimi,

sodelovanje s sosednjimi planinskimi društvi in drugimi društvi v občini ter obeležitev mednarodnega leta gora.

Drago Skornšek in Milan Kopušar. Foto: Danilo Čebul

Pod točko razno so planinci sprejeli še dopolnila in spremembe k Pravilom društva, med katerimi je poglobljena sprememba predstavitev sedeža društva na naslov Kajuhova cesta 15.

Podelili so tudi tri priznanja, ki so jih dobili Danilo Čebul st. in Zinka Kostajnshek kot najstarejša člana društva ter ekipa Podrepnih muh OŠ Bibe Roeck z mentoricama za uspešen nastop na državnem tekmovanju Mladina in gore.

Po zboru je sledila še manjša pogostitev, ki so jo pripravile članice društva. No, morda se je ob tem in pa prijetnem klepetu rodila kakšna nova ideja, kaj še storiti, da bi bilo društvo še boljše. Bolj vneti pa so se ob prijetnih tonih harmonike tudi zavrteli ■

Andreja Konovšek

ODBOJKA

OK ŠOŠTANJ TOPOLŠICA

Uspešen zaključek sezone

Za odbojkarji Šoštanja-Topolšice je zelo uspešna sezona. Sezono 2001/02 so zaključili v sredo, 13.3., s tekmo proti Kamniku v šoštanjski športi dvorani.

Foto: Marjan Tekauc

Še prej pa so gostovali v 18. krogu pri ekipi Salonita iz Kanala. Tekma se po številnih zapletih sploh ni odigrala, saj so odšli naši odbojkarji na tekmo v soboto. Tekmovalna komisija pa je brez predhodnega dogovora s klubom tekmo prestavila na sredo. Ker pa so bili odbojkarji Šoštanj-Topolšica v Kanalu v soboto, niso pristali na preložitve tekme. Ker je izid neposredno odločal o razvrstitvi ekip za play-off, so tekmo registrirali z izidom 3:0 za Salonit.

Tako se je OK Šoštanj-Topolšica pomeril v četrtfinalu končnice državnega prvenstva z ekipo Calcit Kamnik iz Kamnika. Ekipi sta igrali na dve zmagi. Uspešnejši so bili igralci Kamnika, ki so obe tekmi zanesljivo dobili. Na prvi tekmi v Kamniku so slavili s 3:1, prav takšen izid pa je bil tudi v sredo v Šoštanju. Igralci Kamnika, aktualni državni prvaki, so se tako uvrstili v polfinale.

Tekmovalna sezona je tako zaključena, ekipa pa bo še nekaj časa skupaj trenirala. Za oceno pravkar končane sezone smo zaprosili trenerja g. Nikolaja Pozdaniaka:

»V klubu ocenjujemo to tekmovalno sezono kot zelo uspešno. Tekmovalni cilj je bil jasen - obstanek v 1. državni ligi. To smo tudi dosegli, prav tako pa smo zelo zadovoljni tudi s točkovno bero, saj smo imeli pred zmagovalcem zelo lepo prednost. Igralci so se na večini tekem pošteno borili za barve svojega kluba in kljub nekoliko slabši zadnji predstavi proti Kamniku s tega vidika ni bilo večjih problemov, Kamnik pa je trenutno za našo ekipo še premočan nasprotnik. Ekipa bo še nekaj časa skupaj trenirala, potem pa igralce čaka zaslužni počitek. Znova pa naj bi se zbrali v prvih dneh meseca avgusta. Še enkrat hvala vsem, ki so kakor koli pripomogli h klubskemu uspehu. Na svidenje pa vsem ljubiteljem tega športa. V naslednji sezoni bodo cilji nekoliko višji in prav podpora domačega občinstva bo eden ključnih dejavnikov na poti k temu cilju.« ■

Ljubo Globačnik

NOGOMET

TRETJA SNL-SEVER
ZA ZAČETEK LE REMI

V prvem srečanju pomladanskega dela prvenstva 3. SNL-SEVER je Usnjar gostil ekipo Malečnika. Tekma je bila v lepem vremenu pred okoli sto gledalci.

Domači igralci so začeli zelo obetavno in z napadalno igro ustvarili nekaj priložnosti za doseg gola. Že v 7. minuti je Kovačič zgrešil in iz neposredne bližine poslal žogo mimo gola. V 14. min. se je ponudila lepa priložnost za Novaka, ki je streljal z roba šestnajstmetrskega prostora, vendar je tudi ta žoga šla mimo vratnice.

V 20. min. so si lepo priložnost priigrali gostje. Iz hitrega protinapada je Sinič iz neposredne bližine zgrešil prazen gol Usnjarjev. Igra se je nekoliko umirila in vse se je dogajalo na sredini igrišča.

Nato pa 40. minuta in veselje za domače. Po lepi akciji celotnega napada Usnjarjev je zadel Peter Čuš - 1:0 za Usnjar. V zadnjih minutah prvega polčasa še dve lepi priložnosti za domače, vendar se rezultat ni spremenil.

Drugi polčas se je začel z napakami v obrambi domačih, kar so gostje iz Malečnika kaj hitro kaznovali. V 50. min. je gol zadel Simonič po napaki ožje obrambe Usnjara (1:1).

Igra se je spet preselila na sredino igrišča in ni bilo akcij za doseg gola. Usnjarji so vse moči usmerili v napad, da bi dosegli zadetek za zmago, vendar ni bilo povezanih akcij kot tudi ne zbranosti posameznikov in priložnosti so splavale po vodi.

Gostje so s taktičnimi menjavami in nekoliko bolj zaprto igro uspeli obdržati neodločen rezultat do konca srečanja.

Končni rezultat Usnjar - Malečnik 1:1. Po 14. krogu je Usnjar na 8. mestu z 18 točkami.

V 15. krogu so igralci Usnjara gostovali v Rogatcu pri vodilni ekipi 3.SNL - sever. Rezultat je bil 2:1 za ekipo Mons Claudius. Za Usnjar je dosegel zadelek Pavič v 29 minuti, za zmagovalno ekipo pa v 68 minuti Kidrič in v 86 Kovačec. Usnjar je z 18. točkami na devetem mestu ■

Branko V.

Trener, trenerja, trenerji ...

Meni in verjetno še marsikomu, (če sploh komu) ni nič več jasno, ko pomislimo na politiko kadrovanja nogometnih trenerjev.

Poudarek je na politiki. Pa ne, da bi hotela s tem kakor koli zavzemati kakršno koli (nepotrebno?) stališče. Samo tako, po preprosti (naivni) logiki, sem se zalotila, da ne vem odgovoriti študijskemu kolegu iz Ljubljane, zakaj odletijo nogometni trenerji. In ker je moralno skoraj obvezno pomesti najprej pred svojim pragom, skočimo za trenutek v domači zelnjak. Je bil Drago Kostajnshek: 2 zmagi, 2 neodločena izida in 2 poraza. Enkrat en štart. Evforija po Mariboru. In slovo. Je bil Bojan Prašnikar: 3 zmage, 4 remiji in le 1 poraz. Legenda. In slovo. Je bil Stane Bevc: 3 zmage, 3 neodločeni rezultati in 2 poraza. Pa senzacionalna zmaga v Celju. In slovo. Je Marjan Bloudek. Čeprav mogoče ni pomembno, a bodite vendarle pozorni na rabo glagolskega časa. Odšli so trije strokovnjaki, vsak po svoje velike nogometne osebnosti, a še vedno je uspelo Šmarčanom izbrskati nekoga, ki je enako, če ne še bolj uspešno krmari in krmari letošnji prvoligaški čudež ob Paki. V to verigo je (trenutno) vključen 52-letni Marjan Bloudek, za prijatelje in znance najraje Marin. Vendar pa se ob vsem tem bojim samo, da bo v tej naši mali Sloveniji kaj hitro zmanjkalo tako kvalitetnih trenerjev, če se bo ta klubski, očitno všečen in presenetljivo učinkovit vzorec ponavljal. Predvsem, ker ima ERA očitno resne namene ostati več kot le eno sezono na prvoligaški sceni. Ker ji to enkratno uspeva. In to v vseh dimenzijah pozitivnih presenečenj. Stavim, da veste, da še vedno mislim na tisti čarobni tretji marec, ko so tekle celo solze. Ko je bilo, menda, poklonjeno najlepše nogometno darilo za rojstni dan. Na Skalni kleti se je tisto nedeljo zgodil preobrat. V glavah. Kar je še en dokaz, da je nogomet neizmerno več, kot si marsikdo najraje predstavlja. In če je v igri srce, potem odpadejo vse

kalkulacije. Potem se igra. Kot v čarovniji. V zadnjem krogu druge tretjine letošnje 11. prvoligaške nogometne scene so se v bistvu še vsa moštva borila za želeno mesto na lestvici, ki bi pomenilo seveda ugodnejši razpored tekem, ki jih prinaša naporna nogometna pomlad. V klubu ERA Šmartno so se po napetem ozračju, ki ga je sprožila slaba uvodna domača predstava proti Korošcem, tega dobro zavedali. In stanje ni bilo rožnato. Trije kaznovani. In vsi trije dobri znanci Publikuma. Po prvem polčasu v Celju katastrofa. Vsaj (in predvsem) rezultatsko. Celjani enostavno. Brez kompliciranja. In v 51. minuti so vodili že s 3:0. Po pravilu slovenske (tudi nogometne) mentalitete bi potem morali videti le še približno pol ure mučenja žoge. Nihče več namreč ni verjel, da bi praktično najboljša gostujoča ekipa zmogla vsaj častni zadetek. Nekje v ozadju je čepela tista misel iz EP, ko so se plavi dvignili iz pepela. Ampak bolj v posmeh slovenski karakteristiki kot v tolažbo. In potem se je zgodilo. Izjava tedna! Ramiz Smajlovič, prekaljeni nogometni maček, tako bodri svojega kapetana: »Pa Dani, mi mor'no igrat!« In beli (po navadi šmarško vijolični) so začeli. Igrati. In to tako, kot znajo. V glavah. Ničesar več ni bilo, kar bi jih lahko ustavilo. Po prvem znižanju izida bi vam športni psihologi lahko napovedali šmarško zmago. Ker je v nogometu mogoče dobiti samo z glavo. In s srcem, seveda. In potem niso važni ne možje v črnem ne njihove rumene in rdeče igrače ne nobene računice in kalkulacije. Takšno silovito željo, ko enako delajo in dihajo vse noge in glave iste barve, je mogoče videti enkrat na tisoč srečanj. In že zaradi tega je vredno! Fantje ERE Šmartno so v nedeljo naredili nekaj izjemnega. Izjemnega zase. Ker je to najboljši možni psihološki kapital. Za vnaprej. In za celo življenje. In naredili so nekaj izjemnega za vse, ki še verjamemo v slovenski nogomet. Ker »l'essentiel est unvisable pour les yeux«. In šmarški fantje bodo že vedeli zakaj. In če že posnemam velike misli malih princev, naj se še enkrat vrnem k mojemu današnjemu začetku. O trenerjih in o bistvu. Ki je skrito. Da ne bo pomote namreč. Marina čisto podpiram. Celo več. Osebnost mislim, da je izreden nogometni strokovnjak. In povrh še galanten gospod. Ker pridrži vrata. Med drugim. A tisto malo nejevolje zaradi zamenjave trenerjev v uvodu stresam zaradi tega, ker mi je zadnja zamenjava prekrizala načrte. In to hudo resne. Zaradi rubrike POVABLJEN NA KAVO. Sem povabila na kavo prejšnjega trenerja. Zaradi članka, da se razumemo. In potem, ko sem dve noči prebedela ob računalniku, so mi ga zamenjali. Pa saj ne rečem, da bi morali tako nujno izvedeti, o čem sva klepetala. Le žal mi je ..., da sem povabila, očitno, napačnega ■

Mojca Ažman

**TRANSPORTNO, TRGOVSKO
IN STORITVENO PODJETJE d.o.o.**

direktor **Vojko KRNEŽA**
Šoštanj, Levstikova 21

*Občankam
in
občanom
voščimo
ob
velikonočnih
praznikih!*

ŠOŠTANJSKI ŠPORTNI NAPOVEDNIK za april 2002

PANOGA	KAJ	KDAJ	KJE
planinstvo	Izlet na Vivodnik 1508m (Menina)	sobota, 6. april	zbor na AP Šoštanj
nogomet	Usnjar : Kozjak Radlje	sobota, 6. april ob 17h	stadion
odbojka	5. krog A lige st. dečki vzhod	nedelja, 7. april	telovadnica OŠ KDK
odbojka	6. krog A lige deklice vzhod	nedelja, 14. april	telovadnica OŠ KDK
košarka	Elektra : Kraški zidar	sreda, 17. april ob 20h	športna dvorana
planinstvo	Izlet na Krim 1108m	sobota, 20. april	zbor na AP Šoštanj
nogomet	Usnjar : Zreče	sobota, 20. april ob 17h	stadion
košarka	Elektra : Loka kava	sreda, 24. april ob 20h	športa dvorana

Športna društva, ki želijo svoje aktivnosti objavljati v napovedniku, naj podatke posredujejo po el. pošti na: info@sportna-zveza-sostanj.si ali jih pošljejo na naslov ŠŽŠ, p.p. 26, 3325 Šoštanj.

Seznam športnih dogodkov lahko najdete tudi na spletni strani Športne zveze Šoštanj
<http://www.sportna-zveza-sostanj.si/> ter na šoštanjski kabelski TV (C22).

KRS z.o.o.
Zadruga Šoštanj

K OZOROG

(20. december - 21. januar)

Element: **ZEMlja.**

Temperament: **MELANHOLIČEN.**

Kvaliteta: **KARDINALEN.**

Planet vladar: **SATURN.**

Kovina: **SVINEC.**

Barve: **RJAVA, SIVA, ČRNA.**

Kamni: **ONIKS, MAGNET, KORALA.**

Dan: **SOBOTA.**

Število: **10.**

Najboljša vloga: **generalni direktor.**

Priljubljena glasba: **vokalna.**

Priljubljena obleka: **volnena oblačila.**

Antiheroj: **Rudolf Valentino.**

Njegov heroj: **Albert Schweitzer.**

Priljubljena oddaja: **politična »iz oči v oči«.**

Priljubljeni poklici: **spelelog, zgodovinar.**

Njegov priljubljeni roman: **Grof Monte Christo.**

Glavne značilnosti: **praktičen in preudaren, ambiciozen in discipliniran, potrpežljiv in skrben, šegav in zadržan, pesimističen in vdan v usodo, skop in godrnjav, pretirano konvencionalen in tog.**

Ključni pomen: **PREUDARNO, PRIZADEVNO, PRERAČUNLJIVO, GODRNJAVO.**

MIT IN IZVOR SIMBOLA:

Saturn je bil tako kot Mars prvotno bog poljedelstva, v Rimu pa je vodil saturnalijske, razkošno javno praznovanje. Kristjani so si ta praznik prisvojili in ga poimenovali božič. Astrološko je planet prvotno vladal Kozorogu in Vodnarju, danes pa vlada le še KOZOROGU. Nekoč je Saturn označeval mejo vidnega osončja, zato ga povezujejo z omejevanjem, pa tudi z vztrajnostjo in doslednostjo. Človeka lahko naredi praktičnega in previdnega, lahko pa tudi sebičnega, ozko srčnega in celo krutega.

ZNAČAJ:

KOZOROG je deseto znamenje zodiaka, tretje zemeljsko znamenje in četrto kardinalno znamenje v zodiakalnem krogu. Kot smo že omenili, je njegov vladar Satur, ki mu daje ambicioznost, potrebo po pravilnem in praktičnem ravnanju ter čut za tradicijo. Vendar pa zna Kozorog kljub temu uživati in ima čudovit smisel za humor. Kot tretje in zadnje zemeljsko znamenje, mu daje praktičnost, ki je povezana z ekspresivnostjo, zato ima Kozorog obilo zdrave pameti, ki jo zna tudi udejanjati. Čustvenosti pa to znamenje premore bolj malo.

To znamenje je znamenje nasprotij. Ker pa ta nasprotja večkrat nočejo videti, postanejo črnogledi in njihove možnosti ostanejo neizkoriščene. Na eni strani so to ljudje, ki so ambiciozni in podjetni, energični in odločni doseči zastavljen cilj; na drugi strani pa tisti, ki si sicer želijo uspehov, vendar polni bojazni in popolnoma brez samozavesti (kar skrivajo pod krinko lenobe).

Kozorog je znamenje močne volje in je med vsemi znamenji največji racionalist. Če si zastavi cilj, ga uresničuje postopoma, z nadpovprečno vztrajnostjo in naporom. Svoj asketizem pogosto želi vsiliti drugim. Preveč je kritičen in primanjkuje mu »fineze«. Preveč si prizadeva v višine, zato nima veliko sreče pri čustvih. Je črnogled in zaprt vase, ostrega in zajedljivega humorja.

ČUSTVA:

Prijateljstvo ali ljubezen s Kozorogom je zelo težka naloga. Do ljudi je Kozorog oprezen in objektivni. Boji se občutkov kot vsega, kar ni otipljivo, vredno zaupanja. Zavestno ne dovoli, da bi čustva prevladala nad željami. Tudi srčne zadeve žrtvuje častihlepnim ciljem. Mnogokrat se poroči zaradi »računice«. Teži za trajnimi vezami in čuti potrebo po popolni usklajenosti partnerjev. Ne prerašča preprirov, nezvestobe, scen ljubosumja. Dolgo lahko samo potihlo sumi, da bi ohranil mir v hiši, a ko pride do »eksplozije«, je to običajno tudi konec. Spoštuje družino, ceni stabilnost in je pošten. Običajno je »glava družine«. V svoji hiši ne bo

trpel neresnosti, zmede, površnosti ter povprečnosti, nudi pa vam zaščito, varno pribežališče in pomoč.

Potrebuje nekoga, ki mu lahko pomaga, kadar se bo vse obrnilo proti njemu. To so uravnoteženi ljudje, ki zadovoljujejo svoje želje na normalen način. Njegove strasti so močne, intenzivne, a kratke, doživlja jih povsem fiziološko. Če ne more uresničiti ljubezenskega ideala, ne bo pristal na kompromise. Preden sreča pravega partnerja svojega življenja, doživi mnogo seksualnih izkušenj, vendar nikoli ne razda vseh čustev. Po tridesetem letu se pričnejo njegovi eksperimenti v seksu.

Saturn je vsem Kozorogom poklonil veliko telesno kondicijo, zato lahko ljubezenski akt neverjetno podaljšajo. Po štiridesetem letu fasada pade in Kozorog postane pravi Kozorog. Osvajajo, kar koli jim pride pred oči, ter trošijo rezerve iz mladosti.

ZDRAVJE:

V mladosti je kozorog šibkejši od sovrstnikov, bolehnější in mlajši, toda z leti se odpornost in moč povečujeta. Trezna, umirjena narava gorske koze mu daje izjemno vzdržljivost in sposobnost preživetja.

Zanj so strah, negotovost in skrb trikrat smrtonosnejši od bacilov. Tako moški kot ženska imajo občutljivo kožo, pogosto so težave z želodcem in duševne stiske, glavoboli, ledvične težave, možni so zlomi. Kozorog ima ali blesteče zdrave zobe ali pa stalne težave z njimi. Dolgotrajne bolezni so pri njem posledice hudih duševnih stisk in melanholije. Pogosto so obsedeni s fiksnimi idejami, hipohondrijo in gripami. Nagnjeni so k revmatizmu, artritisu, bolezni kosti in kolen, sklerozi, raku. So poslušni pacienti. Najboljše zdravilo zanje je šport, igra, vesela družba, toplota in svetloba.

PRIMERNI POKLICI:

Kozorog je dober kot inženir, filozof, diplomat, bančnik, pravnik, ekonomist, administrator, igralec, psiholog, tehnolog, astronom. Nadarjen je za delo, ki zahteva čas, razmišljanje, samoto. Zanima ga zgodovina in antropologija, skratka vse, kar je povezano s preteklostjo.

PRIMERNI PARTNERJI:

Rak, Devica, Bik, Riba in Škorpion. Vezi z Vodnarjem so lahko zanimive, s Tehnico in Ovnom pa niso priporočljive.

ZNANE OSEBNOSTI, ROJENE V ZNAMENJU KOZOROGA:

Mao Zedong, Stalin, Richard Nixon, Moliere, Jack London, Johannes Kepler, Issac Newton, Federico Fellini, Elvis Presley, Janis Joplin, David Bowie, Henry Miller, Lili Novy.

ASTROLOŠKI KUPONČEK

1. št. kupona _____
2. šifra _____
3. kraj, datum in ura rojstva _____
4. Vaše vprašanje _____

odgovor je brezplačen!

SVETLOBA

Postaja topleje, svetloba sije močnejše, v naravi je vse glasnejše. To so znaki, da smo prišli na vrata pomladi. Ptiči pojejo in pripravljajo svoja gnezda. Trobentice, zvončki in narcise so pokazali svoje cvetove, ki se odpirajo sončni svetlobi. Zemlja je v pričakovanju ljubečih človekovih rok, ki jo bodo pripravile na njeno vlogo. Izpolnila bo svojo vlogo, ko bo sprejela v sebe semena in preoblikovala elemente in energije v človeku in živalim primerno hranljivo obliko - snov in subtilno energijo. Drevesa dobivajo svoje prve popke in njihove črpalke črpajo ter poganjajo sokove iz korenin v stbla in veje. In v tem mogočnem in silnem prebujanju iz zimskega in otrplega se prebujata tudi človek, kronsko bitje narave, kot ga radi poimenujemo. Najbolj razviti del narave je prav tako deležen sončne svetlobe in žarkov, ki mu omogočajo življenje in bivanje na Zemlji.

Kako čudovit je sprehod skozi del neokrnjene narave, skozi gozd v tem času. Slišijo se šumi in zvoki gozdnih živali, ki ustvarjajo zemeljski orkester sobivanja in življenja. Ko se človek ustavi na gozdni jasi in pogleda modrino neba, ki je posuta z belimi oblaki, ve, da je vsa živost v cvetu, v prazniku prihajajoče pomladi. Človek bi kar obsedel in za večno ustavil čas, večno bi bival v tej mirnosti krasnih zunanjih prizorov in vtisov ter počival v notranji mirnosti duha. A bivanje v času zahteva izredno gibanje, gibanje duha v vse smeri in skrb za telo. Telo potrebuje hrano, zemlja pa skrbne roke. Narava poskrbi za svetlobo, toploto in dež. Vse je usklajeno in dovršeno. Narava samo daje in daje, mi pa se ji lahko približamo, postanemo del nje, del njene celote. Če se ji znamo približati, potem ni kaj dosti početi, ne obstoja velika potreba po našem delovanju. Vse teče gladko in skoraj samodejno. V pozitivnem ne moremo narediti kaj dosti, a v negativnem ogromno. Ker je skozi zgodovino človek preveč deloval, namesto da bi čutil, je narava dokaj boleče prenašala njegove boleče poizkuse, s katerimi ji je povzročal rane.

Celoten planet je živ organizem, ki bi ga lahko primerjali s človekom. Ko zboli Zemlja, zboli človek. Prav zaradi tega je dosti bolnih ljudi. Zato je zelo pomembno, kako se obnašamo do njene živosti, kako ohranjamo njene naravne vire, ki omogočajo človeku zadovoljivo življenje. Žal človek v času vse preveč uporablja nenaraven način in se obnaša nasilno do narave. Vsake toliko časa ga narava opozori, da nepravilno ravna, a človek ostaja gluhi in slepi. Ne vidimo več naravnih lepote, gozdov, gora, travnikov in naravno obdelanih njiv. Izginjajo rastlinske vrste, živali s polj, zemlja je čedalje bolj onesnažena, travnike polivajo z nekakšnimi smrdečimi polivkami, da smrad zaudarja po dolinah. Škropiva in pesticidi, ki so se zajedli globoko v zemljo, so jo izropali vsega pristnega, zdravega. Vsakodnevne prekoračitve žvepljenih in neznanih smrdečih vonjav nam povzročajo neugodne občutke in bolezni. Nekateri namensko zažigajo travnate površine, s tem pa ubijejo na tisoče potrebnih živalic. Ljudje današnjega časa zelo radi odslovijo svoje stare in neuporabne stvari kar v bližnje gozdove, da ne govorimo o težavah komunalnih podjetij, ki skorajda nimajo več pravih rešitev prav zaradi potrošniško in nezavestno usmerjenega načina življenja. Trgovine so nasičene z neznanskim številom nepotrebnih predmetov, ki so povečini balastni za neko normalno življenje, a ljudje morajo kljub temu trdo delati, da se vse to pridobi. Na svetu je ogromno tovarn, ki proizvajajo škropiva in vse kemijske agresivne snovi, s katerimi onesnažujemo naše okolje. Za vse te delavce bi bilo bolje, da ne bi nič delali. Ko bi ostali doma, ne bi uničevali Zemlje. Bolje nič delati, kot nezavestno uničevati kar koli, tudi zemljo. Človek današnjega časa bi se moral v prvi vrsti vsaj malo odpočiti. Pogledati bi moral malo na vse strani, tako v zunanost kot svojo notranjost. Kmalu bi ugotovil, da je vpregel konje zadaj za voz, ki ga hoče potiskati, na vozu pa je ogromno nepotrebne šare, s katero hoče naprej, pa ne ve kam. Ko se bo ozavestil in znebil nepotrebne navlake, bo ugotovil, da ne potrebuje nobenega voza. Zajahal bo lahko svojega konja in svobodno jezdil skozi lepoto naravnega in spontanega.

Čas je za počitek, za človekov pogled v sebe in v svojo pravo naravo, da spozna, kje so lepote doma, kaj je tisto, kar ga hrani, kaj mu daje sončno svetlobo, vodo, čist zrak. Kje je vir vsega tega? Vir je zelo blizu in že samo raziskovanje in odkrivanje vira bo zaustavilo nezavestno človekovo delovanje. Tako ostaja upanje, da ohranimo še tisti mali košček zdrave Zemlje in Narave, ki ostaja.

Pomlad je prišla, zaželimo ji dobrodošlico, pojdimo v njeno naročje z novo zavestjo, zavestjo medsebojnega sodelovanja, kajti daje nam več, kot si zaslužimo. Bodimo pozorni v njenem naročju, je naša mati, ki zavedno skrbi za nas, vprašanje je samo, ali ji mi kdaj hočemo prisluhniti ali ne. Narava vedno skrbi za sebe, kajti ima večjo moč, kot si človek lahko sploh predstavlja.

Zen AJ

107 MHz FM

moj
radio

vpstudio

Vaša lekarna svetuje **VSE, KAR SI ŽELITE VEDETI O VITAMINIH (V NADALJEVANJIH)**

Vitamini so organske snovi, ki so potrebne za normalno delovanje človeškega organizma. Človeško telo jih večinoma ne more samo sintetizirati, razen izjem. Na primer: vitamin D se sintetizira s pomočjo sonca, črevesne bakterije lahko proizvajajo vitamin K in vitamin H (biotin). Vse ostale vitamine moramo vnesti v telo s hrano ali pa z vitaminskimi nadomestki. Nekatere vitamine moramo vnašati v organizem dnevno. To so vodotopni vitamini, ki nimajo sposobnosti, da bi se skladiščili v organizmu, in se hitro izločijo iz telesa. Sem se uvrščajo vitamin C in vitamini B-kompleksa. Vitamini, ki se topijo v maščobah, se lahko dolgo shranjujejo v maščobnih celicah in jetrih. To so vitamini A, D, E in K.

Vemo, da je pomanjkanje vitaminov značilno za manj razvite dežele, žal pa je postalo prisotno tudi v razvitejših deželah kljub pestrejši prehrani. Nekateri vitamini se uničijo pri pripravi hrane in dolgotrajnem skladiščenju.

KOLIKO VITAMINOV POZNAOMO?

Poznamo 13 vitaminov, ki jih človeški organizem nujno potrebuje.

- vitamin A (retinol);
- vitamin D (kalciferol);
- vitamin E (tokoferol);
- vitamin K (fitokinon);
- vitamin C (askorbinska kislina).

Vitamini B skupine:

- vitamin B1 (tiamin);
- vitamin B2 (riboflavin);
- vitamin B3 ali PP faktor (niacin, nikotinska kislina, niacinamid);
- vitamin B6 (piridoksin);
- vitamin B12 (kobalamin);
- vitamin B9 (folna kislina);
- vitamin B5 (pantotetska kislina);
- vitamin H (biotin).

KAJ JE AVITAMINOZA?

Je bolezen, ki nastane zaradi dolgotrajnega pomanjkanja posameznega vitamina. Iz zgodovine pomorščakov je znana bolezen skorbut (slabokrvnost, krvavenje po koži in sluznicah, izpadanje zob), ki nastane zaradi dolgotrajnega pomanjkanja C vitamina, dokler tega niso rešili s kislim zeljem. Pomanjkanje vitamina B1 je povzročilo bolezen beri-beri (vnetje živcev, pareze, srčne motnje). Premalo vitamina D vodi v rahitis, pri pomanjkanju vitamina B12 pa nastane slabokrvnost (perniciозна anemija).

KAJ JE HIPOVITAMINOZA?

Je stanje pomanjkanja vitaminov v telesu. Ni še hudo pomanjkanje, ki bi privedlo do resnih obolenj, ni jih pa dovolj za normalno delovanje organizma. Vzrok je lahko v nezadostnem in nerednem prehranjevanju, slabi izkoriščenosti vitaminov. Lahko pa zaradi določenih stanj (telesni napor, nosečnost, dojenje, obdobje rasti, infekcije) pride do povečane potrebe po vitaminih.

KAJ JE HIPERVITAMINOZA?

Pomeni, da je preveč vitaminov v telesu. Povečane količine vodotopnih vitaminov, razen vitamina B6, ne prinašajo nevarnosti, saj se hitro presnavljajo in ostanejo v telesu le kratek čas. Pri pretirani uporabi vitaminov, ki se topijo v maščobah, pa lahko nastanejo resne težave, predvsem pri preveliki količini vitamina A in D.

KAJ SO PROVITAMINI?

To so snovi, ki se v telesu spremenijo v vitamine. Poznamo aminokislino triptofan, ki se v telesu spremeni v vitamin B3, in betakaroten, ki se pretvori v vitamin A.

KATERI VITAMINI SO ANTIOKSIDANTI?

Kisik je nujno potreben za obstoj telesnih celic, za presnovo in pridobivanje energije. Žal pa pri tem zaradi zelo reaktivnega kisika nastajajo tako imenovani prosti radikali, ki poškodujejo celice in oslabijo imunski sistem. Antioksidanti varujejo celice pred prostimi radikali. Nase vežejo kisik in jih tako onesposobijo. Med antioksidantne vitamine se uvrščajo vitamina C in E, betakaroten in rudnina selen.

ALI JE RAZLIKA MED VITAMINI, KI SO PRISOTNI V NARAVI, IN SINTETIČNIMI VITAMINI?

Je, čeprav po kemični strukturi med njimi ni razlike. Sintetični vitamini se proizvedejo v laboratorijih in so identični kot njihove naravne spojine. Naravne vitamine dobimo iz naše hrane. Vendar je danes poznano, da morajo biti poleg naravnih vitaminov v prehrani še nekatere druge spojine, katerih delovanje in kemična struktura še niso ugotovljeni. Poznano je, da so naravni vitamini bolj učinkoviti. Morda je pomembna vezava naravnih vitaminov v hrani v kompleksih z beljakovinami, lipidi, ogljikovimi hidrati in bioflavonoidi. Ali kot je vse v naravi: potrebno je ravnotežje! Nobenega vitamina v naravi ne poznamo, ki bi bil obstojen sam od sebe!

ALI JE POTREBNO JEMATI VITAMINSKE NADOMESTKE?

Obstajajo rizične skupine, pri katerih je možnost pomanjkanja vitaminov večja:

- Starejša populacija

Pri obeh spolih se v starosti povečajo potrebe po vitaminih C, D in provitaminu A – betakarotonu.

- Bolniki z obolenji srca in ožilja

Raziskave so pokazale, da je jemanje zadostnih količin antioksidantnih vitaminov A, C, E in betakarotena obratno sorazmerno s tveganjem za žilna obolenja.

- Bolniki, ki jemljejo določene vrste zdravil

Vitamini lahko sodelujejo pri presnovi nekaterih zdravil, npr.: antibiotikov, oralnih kontraceptivov, kalcitonona, salicilatov in barbituratov. Medsebojno delovanje vitaminov in omenjenih zdravil lahko vpliva na učinkovitost zdravil ali zmanjša biološko uporabnost vitaminov in se zato potrebe po vitaminih povečajo.

- Nosečnice in doječe matere

Med nosečnostjo in dojenjem se zelo povečajo potrebe po nekaterih vitaminih in mineralih: folni kislini, vitaminu D, vitaminu E, piridoksinu, tiaminu, železu, kalciju, fosforju. Najhujše posledice nastanejo zaradi pomanjkanja folne kisline v materinem telesu, saj lahko zato nastane okvara hrbtnjače že pri nerojenemu otroku. Okvare je mogoče preprečiti z jemanjem 0,4 mg folne kisline od spočetja naprej.

- Kadilci

Kadilci imajo v primerjavi z nekadilci izrazito manjšo koncentracijo vitamina C in folatov.

- Pri povečani telesni dejavnosti

Pri aktivnih športnikih in tudi rekreativcih lahko povečana telesna aktivnost povzroči pomanjkanje kalcija, železa in nekaterih vodotopnih vitaminov.

- Vegetarijanci

Pri doslednih vegetarijancih obstaja velika verjetnost pomanjkanja vitamina D in B12, ki ju rastline ne sintetizirajo. Pri vegetarijancih, ki uživajo tudi mlečne izdelke in jajca, pa do tega pomanjkanja ne pride.

- Otroci in mladostniki v dobi odrasčanja

Zaradi intenzivne rasti se potrebe po vitaminih in mineralih pri otrocih povečajo. Vzrok je lahko neustrezen način prehranjevanja, enolična prehrana...

V naslednjem listu bom pisala o posameznih vitaminih, njihovem delovanju, simptomih pomanjkanja, v katerih naravnih virih so ... in še o čem.

Nataša Ignatov, mag.farm.

NAGRADNA KRIŽANKA "40 MUČENIKOV"

Pravilna rešitev prejšnje križanke se glasi:

**MEDNARODNI DAN ŽENA,
MATI Z OTROKOM, ŠOPEK
ZA ŽENKO**

Za pravilno rešitev križanke v 2. številki Lista, smo izžrebali naslednje nagrajence:

Dve karti za predstave v SLG Celje po lastni izbiri prejme:
Vesna Zagorčak,
Pod smrekami, 3311 Šempeter.

Literarni almanah Hotenja prejmeta:

Cecilija Šmob,
Ravne 46, Šoštanj in
Sonja Pokleka,
Cesta talcev 3 c, Šoštanj.

Po dve vstopnici za filmsko predstavo po lastni izbiri v Kinu Velenje prejmeta:

Karli Privšek,
Jenkova 15, Velenje in
Miro Siter,
Jenkova 5, Velenje.

Izmed pravih rešitev križanke MAREC 2002, bomo izžrebali: dve vstopnici za gledališko predstavo v SLG Celje, dve knjižni nagradi in dvakrat po dve vstopnici za filmsko predstavo v Kinu Velenje po lastni izbiri.

SLOVARČEK:

IASI - ponos Moldavcev;
INNENHEIM - mesto pri Strasburgu;
KIEL - domovanje nemške vojne mornarice;
NOER - mesto v severo zahodni Nemčiji;
TAMILKA - ni ona Milka, temveč;
ZOOZOZA - živalska bolezen, nevarna tudi ljudem.

40

Avtor: LoM	TISTI, KI GA RAD SRKA	REZERVNI SOPROG	PONOS MOLDAVCEV	NUMERUS	MIHA PINTAR	DOMOVANJE NEM.VOL.MORN. OVEN, KOŠTRUN ALI ...	PEK BREZ REPA VRLINA BEDAKOV
UHAJA IZ NETESNE JEKLENKE					POPIŠNA KOL. DAVKOPLAČ 18. STOLETJA	ČE NI RUDAR, JE PA OTOK PREKO ZADRA	
ŽIDOVSKI AVGUST					PREDMESTJE NISA NAJPOGOSTEJŠI VZKLJUK UČITELJIC	ŠPANSKA JED (NAŠA PISAVA) MEDN. OZN. SVICE	
IUS PO NAŠE				PLAČA BREZ KONCA		KROM AMERIŠKA ČASOP. AGENCIJA	URUGVAJ, AVS- TRIJA, JAPONSKA ZEYSOVA LJUBICA
ZAČETEK ZRELOSTNEGA IZPITA ...TURA				MESTO PRI STRABURGU TURČIJA			NAJIMENITNEJŠI OTOK OTOČJA TUANOTU NAJBOLJŠI JE Z ŽARA
NIKEJI		2 URI + 1 URA SREBRO				GOSTIŠČE NA TURSKEM DUŠIK	
ČASTITLJIVO POIM. DEBEL- EGA ČREVEŠA				KRANJSKI JANEZ NASPROTJE OD DA	NASPROTJE ČESKE NIKALNICE RENDENBURG		RADA POJE, YOKO BOLI NADLEŽNE OD MUH
ELEKTROČE- FALOGRAM			MESTO V SEV.ZAH. NEMČIJ RIMSKA 50		PRIJLA SAMO ASKETOM	NI FILOZOF, TEMVEČ	UTRGAJ GA LE Z ROKAVICAMI ANGLEŠKI ČRNIL- NIK
KOPRIVNICA			NEKRONANI KRALJ ŽIVALI		PRIMERNEJŠI NAZIV ZA VIAGRO		
						ŽE ODRASLI SINKO	
						SVATOPLUK ČECH	
							ŽIVALSKI VRTEC
							ŠPANJA TIROLSKI ZALED. NAJDENČEK
						TASČIN NEBODI- GATREBA LUXSEMB. NORV- ESKA, ŠPANJA	
							100 M ² = X
						ŽIVALSKA BOLEZEN, KI SE JE TUDI LUDJE BOJE	
						NEPRIJETNI MEHURJI V USTIH	IRAN

MALO "HECNA" KRIŽANKA
POSVEČENA 40 MUČENIKOM (Z MALO ZAMUDO)

KUPON

Gesla križanke:

Ime in priimek:

Naslov:

7. del

KITAJSKA

Bojan Rotovnik

Shanghai

V Shanghaiu se najbolje občuti kitajski pregovor "If the old doesn't go, the new won't come!" (Če staro ne gre proč, novo ne bo prišlo), saj vsepovsod rastejo čudovite nove stolpnice na ruševinah starih zgradb. Utrip mesta je takšen, kot bi gledal kakšen ameriški film. Vse je relativno zelo urejeno, angleščina je pogosta, stavbe segajo pod nebo in mestni promet je dobro urejen. V petih dneh, kolikor sem bil v tem vlemestu, mi ni uspelo videti vseh delov centra mesta, saj je le-ta prevelik. Že sama vožnja s podzemno železnico iz enega na drugi konec centra traja in traja. Trgovina, ki poganja celotno mesto, je opazna vsepovsod. Kupiti je možno skoraj vse, kar ima pomen med blagovnimi znamkami. Poleg tega pa mesto kipi od kitajskih artiklov, predvsem tekstila in elektronike. Barantanje je pa tako ali tako obvezno vsepovsod, razen v velikih trgovskih centrih in ekskluzivnih trgovinah. Po barantanju za ugodnejšo ceno in s tem povezanim nakupom si mnenja, da določen izdelek že skoraj ne more biti cenejši. Na naslednji tržnici pa kot po naključju najdeš prodajalca, ki ponuja enak izdelek še ceneje. Pred barantanjem!

Doživeti mestni utrip takšnega mesta, kot je Shanghai, je bilo zame nekaj novega in hkrati zelo zanimivega. Temperature so bile zaradi severnejše lege mesta ugodne, tako da so bila celodnevna potepanja po mestu pravi užitek. V Shanghaiju je mnogo stvari, ki se jim splača nameniti pozornost. A jih je toliko, da je izbira že težja. Vsekakor velja, da je mesto v razvitosti v močnem nasprotju z ostalim delom Kitajske in kdor je videl samo to mesto, ni doživel Kitajske.

Bund, mestno področje starih stavb v arhitekturnemu stilu ameriškega vzhoda dvajsetih let preteklega stoletja, je bil moj začetek in konec potepanj po mestu. Na eni strani reka, na drugi stare stavbe, vmes pa široka sprehajalna avenija, polna turistov. Ne manjka niti spomenik velikemu Mao Zedongu, bivšemu voditelju Kitajske, ki je še vedno v vlogi nekakšnega božanstva med Kitajci. Mesto preseneča z vsemi vrstami znamenitosti, kot so glavna trgovska ulica, Francoska četrt, pokrite tržnice, restavracije za različno globoke žepe, predeli za turiste, nebotičniki vseh vrst, oblik in velikosti ter seveda moderna podzemna železnica, ki povezuje mesto.

Na potovanju sem bil vedno vesel, ko sem srečal popotnika ali popotnico, ki je govoril ali govorila angleško. Izmenjali smo si informacije o prepotovanih predelih Kitajske ter se hkrati zatopili v pogovor "kar tako". Zelo hitro sem opazil belca med Kitajci, saj je le-ta ponavadi višji in obraz je bistveno drugačen. Ko sem hodil po ozki trgovski ulici v Shanghaiju, ki je bila tri metre visoko naložena z različnim tekstilom in torbami, sem med množico

opazil dva belca. To ni bilo nič nenavadnega za tako veliko in odprto mesto, kot je Shanghai, saj je tujcev veliko. Ravno ko sem jih prehiteval, je eden dejal: "Kako poceni trenerke imajo!" Jaz sem si rekel sam pri sebi: "Pa saj je tukaj vse poceni!" in sem odhitel dalje. Potreboval sem okoli deset sekund da mi je postalo jasno, da sem po dvajsetih dneh potovanja prvič slišal slovensko besedo v živo. Obrnil sem se in ju povprašal, kakšna pot ju je zanesla v Shanghai. Po krajšem pogovoru me eden izmed njiju vpraša, od kod sem. Seveda povem, da sem iz Šoštanja, in presenečeno odgovori, da je iz Vinske Gore, njegov kolega pa iz Dravograda. Povedala sta mi, da imata

njihovega bivanja v Shanghaiju, ki se je dogajal v elitni pivnici, kjer so igrali. Pivnica je bila res elitna, saj je bila polna tujcev in bogatejših Kitajcev. Cena vrčka nemškega piva, ki se je točil v velikih količinah, je bila 1800 sit. O ostalih cenah in bogati ponudbi hrane in pijače raje ne govorim, saj je bilo to pravo presenečenje zame. Če bi mi kdo pred potovanjem omenil, da bom preživel večer v tako dragi restavraciji, bi ga verjetno samo čudno pogledal. Potovanje je lahko nepredvidljivo in to daje poseben čar. Hvala "Alpen vagabundom" za prijeten večer.

Nanjing

V bogati zgodovini Kitajske je bilo vlemesto med Shanghaijem in Pekingom, imenovano Nanjing, dvakrat prestolnica Kitajske. To se še najbolje opazi po 33 km dolgem mestnem obzidju, ki je največje mestno obzidje, zgrajeno v kateri koli dobi človeštva. Po dolžini ga prekaša samo še Kitajski zid, a to ni mestno obzidje. Ker je bilo mesto Nanjing ob moji poti, sem se za en dan ustavil in si šel ogledat znamenito mestno obzidje, ki je dobro ohranjeno samo še na nekaj mestih. Zanimivo pri tem obzidju je to, da so potrebno kamene vozili iz več kitajskih pokrajin in vsak kamen je moral imeti določene mere ter oznako klesarja, ki ga je izdelal. Če se je kateri od kamnov zlomil, so ga na podlagi oznake vrnil klesarju, ki je moral brezplačno narediti novega. Samo obzidje je visoko več kot 10 m in široko okoli 4 m.

Mesto je eden izmed večjih gospodarskih centrov Kitajske, kar se odseva v nekaj zelo modernih hotelih s petimi zvezdicami, ki so v lasti velikih svetovnih hotelskih verig. Prenočevanje v takšnem hotelu stane vsaj 100 ameriških dolarjev na noč. Jaz sem si jih ogledal od zunaj in to je bilo zame

dovolj! Po dolgotrajni hoji sem postal lačen in sem namenoma zavil v eno izmed boljših restavracij ter si privoščil bogato pojedino. Pravzaprav takšne pojedine nisem niti načrtoval, a ker se z natakarcami nisem mogel zmeniti, kaj bi želel jesti, so mi pač pripravile nekaj po svojih zamislih. Hrane je bilo vsaj za štiri in bila je božansko dobra. Predvsem neka manjša pečena pernata žival z odličnim nadevom. Plačilo je bilo zmerno glede na kvantiteto in kvaliteto zaužite hrane ■ ■ ■

Mao Zedong.

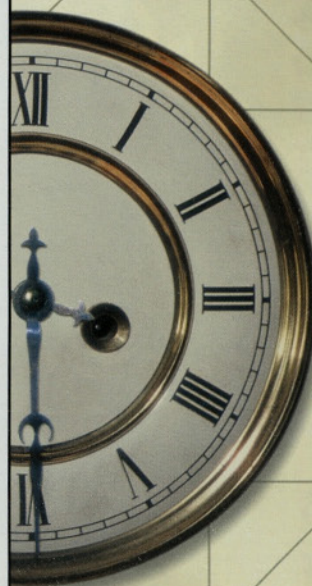
prijatelja v hotelu, ki je iz Topolšice! Svet je res majhen. V tej skupinici je bilo še nekaj "lovencev". Bili so člani ansambla Alpen vagabundi, ki so deset dni igrali v elitni nemški pivnici v Shanghaiju, imenovani Paulaner Bräuhaus. Kitajci so imeli svoj "oktoberfest" in k tej prireditvi sodi tudi primerna glasba, ki so jo izvajali člani tega ansambla. Seveda so me povabili na pivo in sam sem bil zelo vesel srečanja, saj sem se po dolgem času končno lahko razgovoril v svojem jeziku. Zvečer me povabijo še na zaključek

*Vsem občanom
občine Šoštanj
čestitamo
velikonočne praznike.*

KOMUNALNO PODJETJE VELENJE d.o.o.

Posojila do **6** let!

*Komitentom in
nekomitentom.
Nižje obrestne mere.*

KREKOVA BANKA

Čas je sedaj na Vaši strani.

Oglasite se v naši poslovalnici:

Šoštanj : 03 - 898 68 80

EUROGRAF
Prešernova 7c, Velenje

Foto Art

Šoštanjčani **POZOR!**
NEVERJETNIH

**do 50%
POPUSTA**

**Z METOM KOČKE
SAMI DOLOČITE
SVOJ POPUST!**

Z VAŠIM FILMOM
IN TEM KUPONOM
STE VABLJENI V FOTO ART.

KONČNO TUDI BLIZU VAS

DIGITALNA **LASERSKA** TEHNOLOGIJA IZDELAVE FOTOGRAFIJ
VAŠE FILME PO ŽELJI ZAPIŠEMO NA CD-MEDIJ
IZDELAVA KLASIČNE IN **DIGITALNE** FOTOGRAFIJE IZ
COLOR, DIA, APS, ČB FILMOV, DIGITALNIH FOTOAPARATOV

NAGRADA pri naročilu **20** fotografij:
film, album, povečava ali brezplačno razvijanje!

UGODNO - SAMO 1000 SIT
FOTOGRAFIJE ZA DOKUMENTE

**ŠTUDENTJE, DIJAKI,
UPOKOJENCI - DODATEN
POPUST**

FOTOGRAFIRATE VI OSTALO FOTO ART NAREDI!

Velenje
SP Do 35
LIST
2002
352(497.4 Šoštanj)
9001755.3

KNJIŽNICA KULT. CENTRA
I. NARODNIK VELENJE

COBISS 0

Poslovni račun za pravne osebe

Prenosi računov pravnih oseb iz Agencije Republike Slovenije za plačilni promet v banke se je pričel v septembru 2000 in po podatkih APP RS je do sedaj poslovanje na banke preneslo 38% pravnih oseb.

Tiste pravne osebe, ki se še vedno odločate in izbirate med različnimi možnostmi, ki jih ponuja slovenski trg vabimo, da transakcijski račun odprete pri naši banki.

Prenos plačilnega prometa APP na banko je zelo preprost, v pomoč pa vam bo bančni delavec, kateremu boste dostavili osnovno dokumentacijo (redni izpisek iz sodnega registra, davčno številko in potrdila zavoda za statistiko RS o razvrstitvi po dejavnosti). S tem se bo začel postopek prenosa vaših tolarskih sredstev in celotnega plačilnega prometa na banko. Pogodbo in vso drugo dokumentacijo vam bomo izpolnili v banki, z vaše strani bomo potrebovali le podpis, določitev datuma prenosa in predajo dokumentacije na APP.

Poslovanje preko Poslovnega računa Nove Ljubljanske banke omogoča ekonomičen, pregleden in hiter plačilni promet, pravnim osebam nudi ugodnejše pogoje pri naložbah denarja in drugih bančnih storitvah, interne transakcije so praktično brezplačne, nudimo pa tudi možnosti elektronskega poslovanja (Proklik NLB, Proklik Plus NLB), ki vedno bolj nadomeščajo klasične načine poslovanja z banko.

Z veseljem bomo sodelovali z vami.

Ljubljanska banka

Nova Ljubljanska banka d.d., Ljubljana

Divizija Velenje